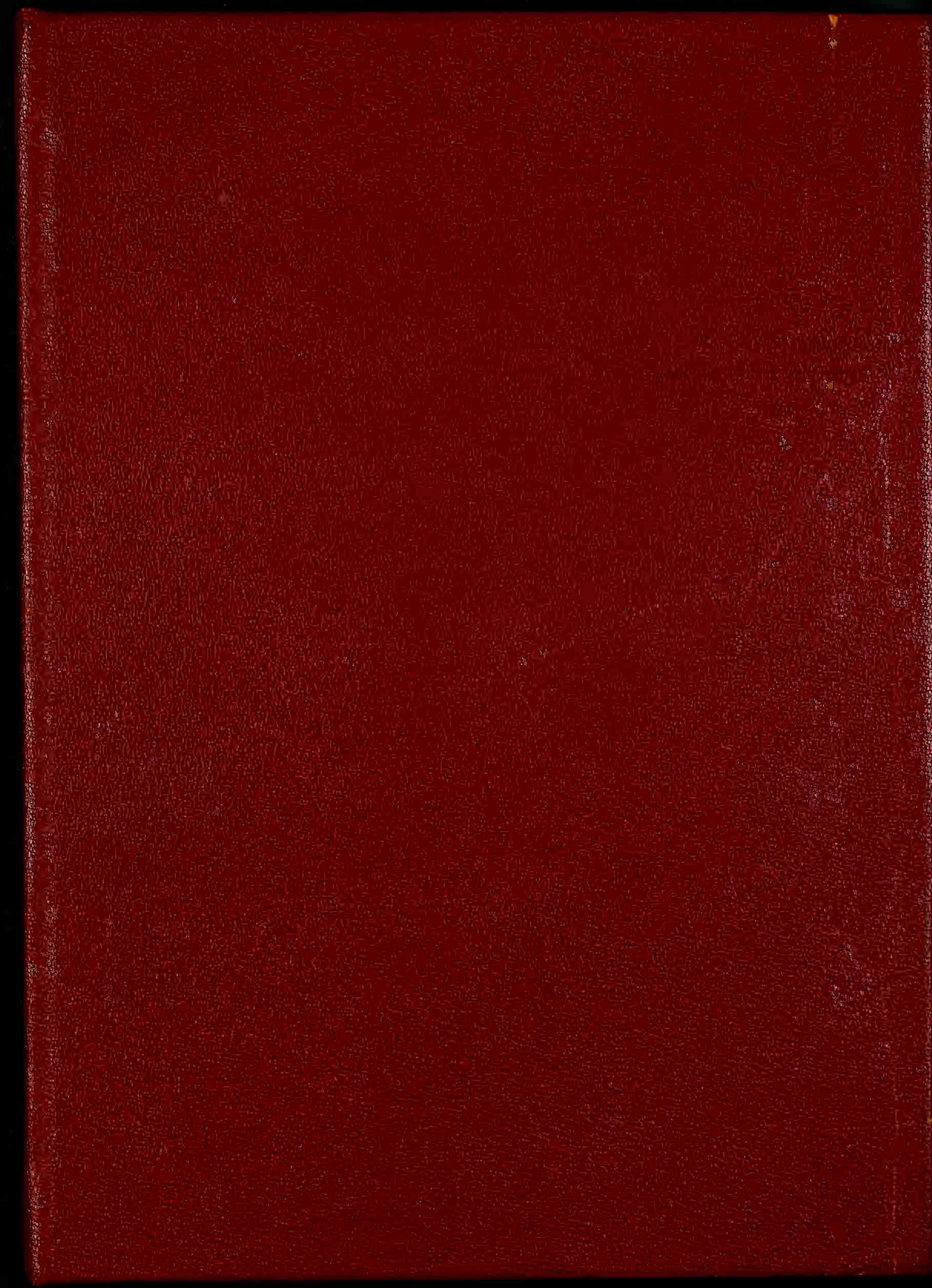
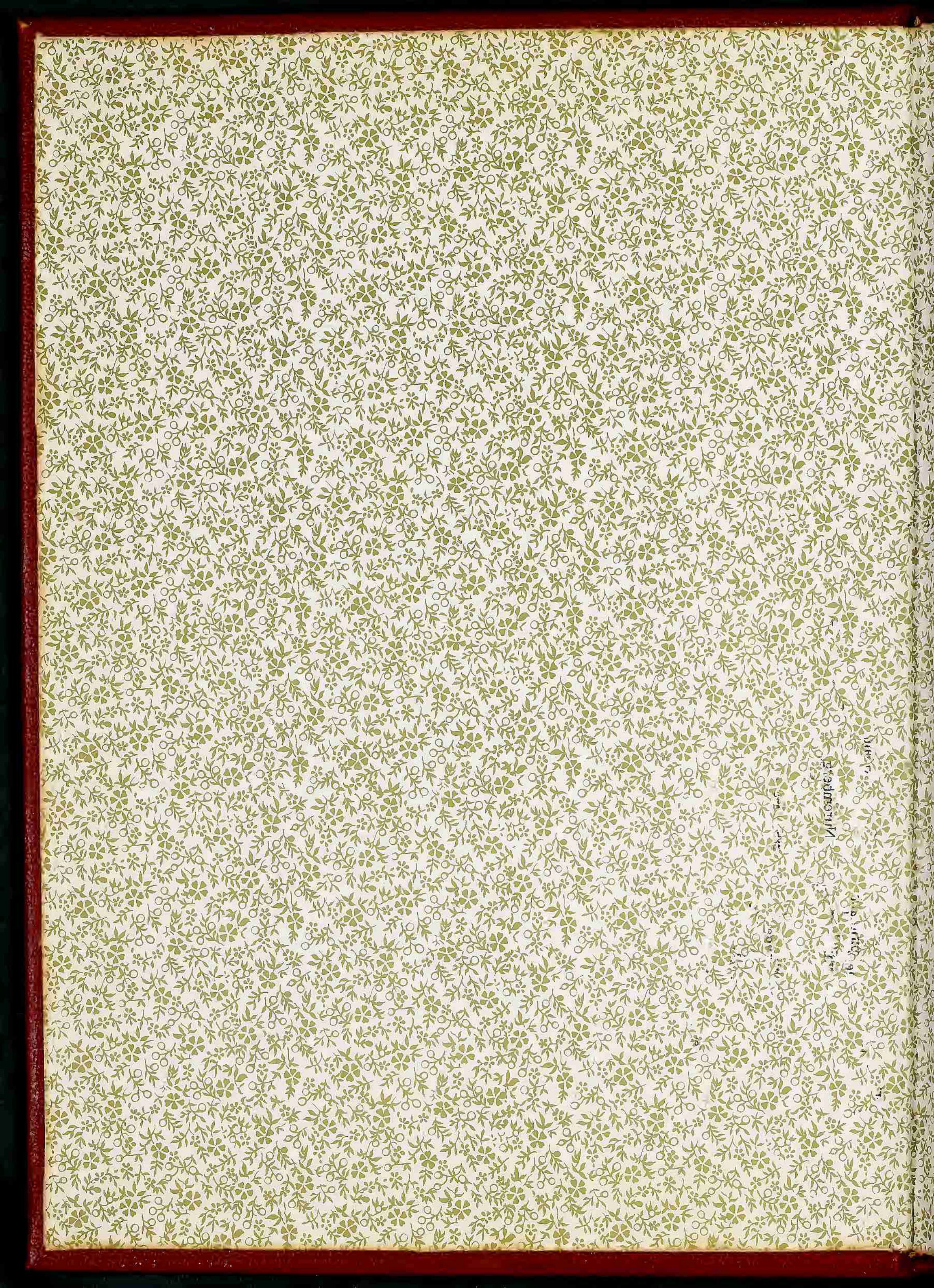
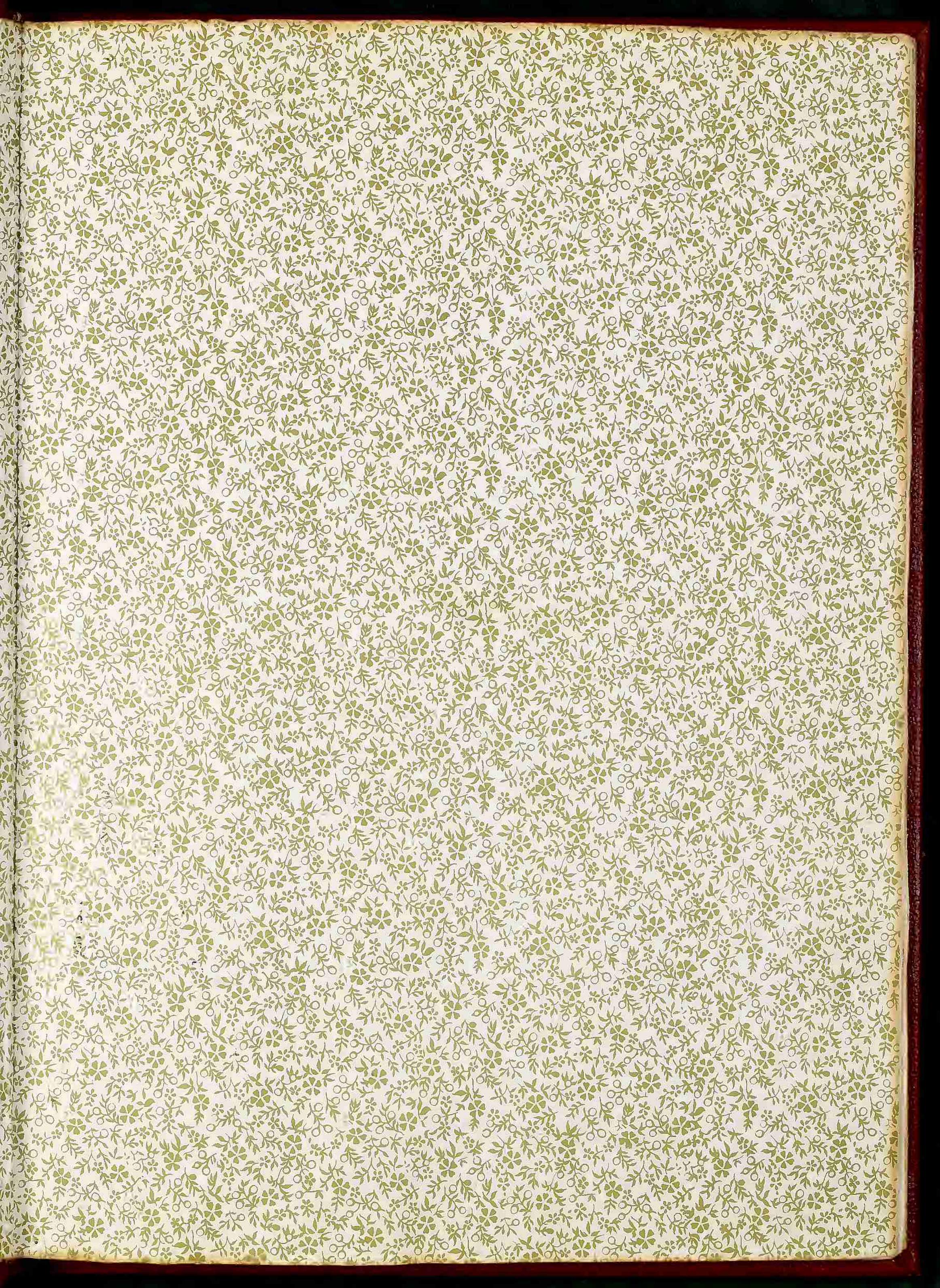

De. Spiritualibꝫ. Nupcijs.

INcipit opusculū Magristri Iohānis de gersona Cācellarij parisien. sup Cātica cāticoꝝ ad carthusien. scd̄m triplicē amorē distinctū p decē simpsalmata scd̄m pticōes atq᷑ ꝯsideracōnes earūdē scd̄m nouū modū Et op9 istud multū subtile ⁊ altum valēs ꝓ deuotis ꝯtēplatiuis. Et pmittit᷑ pmo ꝓhemium

AMO te sacer ordo carthusiensis qui amas me ꝓximū tuū ⁊ vnde ꝓximū argumēto xpi q̄ fecisti in me misericordiā. Amoris q̄ꝫ tui ꝓbacio opis ē exhibicō Tricēnariū nāq᷑ post mortem meā indultū pus fieri placuit puenire me viuēte. Meditat9 sū mecū si quā opis vicissitudinē vacua se senect9 mea possꝫ afferre. Subijt mox aīmi peticio vr̄e deuocōis modo facta p nōnullos ex vobis q̄si vice oīm q̄tin9 sup cantica cāticoꝝ scriberet aliq̄ q̄liscūq᷑ studiositas mea. Inclinaui ꝓtin9 cor meū assentire q̄a amo te. etenī amicoꝝ vota sūt similia. Veꝝ post tot a summis ingenijs dictata sup eisdē canti. q̄d uel quale possꝫ addē paupcula nulli9 uel tepide deuocōis mee diu satis in dubio fuit aīm9. tādē ꝯfisus in auxilio pcū vr̄aꝝ decreui nouū aliq̄d aut saltē nouo modo scribere sb̄ pmisso themate Amo te.

AMo te vox ista vox petri ē ad dn̄m ter interrogantem tercio repetita. Dn̄e tu scis q̄a amo te. Iuxta q̄d verbū triplicatum. possumus allegorice moraliter et anagogice triplicem in creatura racionali amorem intelligere. liberum. arbitrariū. g̃tuitū. libeꝝ ꝯcreatū. arbitriū deliberās. g̃tuitū sup infusū. Dimisso interim smone de amore pure naturali vegetatiuo ⁊ aīali. et hito tm̄mō respectu ad amorem dei sicut habuit petr9 dicēs amo te. Est aūt amor noster ad deū triplex in genere ꝓ ut statim dictū est. ⁊ hui9 vbi amo. tres lr̄e signāt in enigmate. A pn̄cipiū. M mediū. O finē. Ex quo triplici amore habituali tanq᷑ triplici vita. prima resultat act9 amoris pfect9 ⁊ meritori9 fruitiu9 dei. De quo solo pn̄cipaliter cātica cāticoꝝ ꝯtexta sūt p anagogiam idest sursum actionē. q̄liter agunt᷑ a spū sācto quē hodierna die i filios ad opcōis xp̄s effudit ipi filij dei similes aptis. At vēo ꝓcessus

noster ut ordinetur ex notis premittet aliquas consideracio nes de qditate amoris in speciebꝫ suis et hoc pro prima parti cione. Promde scda particio ɔtinebit ɔsideraciones quinqgin ta scdm totidē dies iubelei penthecostes quando spūs sāctus hījs diebꝫ in linguis igneis apparēs mētes carnaliū in sui amo re ut ait Greg. immutauit. Amor siqdem ignis est vn̄ noīatur seraphicus quod ardorem significat. Et quinqginta ꝓprieta tes suas quasi totidē linguas igneas qbus se loquitur et ape rit disperditas ostendemus. Tandem particio tercia ɔsuma bit veluđ in cuspide piramid flammee vniūsū amoris ſmonē ad primā et vnicam ꝓprietatem super illud osculetur me oscu lo oris sui se reflectens.

Amor liber respectu dei naturaliter et indelebiliter insit9 ē ɔcreat9 et mſt9. dū ɔdit9 ē ad ymaginē et similitudinē dei q ɔsistit ī mēoria mēte noticia et amore. Sed qreret ꝓtin9 aliqs q pacto si naturalis amor ē. liber dici potest. Et si liber quō naturalis. Est hic alta ꝛ grata doctoꝝ pscrutacio qꝫ pcipui inuenerūt qꝫ sicut in deo amor ꝓductiu9 spūs sācti liberim9 ē q tn̄ immutabiliter agit ꝛ necessario. Sic ī creatura rōnali ꝛ intellectuali amor pmo insit9 respectu dei. quē aliq sinderisim vocāt licꝫ qdā mō sit alcior ꝛ spāłior q ɔstituit terciā partē ymginis nec aliud respicit bonū nisi dm ꝓ obiecto ꝛ fine vltimo. Iste inqꝫ amor licꝫ inuariabilis sit ꝛ indelibił nichilomin9 spōtane9 ē ꝛ vltrone9 aliť qꝫ sit amor lapidis grauis ad suū centꝝ. ꝛ hꝫ rōne ɔgnicōis intellectiue ɔiūcte sibi ꝓ ut ē scda pars ymaginis o riens ex prima q ē memoria nō qdem sensualis respiciēs pteritū ſꝫ mentalis ɔplectēs omēꝫ tpis drāꝫ immo supgrediens. Est igiť amor iste ex natura sua spōtane9 atqꝫ liber qmuis in op

Amor iste di liber fūdabilis ɔpositā partē vti nō possit ē ad omēꝫ affectionē alterā intellectualē q ꝓprie nō dr passio ſꝫ opacio. ꝓporcōnabiliť sic de9 vnica opacione delectať et nullaten9 passione. Itaqꝫ nccē ē oīa multa reduci ad vnū ꝛ mutabilia ad immutabile fixū Oportuit igiť oēs affectōes qꝫ mitas ɔstat eē variabiles reduci ad vnā qetā ꝛ simplicē Talis ē amor naturalis dei insit9 aīe in ɔstitucōe ymaginis sue quē dici m9 eē ɔueniēciā ꝛ coaptacōeꝫ ad dm tāqꝫ ad finē ultimū suū

Et qdāmō intelligibile cētꝝ in q̄ quiescit manꝫ innititꝰ ⁊ qescit. Ex quo ꝑterea oēs alie affectiones q̄ dicūt motū uel mutacionē siue i bono siue in malo siue i arduo ut desideriū·fuga·spes·timor·audacia·ira·segnicies oriuntur

Amor iste dei liber nō habꝫ actū scdm q̄ seqtur ɔgnicionem ⁊ ɔsiliū ꝓ statu vie nisi ꝑuia sensacione q̄muis ꝑsit in actu ꝑmo q̄ est ut diximꝰ ɔtinuꝰ simplex ⁊ qetꝰ Possꝫ hic introduci tota materia de cōceptibꝫ ⁊ inteciōibꝫ ɔgnitiuis ⁊ affectiuis ⁊ specialiter de sex modis speciēꝝ q̄ sūt iniciū ɔgnoscēdi sup̄ sensū intellectualiter. Nam q̄dam sūt abstracte p fātasīta·q̄dā naturaliter infixe ex ꝑma creacōe sicut est species innata ɔgnoscēdi deū ⁊ amādi. Quedā sūt inꝑsse p sbstācias spūales·q̄dā relicte·q̄dā p collacōeꝫ acq̄site·alie per expēciam habite. Sed de hīs nō est hic dicēdū p singula q̄lia tn̄ ɔgnoscē multū iuuat ad amorē di spāliter exercendū.

Amor iste dei liber et inꝑssus nō causatꝰ in volūtate racionali uel intellectiua ex amicabilibꝫ q̄ sunt ad se·sic videtꝰ dicē Aris·⁊ auctor de causis·ꝫ coīꝰ. Amicabilia ad se oriuntꝰ ex isto amore ad deū Hec est ɔsideracio theoloica pulchrima atꝫ sāctissima ɔuincēs oēs pctores eē ꝑuaricatores instituti ꝑmitꝰ ordis dūi ab amore di deflectuntꝰ arbitrio malo ad amorē ꝓpriū uel alienū·adūsus deū habētes cor distortū et iniustū nec ɔueniēs ⁊ ɔuinctū cū ꝑma ⁊ rectissima regl'a amoris sui liberaliter ⁊ naturalitꝰ inꝑssi Sufficiat interim ꝓcertificacōe ɔsideracōis huiꝰ theologoꝝ auctoritas in h̄ fundata q̄ deꝰ ē sup oia ꝓpter se diligēdꝰ dilectōe arbitria q̄ntomīgis dilectōe naturali ⁊ libēa q̄ neq̄ fallē uel errarē ptꝰ neq̄ falli cū regatur sicut inꝑssa ē ab agente infallibili.

Amor iste liber dei habebit actum secundum in patria plenissimū ɔtinuū simplicē ⁊ iocundum qui dr̄ fruitiuus siue fruicio vel osculacio sicut ostēdit tercia particio. Sed in hac valle miserie vix habetꝰ actꝰ iste scdꝰs nisi valde interruptꝰ et p interualla ꝓpter curuitatē amoris libidinosi deꝑmētis. Docꝫ h̄ ꝓchdolor valde nimis expiencia. Vtꝝ vero amor iste liberalis ad deū habuissꝫ ɔtinue actū scdm q̄ ɔsistit in opacione ⁊ hoc ꝓ statu innocēcie immo eciā in angelis ꝑma sua cōdicōe vel eciā in purgatorio nūc habeāt aie saluāde

finaliter. talem actũ scd̃m ꝯtinuum immo et de dam̃natis q̃ri potest cũ habeãt remorsũ ꝯsciencie vehemẽtem nõ solũ in habitu sꝫ in actu q̃ causatur scd̃m doctores ex repugnãcia amoris ꝓprij arbitrij ad amorẽ natalẽ ꝛ insitũ dei lector aduitat.

Amor arbitrari9 respectu dei nõ habet nisi ꝑuio uel simul ꝯcurrente predicto naturali ꝛ libero amore. Perspicuũ est q̃a radix est huiusmodi amor oĩm alioꝝ affectuũ. Rursus volũtas nõ fertur libere nisi ꝑmoneat obiectalit et cognitiue p intellectũ sub racione boni uel mali ꝯueniẽtis uel discõueniẽtis. Ex qua mocõne ꝑtin9 oriť in volũtate actuali quedã ꝯplacẽcia uel displicẽcia natalis iuxta sentẽciã damasceni. et v̉bum Augustini. Qr non est in potestate nostra q̃bꝫ visis tãgamur. Ceteꝝ post aꝑhensionẽ huiusmodi obiectalẽ volũtas se mouet libere acceptãdo uel refutãdo uel suspẽsã se tenendo.

Amor arbitrari9 respectu dei distinguit̃ a libero nat̃li ꝓpter ꝯsideracões duplicẽ anime racõnalis ꝛ sue libertatis. Cõsiderat̃ itaqꝫ anima rõnalis uel ut in se essencialiter libera uel ut actualiter deliberãs. Si ꝑmo mõ sic sua libertas est semꝑ eq̃lis ꝛ inuariabilis et in aufferibilis ip̃a permanente in eẽ. Et sic accipitur a doctoribꝫ Bernhardo. Anshelmo qui dicũt eam eẽ eq̃lem in oĩbꝫ tam in angelis q̃ʒ hominibꝫ ꝛ potẽtissimã sb̃ dõ immo q̃si similẽ q̃ neqꝫ potest cogi neqꝫ minui ip̃a stante nat̃a aĩe. Si vero ꝯsideret̃ ut actualiter arbitrans et se suꝑ se reflectens tũc libertas huiusmodi variabilis est et impedibilis neqꝫ equalis in oĩbꝫ tã angelis q̃ʒ hominibꝫ. sꝫ patit̃ ꝑuitutẽ nũc culpe nũc pene et multe miserie immo ꝛ turbato iudicio rõnis tũc oĩno tollit̃ ꝛ impedit̃ in actu suo ne deliberet. Fũdat̃ aũt suꝑ hac distinctõe diuisio spũs et aĩe ex vna parte. ꝑt̃ea diuisio spũs et mẽtis ex altera de q̃bꝫ in metrico oꝑe suꝑ magnificat distinctõe scd̃a laci9 t̃ctatum est

Amor arbitrari9 respectu dei nõ habet̃ hic in via sit̃ nec intellectualis cogniciõ actualis sine ꝑuia cognicõe sensuali. Tradit hoc ph̃s expiencie voce loquẽs q̃muis ignoraret hui9 finalis colligacõis et ordinis racionẽ sicut nec pc̃ci originalis trãsgressionẽ. Vñ factũ est qd̃ intellect9 nõ possꝫ actualiter ferri in dm̃ nisi ꝑus duceret̃ p sensũ. dicta ẽ p inde sensualitas et vet9 homo q̃si pr̃ et mr̃ interioris et non noui.

AMor arbitrarius respectu dei determiat̄ et figit̄ ad vnā partem scȝ dilectiuam in beatis · sicut econtra necessario declinat in odium dei ⁊ inuidiā in damnatis Ista est omnis tradicio doctoꝝ q̄muis in assignādo causas videat̄ aliqua varietas sup huiusmodi ɔfirmacōe in btis · uel obduracōe in damnatis ſȝ resolucio cadit finaliter ad ordinacōeȝ dei. Et ꝙ positi sūt in termio neq̄ ē ampliꝰ meriti uel demēiti locꝰ ullꝰ Proinde nō tollunt̄ ab hoc duplici statu multi actiones arbitrarie tēptāt hoīes q̄bus arbit̄rie angeli submīnistrant.

Amor arbitrariꝰ respectu dei fieri potest ad vtrāq̄ partem dilectiue uel obmissiue hic in via immo nō videt̄ repugnanciā includē de potencia dei absoluta uel suspēsa legi ɔmūi q̄n voluntas arbitraria fiēi posſȝ oditiue i deū clare visū. Possȝ eñ ap̄phendi ſb racōibꝫ odibilibꝫ scȝ punitiui uel dānatiui Ex qua ɔsideracōe moti sūt aliq̄ dicē ꝙ dānati forsitan i extremo iudicio videbūt ꝑmorula intuitiue deū nō solū in hūanitate de q̄ ɔstat · sed eciā in diuinitate ad augendū odiū et ɔseq̄nter suppliciū suū magis ſȝ non habȝ hoc ɔmūis doctrina q̄ pociꝰ ut semꝑ sequēda est · qm̄ curiositatis est non doctrine pietatis · opinionibus extraneis delectari

AMor g̃tuitꝰ dei actualis dicit influēciā diuinā gratis datam in anima q̄ formaliter reddit hoīeȝ gratū dō et acceptū ad vitā eternā. Cōsideracōis huiꝰ materia latissime tradita est p doctores ſȝ a multis expimētaliter nō intellecta: Circa quā ponat̄ ad p̄ns ista. Dicendo ꝙ amor g̃tuitꝰ q̄druplicater habȝ ɔsiderari. Vno mō ꝑ ut est forma q̄dam absoluta · uel influencia effectualiter a diuina bonitate ꝑueniens. Alio mō ꝑ ut respicit ip̄m ſbiectū qđ informat ꝓporcionabiliter sicut albedo informās ſbiectū reddit albū. Tercio modo potest attendi in ordine ad deū acceptātē illū q̄ habȝ g̃raȝ ad vitam eternam. Quarto modo ꝑ ut amor ille g̃tuitꝰ qui dr̄ caritas ē vniūsalis motor ⁊ p̄ncipalis inter oēs ⁊ sup oēs habitꝰ i aīa p respectū ad finē vltimū ad quē ip̄m dirigit inclinat et mouet tāq̄m ad vltimū finem suū. Amor p̄mo mō ē res quedam absoluta p se distincta ab aliis que posset remanere p potenciā dei et nichil gratū reddē ut si poneretur extra subiectum. Amor scđo modo respectiue ɔsideratꝰ ad ſbiectum et

ad influentē deū nō videt̄ posse stare qn reddat subiectū for-maliter gratū intrinsice qm̄ iste ē act9 suus p̄m9 et formālis sic in aliis accidētibꝫ absolutis. Amor tercio mō reddit de lege cōmuni sbiectū suū acceptū ad vitā eternā sꝫ absolute nō repugnat qn aliqs sit recept9 ad vitā eternā absqꝫ huiusmodi amore uel eciā nō accept9 cū amore tali. Amor quarto mō cōsiderat9 ē oīm habituū et actuū laudabiliū meritorioꝝ et acceptabiliū ad vitā eternā radix forma et finis sine q̄ finis vltim9 nō habet. Cui cōiunct9 ē amor diuin9 increat9 illabēs aīe purificās eam illumināns pficiens et acceptās.

Amor ḡtuit9 cōgnosci nō potest inesse hoīi absqꝫ speciali reuelacōe iuxta illud xp̄i. Sp̄us vbi vult spirat ⁊ vocē ei9 audis ⁊ nescis vn̄ veniat aut q̄ vadat · sic est oīs q̄ nat9 ē ex deo. Cause multiplices hui9 ignorācie notant̄ a doctoribꝫ sꝫ pcipua est qm̄ interiores habit9 nō cōgnoscim9 nisi exactibus. Sūt aūt act9 habituū acq̄sitoꝝ ⁊ infusoꝝ ita similes qꝫ distinguere nō sufficim9 sic videm9 colorē artificialē in facie nō distingui faciliter a natali neqꝫ lumē a spēbꝫ coloris. Vn̄ pueniunt ex actibꝫ vtuosis gr̄a informatis duplex augmētacio. Vna moralis seu natalis · altera ḡtuita uel supnat̄alis dū gr̄a scꝫ augmentat̄. Gr̄a vero magis mouet influxiue generaliter scd̄m legem eternā quā particularit̄ et inhesiue scd̄m particularē racionē qualiter inclinant habit9 acq̄siti ⁊ inde magis percipiunt̄. Sed an sint ḡtuiti uel infusi nescitur. Propterea deniqꝫ Beatus vir qui semp est pauidus quoniā et si cognosceret̄ presencia gracie create tn̄ de pseuerācia ⁊ de amore p̄destinatiuo increato et eterno nescimus sed speram9

Amor gratuitus dei q̄muis a p̄ma origine nō fuerit in adā erat tamen tunc in eo amor dei super omnia laudabilis sꝫ non meritorius vite eterne sed pro tempore legis currentis tale medium non occurrit quoniam homo est in statu gracie uel culpe · similiter de angelis in sua cōdicione p̄maria diceret̄.

Amor dei habitualis gratuit9 secundum ecclesie determinacionem infunditur in baptismo qui reddit baptizatos acceptos et eterna vita dignos Colligtur inde qualiter omnis baptizatus in cristo cum exultacione debeant dicere illud Ysaie.

Gaudēs gaudebo in dño ⁊ exultabit anima mea ī deo meo qꝛ induit me vestimentis salutis diuisis . scȝ habitib℈ ꝟtuosis et indumēto iusticie circūdedit me xp̄o scȝ sole iusticie. Quꝗt in quit paul9 baptizati estis xp̄m induistis . seq̄tur tāq̄ sponsum decoratū corona q̄ ad spiritū . et tāq̄ sponsā ornatā monilib℈ suis quo ad mētē uel animā supiorē. Tūc eīn apparuit signū ma gnum in celo racionalis aīe . Mulier amicta sole . et luna sb̄ pe dibus ei9 . et in capite ei9 corona stellaꝝ duodecim. Colligit inde posicionis magni Alberti insufficiencia q̄ grāꝫ habitua lem nō posuit ſꝫ increatā cū creata actuali. Pueri eīn baptiza ti et dormientes quō formaliter ḡti essent q̄s ꝯstat actualē ḡ cie motum non habere.

Amor ḡtuit9 habitualis infu sus pueris baptizatis reddit eos acceptabiles deo ama biles et ḡtos nec nō hoib℈ ita reddē debꝫ tāq̄ angelos q̄sdam dei. Colligerētur inde plurima documēta moralia tā in laudē ꝯſuanciū innocēciā baptismalē in se ⁊ in aliis . q̄ in vehendū vituperiū et damnacōeꝫ eoꝝ q̄ innocēciā huiusmodi ꝓstituūt in se uel ī aliis . rursus crucifigētes xp̄m ⁊ ostētui hn̄tes. Utrꝝ vero baptizati q̄ nōdū puenerūt ad vsū racionis facē possint opa grata deo ⁊ bn̄placita puto qꝛ sic q̄muis nōdū meritoria ſꝫ neq̄ tūc demerētur . bn̄ tn̄ peccant qꝛ peccare min9 dicit q̄ de mereri . sicut dicim9 mōstꝝ cē pc̄m in natura nō tn̄ cē culpā

Amor dei resultās ex amore tri plici . scȝ libero . arbitrario . ⁊ gratuito . De q̄ deincep habēd9 erit ꝑmo . ꝯsiderari potest sb̄ multiplici tripli citate iuxta ꝟbū . Petri de amore ter repetitū. amo te . amo te amo te. Discurram9 velud in supficie qꝛ materia late patet. Est amor itaq̄ incipienciū ꝓficiēciū et pfectoꝝ. Est amor se cundū veniam . grāꝫ . et gloriam etiā hic inchoatā. Est amor scd̄m hominē . animalem racionalē . et intellectualē. Est amor scd̄m vestigiū scd̄m ymaginē et scd̄m similitudinē deiformem Est amor scd̄m purgacōeꝫ . illuminacionē . et pfectionē. Est amor scd̄m tropologiam . allegoriam et anagogiam. Est amor scd̄m desponsacionē spirit9 . cū ancilla . cū libera . ⁊ cū domina. Est amor scd̄m tricliniū aīe . inferi9 supius ⁊ mediū. Est amor scd̄m adolescētulas ⁊ ꝯcubinas scd̄m reginas ⁊ ad vnicā colūbā Est amor scd̄m triplex celū infimū . mediū . et tercium. Est amor

secundum triplicem ierachiam infimam mediam et supremã Est amor ãgelic9 cherubic9 ꝛ seraphic9. Et ita de triplicibꝫ talibus multis refluentibꝫ in eandem sentenciam.

Amor dei resultans ex amore triplici scꝫ libero · arbitrario et gratuitu. Concurrens in actum scdm laudabilior est q̃m si quilibet stet in actu primo uel habitu tantũmodo. Perspicuum est q̃a potencia quelibet iuncta suo actui laudabili ꝛ bono pfectior est et fini suo cõiunctior q̃m in habitu solo manens quasi sopita uel somnians. De quo triplici actu amoris simul coniuncti respectu dei ꝯposita sunt anagogice per prez pulcherime et amorosissime feminaꝝ marie salomonem cantica canticoꝝ · similiter et alia plura que cõtemplata est mens sua sapienter nominatim de duplici modo desponsacionis anagogice ꝛ moralis siue tropologice. Prima desponsacio cantatur per epithalamium cantici canticoꝝ. Secunda per epithalamium capituli vltimi prouerbioꝝ. Cui9 inicium est. Mulierem fortem quis inueniet. Constituuntur in prima deus et anima tanq̃ꝫ sponsus et sponsa se mutuo zelantes amore vnic9 ad vnicam et vnica ad vnicum de qua gloriatur sponsus. Vna est inquit columba mea perfecta mea. Vna matris sue electa genitricis sue. Constituuntur in alia desponsacione spiritus deiformis et sapiencia tanq̃m sponsus et sponsa magis p tropologiam ꝛ allegoriam tanq̃ꝫ in vita actiua q̃ꝫ p anagogiam in vita ꝯtemplatiua. Discernit̃ ex hoc p̃cipue varietas huiusmodi duplicis despõsacionis et epythalamium correspõdentis. Quoniam vna spectat ad incipientes et proficientes generaliter. Altera propria est non nisi perfectoꝝ et in anagogicos excessus sese rapientium de claritate in claritatem tanq̃ꝫ a domini spiritu pro ut scda particione dicetur

Amor expositus in canticis canticorum fruicio dei vel osculacio oris nominatur aptissime non solum habitualis et tepida · sed actualis feruens et extatica · et precipue seraphica cuius est inmediate ferri in deum q̃muis ex parte anime concurrat multitudo habituum et influenciaꝝ. Omne preterea datum optimum ꝛ omne donum perfectum descendens a patre luminum. Que omnia tanq̃ꝫ virtus vnica tradente dyonisio replent et restituunt et conuertunt

ad ꝯgregātis pr̄is vnitatē et deificā simplicitatē vbi tūc apex
uel seraph mentis ineffabili ⁊ ignoto deo ineffabiliter ⁊ igno
te ꝯiungit̄. Ignote q̄dē qꝛ infinite ⁊ immēse cū v̄tus ꝯgnoscen
tis ⁊ actus ꝓut et natura sint finiti ſꝫ de hoc posteri9. Tanga
mus interim p̄ remuneracōēꝫ paucula de desponsacōe morali
seu tropologica spūs deiformis cū diuina sapiēcia q̄ꝝ ꝯsidera
cio p̄cedē debꝫ tāq̄ via ad desponsacionē anagogicam necessa
ria. Osculum sponsi uel osculacio est dignatiua impſsio cuius-
dam suauitatis ⁊ intime ꝯsolacōis p̄ illapsū secretū in animam
Petit̄ aūt ⁊ ꝯcedit̄ ad facili9 tolerandū pn̄s exiliū dū sponsa
p̄egrinat̄ a sponso. Osculū aūt est illa suauitas ⁊ intima ꝯsola-
cio iocunditas ⁊ exultacio quocūq fiat aut senciat̄ in aīa se-
cundū porcionē vegetabilē ⁊ sup̄mā q̄ mens dr̄. uel apex mē-
tis ꝯdiuisa ad spiritū ꝓ ut ad aliq̄ diligēda uel ordināda vel co
gitanda sb deo deflectit̄ qm̄ soli deo coheret ⁊ intendit tanq̄
obiecto ⁊ fini vltimo ⁊ soli sponso q̄ sol9 sibi et tot9 est desi-
derabilis ⁊ amic9. Talis est inq̄t dilect9 me9 et ip̄e ē amicus
meus filie iherusalem. Dr̄ aūt amic9 tāq̄ amoris custos et ad-
dit sup amorē simplicē ꝯmūicacōēꝫ secretoꝝ et mutuā reama-
cionē. Cui9 est ꝓpriū om̄ia eē ꝯmūia. ut in casu p̄nti de9 gerit
amiciciā erga aīaꝫ sanctā q̄a ꝯmūicat sibi seip̄m ⁊ amorē suū et
dona sua ad fruendū ⁊ vtendū ⁊ vniūsaliter ptractādū quātū
ip̄a anima racionabiliter voluerit ⁊ potuerit accipe plus uel
min9 ꝓ varietate statuū in q̄bꝫ est ꝯstituta. Sup hoc erit par-
ticio tercia.

Amor dei resultans ex amore
triplici scꝫ libero. arbitrario. et gratuito. Sufficiēs ē ad
salutē ⁊ fruicio dici debꝫ in q̄cūq fuerit ydiota vel simplici se-
cundū quē amorē licꝫ vnicuiq hn̄ti decātare illud epithala-
miū quasi morale ⁊ practicū. Mulierē fortē q̄s inueniet. Sed
non ita de altero. Vidit hoc ip̄e salomon q̄ descripsit p̄us de
sponsacionem viri deiformis cū sapiēcia quā aīaꝫ p̄ anagogiā
cū deo. Sciuit eñ qꝛ nec phos q̄sdā latuit qm̄ ad beatā vitam
tria ꝓparabāt. Studiū sapiēcie. fastidiū pn̄tis vite. et deside-
rium alteri9 vite. Primū docet in parabolis q̄bus inserit̄ hoc
epithalamiū. Mulierē fortē q̄s inueniet. Tradit̄ alteꝝ i eccle
siastes de vanitate reꝝ. Subiungit̄ terciū in canticis cāticoꝝ.
Ceteꝝ ad hec tria maxime ad duo p̄ma subseruit vniuersitas

scripturaꝝ ⁊ creaturaꝝ q̄si libris ꝛ doctrinis in nūmeris. No-
tate sunt pluries ꝛ a pluribꝰ speciales quedā industrie quedā
cōmunes quedā magis appropriate pro utraqꝫ de sponsacione
Sicut scripturas pmo inspicere et eaꝝ saltem quid nomis in-
tellige. Intellectas ad breuia quedā reducere. Abreuiatas ex
se uel aliis memorie recōdere. Recōditas memoriter meditā-
do rummiare. Rummiatas tandem digerere et vnire. Pre-
terea notate sūt secundum exiguitatem nostram duodecim
pdem industrie ad theologiam misticam adaptando. Quibus
obmissis omnibus aut presuppositis lacius enim patent pro-
ximus ad cantica canticorum ⁊ de necessitate uel cōmodita-
te exposicionis eorum ultra ceteras scripturas diuinitus in-
spiratas istud vnum premittamus.

Amor dei resultans ex amore triplici scꝫ libero · arbitrario
et gratuito sicut in genere multiplices habet gradus et
differēcias ꝑ ut in ꝯsideracōe tercia tangebat̄. Sic in speciali
amor seraphicꝰ multiplicat̄ in diuīsis ne dū ꝑ statu patrie sed
vie ꝑ graciaꝝ ꝛ exercitacōm varietate. Quidā fuerūt ex grā
singulari sicut paulꝰ ꝛ estimo ꝙ maria q̄ rapti sūt aliquādo
ad nudā essenciae vnionē · vbi tūc non indigebāt theophaniis
scripturaꝝ cāticoꝝ uel vboꝝ de quibꝰ nichil ad pn̄s. Alii fue-
rūt si tn̄ ad huc sūt nouit deꝰ · q̄ et si nō viderint uel videant
deū p essenciā nichilominꝰ ad intelligēciā purā ⁊ ꝯspicuā pdu-
cti sūt q̄i similiter ad adā ꝑ statu innocēcie q̄ vidit deū in spe
culo claro et lucido diuinitus inspirato in ymagine sua simi-
litudine et gloria · qualiter et lucidius viderunt angeli pro sta
tu vie sue. Qꝛ si adam viderit eciam in enigmate deum per ve-
stigia creature et in vestigiis hoc fuit propter necessitatem
directiuam sensualitatis sue. Tales qui sunt huiusmodi iam
in cōtemplacionibus suis et amoribꝰ seraphicis nō indigent
exercicio quocumqꝫ pro illo tunc ad fruendum et inheren-
dum deo per osculacionem eius · immo fastidium esset eis o-
mnis creatura sicut in persona magdalene querentis deum
dicit origenes. Quero creatorem fastidio est michi omnis cre
atura. Tales videbatur cōmendare philosophus in princi-
pio · methaui · dicens eos non indigere apologiis quales expe
tunt homines grossioris intellectus in quibus perspicuitas

et luciditas suorum intellectuū mixta est cum materiali grossicie plus uel minus ut in prophis minus plus in natraliter ebitibus aut morionibus et stultis. Mediocriter aūt sic in hoībus pluribus laicas et lrātis. Quorū certe paucissimorum ē ꝛ fuit dicente platone ꝛ ceteris pspicuitas intellectus atqꝫ mētis p quā ɔiūgitur tāqꝫ in supremo suo angelis et intelligēcijs. q porcio quāuis sit superior in homie tñ pocius homo denominatur a racione racionalis qꝛ sibi ppria ē qꝫ ab intellectu intellectualis. ſꝫ nec a sensu ppter impfectionē nominatur sensualis. Alij sūt q ꝛ si vigiāt intelligēcia hn̄t nichilominus ad huc impeditā nec solidā ad ɔtuicionē veritatis irreūberatā. Indigent ppterea fulcimēto quodā simbolicarum similitudinū vigeraciā ad psistēciā ꝛ ɔtinuacionē. Propter tales maxime ɔposita sūt cātica cāticorum cū similibus anagogicis manuductionibus. Tradita est insup theologia mistica dionisij q p abnegaciones oim magis quā p affirmaciones incedit. Coniunxit aūt versellēsis velud in vnū tres status hominū in exposicōe sua cātici cāticorum breuiter et accomode apud eruditos in libris ꝛ doctrina dionisij non ita p ceteris neqꝫ p ignorantibus suas tot pasas allegacōes more iuristarum q vix recte scribuntur aut notantur. Et sistit insup in solo intellectu anagogico dei ꝛ anime nichil miscendo de allegorica desponsacōe xpi et ecclesie quāuis vnū proficiat ad alterum dummō se mutuo nō ɔfūdāt. Inter ē eiū tā ecclesie vniūsalis quā anime singularis cātare iugiter deo tāqꝫ spōso corde verbis et opere. Amo te amo te amo te.

¶ Explicit prima particio quasi phemialis in cātica cāticorum

¶ Seqtur scda particio. et pmo phemiū

AMo te. Quid obsecro resonāt aliud cantica canticorum quā istā ex intimo et toto corde vocē. amo te. Qua in re pmittendū est qꝫ amor fruitiuus dei maxime seraphicus qꝛ nō potest p statu vie sepe diu et multū ɔsistere ī illa puritate actuali. indiget ad exerciciū suū similitudinibus et simbolis uti creaturarum. maxime cū dicat dionisius. Impossibile nobis relucē diuinū radium nisi sacris et architipis exemplaribus uel simbolis circūuelatū quē admodū pura lux matēialis sine coloris admixtiōe non videtur. Propria cōpositus est liber canticorum sb corpis et

similitudinibꝫ ad huiꝰ fruitiui amoris sub typo nupciaꝝ cogni cionem. Studuerunt in hiis exponendis sũma ꝛ diuina inge- nia nunc per partes pro ut materia quã tractabant exigebat. Nunc integraliter. per omelias. per sermones. per postillas. ꝑ distinctiones. per glosas ordinarias. scdm quadruplicẽ sensũ vicissim permixtum. Posterior vnꝰ abbas versellensis statuit insistere circa sensum anagogicũ per similitudinem. ad amo- rem supmum creatum qui est in seraphin coartãs se ad animã racionalẽ. et deũ scdm supmam quãtum eleuari potest anime porcionem. quã appellat seraph uel seraphin in ierarchiis aĩe exemplariter ad celestes ordinatis. fundamentum capiens ex decimo. caº. Dionisii cum exposicionibꝫ suis. Qualiter ipse bonauentura paucissimis verbis conplexus est in itinerario suo caº. iiii. Porro amor fruitiuus et extaticus uel anagogicꝰ et seraphicus quia consistit in experimentali percepcione cõ iunctionis anime cum supremo obiecto suo et sine deo nulla- tenus tradi potest per doctrinam. maxime cũ a solo deo pure gratis et sup omnẽ industriã infundat. Videtur pocius insistẽ dum i exposicione canticoꝝ et similium doctrinaliter et scola stice tradendo quid nominis terminoꝝ. et exponẽdo simbo- licas significacões coꝝ. q̃m in declamacõibꝫ et exhortacõibꝰ que nequeũt ut diximꝰ amorem fruitiuũ infundere. Sed habi to uel cognito q̃d nominis terminoꝝ ex theologia scolastica debet exerciciũ intrinsecũ remitti ad interiorẽ mẽtis ꝑscruta cionem cooperante grã dei que non dat̃ cõmuniter se non ex ercentibꝫ ꝛ in gratis. in quibꝫ gracia dei uel nulla ẽ uel in ua- cuum accepta. Sed iam vtiq̃ nulla ẽ si inuacuũ recipit̃. Quia non minꝰ horreret vacuũ gracia q̃m natura. Dicunt̃ vero cã tica canticoꝝ per excellẽciã uel anthologice q̃a sola i eis ẽ ra cio cantandi amor pure gratuitus non liberacio ab hostibus ut primũ illud canticũ. Cantemꝰ dño gloriose non visitacio ꝛ redemptio dei sicut illud. Benedictus dñs deus israhel. ꝛ ita de reliquis suo modo. Sed in hiis canticis sola cantandi racio est ipsa cantacio se exercens in amore non qualicũq̃ sed diuino et supremo qui seraphicus iure dicitur q̃ ad eius similitudi- nem sit exemplatus. Dicitur nichilominꝰ amor sponse q̃ñ ta lis amor castus et zelotes et summus esse debet quali ipsum

nomine ꝑ q̃litate materie duxim⁹ in sequẽtibꝫ appellãdũ. Placuit igit̃ duce spiritu sãcto vestrarum ope p̃cũ coartare s̃monẽ et aptare p̃ncipaliter ad sensũ anagogicũ de amore spõse. Qđ ut sinceri⁹ fiat ꝛ absq̧ in volucris similitudinũ. expediẽs cẽsui eẽ ꝯdicões uel effect⁹. Et signa uel ꝓprietates hui⁹ amoris sb̃ q̃nq̃ginta ꝯsideracionibꝫ q̃si tottidem scintillis aut linguis igneis ãnotare. Verum tñ ne videamur a lr̃a nimis exorbitare studuim⁹ istas amoris ꝓprietates ab in volucris ꝛ sumi s̃ lr̃e q̃dã ex agitatiua de puracione in emicacõeꝫ deducẽ. Hic eñi mod⁹ tractãdi ꝓximior est scolastico q̃ rethorico stilo q̃liter acten⁹ vti studuim⁹ pmixtione q̃dã facta q̃ accomode uel vtiliter iudicet lector ſꝫ benign⁹. Grat⁹ insup accipiat ꝑ succincto q̃i ꝓhemio i auxiliũ memorie de eadẽ v̾suũ Eligiatorum in q̃libꝫ nũc oblectat se ociosa senect⁹ mea studĳ meõr pueilis

Oscula poscit amor. delectat lenit ꝛ ardet. Ingreditur cellas

pulcher. et ipe niger. Oppugnat̃ amor. desiderat alta tenere.

Esse vagus refugit. doct⁹ equesq̧ dei est. Grat⁹ amor cor hẽ

simplex. cui lectulus extat. Florid⁹ ẽ noster. dulcis in ore suo

Potat amor lãguet. cõplexibꝫ heret amici. Quo secũq̧ rapit

hũc videt audit habꝫ. Querit amor qđ amat. tenet sublimia

surgit. Aut cubit aut fertur. aut dyadema gerit. Pulcher a

mor totus. p singula mẽbra videndo. Vulnerat. et miris modis redolet. Surgit amor liquescit. passus q̃ vulnẽa languet

Dilectũ laudat iactat amiciciã. Vni iungit amor soli pfectus

et est par. Aurore nitid⁹ ordine terribilis. Nescit amor whit̃

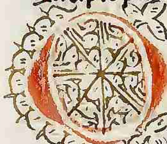
turbatur crebro vocat. Pareat ut veniēs. laus multa sibi da

tur. Visit amor vineas. ortos et poma reseruat. Oscula vult

pueri. fortis amor quasi mors.

Ceterum fiet reductio in hac particione secunda ad simpsalmatis decacordū cū dyapsalmate tociēs interposito iuxta decadem versuū et pro numero dragmatū totidem ab expositoribus nota torum quatenus cātica cāticorum resonēt secundum psalteriū decordū dauid regis et iuxta cāticū filie sue marie pulcherime feminarū Denique tercia particio colligit omnia sub amoris osculo sancto quatenus o reuoluet ad a intelligibili quodam giro.

Incipit primū simpsalma hoc ē concordia psallenciū in canticis.

Oscula poscit amor. Exilit Prima consideracio hec amoris ignei proprietas ab hac particula. Osculetur me osculo oris sui. Oportet ut iā notauimus nos hoc loco scolasticis theologie et philosophie regulis uti. maxime dū querimus ad intelligēciā omnem cātica cāticorum traducē. aut saltem quod credulitatē secretissimorum sensuum et castissimorum quos includit fumus litteralis et quasi carnalis nullus abhorreat. neque scādalū fede carnalitatis incurrat quis puderet referre quod expertus audiui. Offēderet enim pias aures. Oportet preterea suppone tradita per alios et alibi et a nobis pluribus locis repetita et exposita nominatim in opere super magnificat cū adiuncto collectario quasi septē sportarum ad duodecim pores de viribus anime de eius conceptibus. Et super omnia de ymno et verbo glorie ad diuinū dionisiū. Quicquid enim principaliter allaturi sumus hoc vnū resonet aut explanat misterium Si qua denique ut fit coniungūtur alia spectant pocius ad amorem incipiencium uel proficienciū quam dumtaxat perfectorum nisi pro quanto cognoscere decet et expedit fortis mulieris exēplo se mitas domus sue quas perfectus amor considerauit ut perueniret ad artem quam mens amat arte manens. Oportet rursus inter doctrinas de passionibus anime hoc specialiter attēdē quod apud theologos amplior est accepcio passionū sicut amoris uel amacionis et consequenciū inde quam apud aristotilē naturalis habeat tradicio

Ipse eni nullas nisi in concupiscibili et irascibili sensuali censuit proprie reponendas passiones. sicut nec in deo uel in angelis. nos autem sequentes Augustinum cum ceteris theologis ponimus omnia nomina passionum nedum in racione humana. nedum in eius mente et spiritu. nedum in angelis et beatis. sed in ipso eciam deo glorioso. omni tamen imperfectione seclusa. Dicimus enim deum delectari et gaudere sicut et beatum esse. Quemadmodum igitur amor seraphicus cuius assignare nitimur proprietates signa uel effectus reponitur in apice seu vertice mentis intellectualis. sic audacia quam amor parturit in osculi peticione cum ceteris illic collocatur. Et hoc stabilitum sit ad omnia sequencia. Constat quod amor non qualiscumque sed feruidus et familiaris causat de amico et amato fiduciam. Experimur eciam hoc in brutis nedum faciliter sed cum difficultate domesticalibus ex ferocitate ut leo uel ex timiditate ut lepus. Contrahunt enim ex longa conuersacione beniuola eis audaciam conuersandi cum propriis dominis et domesticis suis. Immo et cum brutis alterius speciei quas natura creauit aduersus sicuti sunt canis et cattus vulpis et lupus. Nunc ad propositum puto iam lector intelligat ex quanta fiducia oscula poscit amor. Osculeter ait me osculo oris sui. Pulchra est hoc loco et prolixa deuoti beati bernhardi deductio appologisantis ad animam que petit osculum oris. ab illo tali et tanto qui respicit terram et facit eam tremere. De quo iob semper meditat tamquam tumentes fluctus super me deum timui et pondus eius ferre non potui. Talia sunt plurima ad repressionem audacie. de qua vnus pater iubebat. Numquam in omni vita tua assumpseris fiduciam. At vero discipulus ille quem diligebat ihesus tota libertate audet dicere. Timor non est in caritate quoniam perfecta caritas foras mittit timorem. Sed nonne seraphica caritas sponse nostre perfecta est. Nonne iam per experimenta plurima facta est domestica tota. Nonne numeranda est inter ciues sanctorum et domesticos dei. Cuius exemplo pauli conuersacio est in celis. Que tociens admissa est nec repulsa ad oscula pedum dilectorum. Deinde gradatim familiarius ad oscula manuum quod in tandem aliquando sumat audaciam in feruore spiritus sui dicere. Osculetur me osculo oris sui. Sic amorosa illa xpi magdalena post vnctionem pedum pro remissione peccatorum presumpsit effundere vnguentum preciosioris liquoris sub typo fragrantissime deuocionis super caput ipsius recumbentis Caput autem xpi deus qui per singularem deuocionem

osculari dicitur ore ad os· quia nullum interponitur medium creature separatiue ut dicetur. Cantat vnus ex seculi hominibus audacem faciebat amor. Ubi bonitas caduca et aliquando pessime estimata rapit ad se amorem alienum ut audiat et presumat quid de illa fornace immensa bonitatis et beniuolencie existimandum esse putabimus. Quid inquam nisi illud dionisii a paulo diuinitus edocti. Benignus ihesus venientes ad se totus totos deosculabatur. Tractum est hoc ex euangelica adolescencioris filii parabola reuertentis. Audemus inquit apostolus et bonam fiduciam habemus magis peregrinari a corpore et esse presentes ad deum. Que presencia dei quid aliud est quam osculacio oris sui. Semper ex aduerso presumit seua turbata consciencia nec audet oculos sursum attollere quantominus osculum oris postulare. Multum dilexit petrus ideo multum presumpsit. Domine inquit si tu es iube me venire ad te super aquas. Sencio me laxius diffluere quam proposita breuitas flagitabat· sed neque finis erit si voluero cuncta prosequi que dictantis animo uel occurrunt uel materie proxima sunt· uel fortassis a lectore querenda sunt Ecce dubitacionis materia magna nimis. Querent enim confestim nonnulli· nec expectacione sua confundi putabunt. Edissere nobis si expositor es plenarius. Quid osculum· quid os· quid osculans· quis quid osculatus qualis osculatus est. Dic que sunt oris duo labia in osculante simul et osculato· sed neque terminus hic erit inquisicionis fiet processus ad omnes simbolicas significaciones quas textus canticorum decurrit vniuersus· de vberibus· de vngentis· de cellariis· de tabernaculis cedar· de pellibus salomonis et ceteris in hunc modum. Sed iam pretacta est nostri super hiis causa silencii· plus itaque suscepimus vmbras et fumos excutere quam discutere· Sane distinctiones et sermones magistrales. Omelie preterea sanctorum copiosissime pro incipientibus et proficientibus hic docebant. Sed nunc perfectis quamuis imperfectus debitor sum· qui pro consuetudine exercitatos habent sensus venient vltima duo simpsalmata pro minus expertis. Ponit hugo tres in contemplatione processus instar ignis qui dum accendi queritur primo fumosus est sine flamma. Deinde cum fumo flamma miscetur· tandem purus et quietus ignis est in carbone.

Gradū hūc terciū tenet igneus amor spōse q̄ fortis exilit scin tillat et emicat. nec inter fumos lr̄e grossos ꝛ inq̄etos volu tatur. Deniq̈ qꝫ non de singulis om̄a dici pn̄t simul eciā q̄ sūt ac comoda trāseat ꝓmo nr̄ ḡdatim. ad reliq̄. Vn⁹ itaq̈ solꝫ pas sus in scripturis mutuo ceteros exponē immo q̄dlibꝫ ꝟbū pt̄ intelligibiliter loqui cū altero qm̄ est ignea lex sciēcie atq̈ ha bens vocis ꝛ oīm linguis loquēs. Dum eīm spirit⁹ sāct⁹ afflat sicut fugiūt fantasmata. danť karismata. spirant aromata. sic resonant ydiomata.

Amor delectat exilit hec ignea lingue pticula exequētib᷒ ꝟboꝝ simbolis q̄a meliora sūt vbera tua vino fragrancia vngētis optimis. Siq̄dem ista delectāt vtētes. Inueniť eīm dictū apud sapientē p insipientē mulierē. Veni inebriemur vberib᷒. vinū qꝫ letificat cor hois. et odorib᷒ ꝛ vngētis cor de lectať. Preterea delectacio sortiť hoc nomē a similitudie la ctāciū pueroꝝ q̄i dulcis lactacio. Causať aūt ab amore immo nō nisi ex amore uel amacionis delectacione hinc illud ꝓptare Ia. home. naura. ioe. se damon. ne. vient. Gaudiū nisi de amo re nullū eē potest. Est itaq̈ delectacio pcepcio ꝯueniētis cō iuncti. Amor aūt nō est nisi ꝯueniēcia et adoptacio rei ad suū ꝯueniēs. Porro nullū est obiectū ꝯueniēcius spōse q̄m ip̄e de⁹ summū bonū ad qd̄ capiendū ꝛ possidēdū facta est. Quare sup est dum si ꝯiungiť inheret et vniť tanta ꝓpinq̄tate q̄nta sunt os ꝛ os osculancia se mutuo qd̄ causeť ex hac vnicionis p cep cione delectacio nō qualiscūq̈ ſꝫ in suo genere sup̄ma. q̄a supi⁹ eē bonū nō potest. Propterea q̄etať gaudet ꝛ letať i hac vni ca ꝯpacione nullū aliud obiectū petēs q̄muis ipi⁹ ꝯtinuacōeꝫ possessionē qꝫ securā amare nō cesset. Neq̈ tn̄ est mot⁹ ꝓprie dict⁹ q̄ est act⁹ entis in potencia cū habeat amor id qd̄ actua liter requirit sicut esuriēs id edēs qd̄ habet sp in p̄ncia caret motu fastidij. Consequiť amor ex hac delectacōe illud de psal mo. Delectare in dn̄o ꝛ dabit tibi peticōes cordis tui. Et rur sus. Rennuit ꝯsolari anima mea. memor fui dei et delectat⁹ sū Alia lr̄a. Garriui et deficit spirit⁹ me⁹ Bona siq̄dem defectio ne in salutare dei. Et hec delectacio sp̄ualis si anthonio cre dimus sola est racio vincendi inimicū. Ceteꝝ fit per amorem anime ꝯiunctio ad deū cū pcepcōe multis modis sicut ꝯtingit

deū multiplicit ↄtēplari. Sȝ loqmur hic de ↄiunctōe per pō
dus caritatis qu emota ab infinito amore facit super munda-
num ⁊ inmēsurabilē et absolutum pure mētis excessum. sicut
ait Dionisius. Tunc cognicio per speculum et enigma quodā
modo deseritur foris. et subintrat amor usqȝ ad interiora ve-
laminis vbi posuit deus tenebras latibulum suum. At vero
nūquid remanet absqȝ cognicione. Qȝ si foret ita nichil perci
peret. Et cum nequeat oriri delectacio sine percepcione con
uenietis ↄiuncti vbi tunc delectacio sua esse. Respondent a-
liqui qȝ amor est sua cognicio formaliter. Adderent alii qȝ est
formaliter sua delectacio. Videtur versellensis cōsona loqui
super cantica ad hanc posicionem. Sed ↄsonancius ad phiam
ad doctores dicimus qȝ sicut intellectus et voluntas sunt di-
stincte potencie sic cognicio et volicio siue amor distinguū-
tur Distinguūtur dico non ita tñ qn circū incedant se mutuo
Et hoc sollerter aduertere subtile est ⁊ vtile. Proficit in hac
parte speculacio de modo connexionis virtutum cardinalium
cum prudencia. et theoloicaꝝ cum gracia ⁊ donoꝝ omnium ge
neraliter et beatitudinum cum caritate si non informes ⁊ im-
perfecte nec vere virtutes debeant reputari. Itaqȝ circū in-
cedunt se mutuo ut quelibȝ virtus alterius de nominacōeȝ sor-
ciatur. Dicimus enī cū aplo qȝ caritas est paciens et benigna. ⁊
qȝ temperancia est prudens. iusta. fortis et ecōtra. Similit qȝ
fides sperat diligit et ecōtra. Non aliter in re nostra. dicat.
Aristotiles de voluntate qȝ ipa est appetitus intellectiuus uel
intellectus appetitiuus. Sic de actibus ipsaꝝ potenciaꝝ licet
dicere qȝ amor est cognitiuus et cognicio amorosa dum ordi-
nat ad amorem non sistens in nuda speculacione veritatis.
Exemplum materiale manus et oculus cōcurrunt ad scribē-
dum. oculus videt manui. et manus mouet calamū. non tamē
virtus visiua est virtus motiui calami nec manus est oculus.
sed quodāmodo circū incedunt se propter cōnexionem in vna
exactione scribendi. Soluitur ex hiis facta dubitacio. Quo-
modo amor dirigitur a cognicione in pma sue generacōe. Cer
tissimum quippe est qȝ voluntas non fertur in prorsus in cog-
nitum cum obiectum sit conueniens uel apparēter ostensum.
Non aūt fert aliq potēcia in nō suū obiectū ut olfactus i sonū.

Veritas est satis annotanda ꝑ vniu̾sitate dictoꝝ et dicēdoꝝ p̄cipue de amore sponse ꝙ volūtas q̄ sola habet ꝑ obiecto suo vltimo. bonū sūmū ⁊ optimū. q̄ sola insup est vniu̾salis motor in regno anime seu toto microcosmo queadmodū suo mō de9 in macrocosmo dū fuerit p directionē ⁊ ductionē intellectus applicata ad obiectū suū tūc sufficiat seipā3 mouere libere p actum amoris elicitū. Sufficit p̄terea mouē vires alias p habitus eoꝝ impatiue quo fit ut vis cognitiua q̄ p̄us mouebat obiectaliter volūtatē obiectū p̄sentādo. Nunc ordine q̄i ↄu̾so mouet̾ libere et impatiue et arbitrarie ab ip̄a volūtate. Exēpli grā. In ꝓposito memoria anime intellectiue fecūda speciebus intelligibilib9 acq̄sitis et abstractis ex fātasmatib9 sensibilib9 estimatiue q̄ ↄmētator nomiat intellectū passiuū Memoria inq̄t pauit in acie intellect9 spēm repsentātē deū non q̄dem nude ʒ quasi p speculū et in enigmate. Intellectiua virtus formabit simile v̾bū de deo ⁊ illud naturaliter obiciet de potēcia volitiua. Quo ꝓcessu habito nou9 poterit libere ⁊ arbitrarie incohoari ꝙ volūtas se mouebit delectacione non in cognicionē p̄sentatā intus p intellectū. ʒ in rem extra uel q̄i extra existentē sc3 deū. Non eī amat voluntas cognicionem huiusmodi dei tāq̄ vltimū finē sicut neq̄ eē potest finis eius Amat vero deū ip̄m immediate et se fert in ip̄m amplecti̾ ⁊ osculatur et vberib9 suis heret ⁊ in ei9 fragrācia delectat̾ licet non videat supple oculo ad oculū uel faciē ad faciē deū. De inde voluntas ↄiuncta fini suo vltimo deo p̄cipit arbitrio ꝓprio ⁊ impio intellectui q̄i dicēdo veni ⁊ vide. gusta ⁊ senti q̄ dulcis est dn̄s. Ad cui9 elucidacionē ampliorē accedat amoris ignea

Amor lenit Colligi̾ ista amoris ꝓprietas Lingua tercia. ex h̄is v̾bis Oleū effusū nomē tuū. ideo adolescētule dilexerūt te. Constat p oleū designari ↄdicionē lenitiuā q̄m attribuit amori increato non sine creato canēs i ecclesia Quādo venis corda lenis. Est insup oleū in ↄdimentū dulcedinis ⁊ suauitatis et mitigatiuū doloris. Vn̄ petr9. Si tn̄ gustastis quā suauis est dn̄s. Et ap̄lus ↄcordat. Gustauerūt v̾bum dei bonū Et dauid clamat. Q̄m magna multitudo dulcedinis tue. Et rursū. Memoriam abūdancie suauitatis tui eructabūt. Samaritanus q̄ ad curam vulnerati oleum apposuit. Prosequamur

inchoata declarãtes q̃ ꝛ q̃lis sit cognicio pcipiẽs deũ ut opti mũ ꝯueniens ꝛ ꝯiunctũ. ex q̃ amor nõ est formaliter pceptiuꝰ q̃muis in eo uel cũ eo sit pcepcio formaliter sicut ꝛ delectacio alioquin nec delectaret̃ si nõ pcipet neq; quiesceret aut frue- retur deo si non delectaret̃ in eo. Istud est ꝯsideracõe dignis- simũ. Cuiꝰ ignorancia multos in amore dei se figẽ volẽtes solet ꝯturbare. Loquor exptꝰ p tot annos. Q̃muis aũt multa dixe rimꝰ sup m̃gnificat nichilominꝰ faciens deꝰ grãz p grã ꝛ pau latim scd̃m tẽpꝰ et locũ et modũ bñplaciti sui dona sua multi- plicans dat in dies magis ferri a claritate in claritatẽ tanq̃ a dñi spiritu q̃ amor ẽ dãs expiri illd̃ dauiticũ Declaracio ƒmo- num tuoꝝ illuminat. Familiaris itaq; ꝯiunctꝰ ostensor est secre toꝝ amicicie q: et xp̃s verbũ ꝛ sapiẽcia p̃ris mediꝰ accedit lo quẽs linguis nedũ hoĩm nedũ angeloꝝ sed archanoꝝ p̃ris q̃ nõ licꝫ homini loqui. Fortassis illa sũt archana q̃ diuinꝰ Dio nisius a Paulo discere nõ potuit nec ip̃e docere uel scribẽ nisi per silenciũ sꝫ eis reuelauit deꝰ p spiritũ sãctũ ea q̃ nec oculus vidit nec auris audiuit nec ĩ cor hoĩs ascẽdit. Stultꝰ essꝫ le ctor si q̃reret ꝛ ego p̃sumptor insanꝰ si conarer alciora uel al cius q̃ ip̃i exponẽ secreta celestia. Plane dum ecíã atq; ecíã ru- mino v̇ba pauli v̇ba sub inde dionisii super hac sapiencia q̃ in misterio abscõdita est mirãda et miserãda apparet ebitudo in- tellectꝰ nr̃i nõ intꝰ sꝫ foris habentis ad eoꝝ doctrinã. Iporũ quippe v̇ba si velamẽ et obscuritas aufferat̃ a corde cognoscũ- tur aptissima eẽ. de quib ambigẽ minꝰ est phas q̃ de ip̃o ma- teriali sole. ut iure dixerit Boecius. Hãc q̃squis poterit no- tare lucẽ candidas phebi radios negabit. Oritur estas hodie Vrbani festo qñ sol viuidior est plus fulgidus et feruidꝰ. Ve nit in memoriã baptisma valeriani insignis cecilie v̇ginis sp̃o- si Libẽter enĩ diei cuiuslibꝫ occurrẽcia speculari soleo misteria Vidit ip̃e valerianꝰ senẽ cãdidis indutũ cũ libro aureis lr̃is scri pto in quo legit ista pauli v̇ba vnus dñs. vna fides. vnum ba ptisma. vnus deus et pater omniũ qui sup omnes et per om̃ia et ĩ om̃ib nobis Valerianꝰ interrogatus a sene si crederet. il lico r̃ndit nichil verius dici posse. In quib tñ vniũsa theolo gia dionisii notata est. Nam in hoc q; vnus est deus et pater omnium notatur theologia de trinitate et vnitate diuina

Non eñ esƺ paternitas indiuinis si nō esƺ trinitas. Cui9 fon
tale pĩcipiũ est pater a quo omnis p̃rnitas in celo et in terra
nominatur. Ceteꝝ cũ addit̃ q̃ super omnes est dat̃ intelligi
theologia mistica q̃ ꝑ excessum infinitũ sup̃ omnes habet̃ sci-
ri. Porro cũ deus eẽ dicit̃ ꝑ om̃ia simbologicã ex omnibꝫ et in
omnibꝫ ꝯcipim9 theologiam. Deniq̧ cũ sbiũctũ est. Et ĩ oĩbꝫ
nobis theologia designat̃ ꝓcedẽs de ꝓp̃ris et intelligibilib9
positiue q̃liter fit de diuinis nominibꝫ tam ꝑ causã q̃ ꝑ excel-
lenciam non attendendo si fuerit finita quoniam in hac ex-
cellencia per infinitatem misterium theologie per abnega-
cionem collocatur. Additur preterea triplex habitudo quã
deus habebit ad nos vltra ceteras creaturas irracionales scȝ
per ymaginem naturalẽ. per graciã ⁊ gloriã. Prima siquidem
habitudo est ad deũ nedũ sicut ad principiũ causatiuũ sicut in
omnibꝫ est ꝑ essenciã. p̃senciã. et potenciã. Sȝ eciã sicut ad pñ
cipium obiectiuũ racione ymaginis q̃ dei capax ẽ facta. De in
de sicut ad principiũ inhabitatiuũ racione similitudinis ⁊ re
formacionis ꝑ graciã. Tercio sicut ad principiũ glorificatiuũ
sub quo cõprehendi potest habitudo vnionis in xp̄o et ma-
terne dignitatis in maria. Potest existimo scd̃m triplicẽ hãc
habitudinem reddi racio vna cor tociẽs in scriptura ꝯiungũ-
tur hec tria dñs de9 nr̃. hĩs ex incideri trãscursis redeamus
ad causã bonitatis amoris q̃lẽ habuit apostol9 noster. Remi-
gius de quo legit̃ q̃ bonitatẽ et benignitatẽ ostendit mãsue-
tissimi cordis in lenitate ꝟmonis qm̃ deus in fide et lenitate
ip̃i9 sanctũ fecit illũ Habemus certe in amore spõse obiectũ
ꝯuenientissimum deũ. Habem9 ꝯiũctionẽ ip̃i9 ad sponsũ ꝑ oscu
lum intimũ et per inhesionem ad sedem amoris pectus suũ qđ
notatur in vberibꝫ et per lenitiuam olei leticiã iuxta illud vn
xit te de9 oleo leticie. Superest assignare cognicionẽ percep
tiuã qm̃ delectacio et lenitas est percepcio ꝯuenientis ꝯiuncti
Difficultatẽ auget v̾bum hugonis. Amor inq̃t intrat vbi ꝯg
nicio foris stat. Illud insuper de quadã omelia leonis pape de
ascensione dñi. Possumus figere desideriũ vbi non est inferre
prospectum. Iteꝝ q̃ magis cognoscim9 de deo qđ non est q̃
quid est. At vero loquatur iam quarta ignei amoris lingua.
Cuius proprietas est ardere

Amor ardet. Colligitur hoc ex feruore desiderii sponse ad sponsum. Trahe inquit me post te curremus in odorem vngentorum tuorum. Mirus vere ardor et inextinguibilis fragrancia. Certe sponsa concesso iam oris osculo fidenter postulato velut ab absente susceperat fuerat ad vbera sponsi. Quoniam meliora dixit ea vino fragrancia vngentis optimis. Experta loquitur et delectata. Nam et subiunxit Oleum effusum nomen tuum. Nunc ex saciatis et vberis plenitudine velut insaciabilibus estuans clamat Trahe me post te curremus in odorem vngentorum tuorum. Inde dixit de amore seraphico dionisius quod est super feruidus et holocauste purgatiuus quoniam et seraphin interpretatur ardens. Est quidem in omnibus angelis ardor iste. Est in singulis eciam beatis quibus est vna vox letancium et vnus ardor cordium. Propterea dicuntur lapides igniti. Precipue tamen et in excellencia seraphicii ordo possidet hunc amorem. Propterea nec ipse a sciencia sicut cherubin nec cherubin ab ardore nominatur quamuis absque ulla dubitacione et seraphin cognoscat et cherubin ardeat. Sic et voluntas congnoscit per intellectum et per voluntatem vult intellectus. Dicamus idcirco de amore sponse quod non est absque cognicione alioquin delectabilis esse non posset. et lenis ei sponsus suus decus vt opponebatur. Omnis vtique delectacio fit ex percepcione. et omnis percepcio sine dubitacione est cognicio non qualiscumque sed experimentalis et practica et presens quasi pre sensu ens vel existens. Que differt dupliciter a cognicione solum speculatiua et distinctiua seu declaratiua. Primo quia respicit principaliter bonum sed speculatiua verum. Aut si magis philosophice dixerimus respicit plane verum quia verum est obiectum intellectus sed non sistit in sola racione veri immo pro vt consone vel conformiter aut confesse se habet ad appetitum boni protenditur Ex qua distinctione sumitur illa altera de intellectu practico et speculatiuo. Differt secundo percepcio experimentalis et practica a speculatiua in ordine et origine quia necesse est percepcionem sequi operacionem appetitus presertim volitiui et ab eodem causari. Propterea vocatur recte huiusmodi percepcio oculus voluntatis vel amoris sui maxime eliciti quoniam inde causatur nec aliter oriretur.

De cui9 efficacia dicẽdũ eit inferi9 sup illo vulnerasti cor meũ sponsa in vno oculorꝝ tuorꝝ. Eliciam9 ex inde pulcherimã de cognicõe expimẽtali scintillã veritatis respectu amoris spõse ad deũ sponsũ. Violencior ꝛ vehemẽcior est ista pcepcio ad trahendũ post sponsũ ꝙ speculatiua racio iam tacta est ex ordine lr̃e. Et patet exemplo iam inducto de scriptura qñ scribit manus ad directionẽ oculi. Si eñ ostẽderit ocul9 voluntati scribentis tñmodo speculatiue quedã exemplaria lr̃arum manebũt sb q̃dam obscura generalitate. Si vero volũtas ista trahet̃ et alliciet̃ ad scribendũ sicut fiet ex pulcherima scriptura sua quã ꝓducet quã ꝑtin9 insup ostendet pcipiẽs oculus. qñ ocul9 videt volũtati scribentis sicut volũtas mouet oculos ad videndũ lr̃as q̃s format mediante manu ꝫ ex impio suo. Senciens igit̃ vis affectiua seu motiua pulchritudinẽ egregiã in lr̃is aut picturis q̃les alibi nõ viderat ꝙ nec scripserat trahet̃ amplius ad ꝯtinuandũ scripturã et p̃cipiẽs tũc oculo ꝑmanere in hac sua opacione directiua ut ꝑmaneat delectet̃ in vi motiua sua. quoniã ex duobꝫ oꝛit̃ et ꝯsurgit vehemẽcior delectacio q̃ scđm Aris. et expienciã tenet opantẽ in opacione. Facile erit ex hac vna similitudine ꝯsiderare sensibiles alias innumerabiles et ex istis ascẽdere ad pcepciones et mociones mẽtis et racionis q̃les plurimi non habentes exercitatos sensos spũales nõ aduertũt nisi fortassis in fatuis et in volucris fantasmatũ sicut ex sola ꝛ simplici fide et spe de deo in solo enigmate ꝑpter q̃les forte putãt aliqui dictũ illud qđ inductũ eit de cognicõe dei ꝙ magis cognoscit̃ qđ nõ est ꝙ qd eit. Super quo loq̃tur quinta lingua

Amor ingredit̃ cellas Introduxit inq̃t spõsa me rex in cellaria sua. Cui ꝯgaudent et applaudũt ille de quibꝫ iã bis dixerat adolescentule adolescẽtule inq̃t dilexerunt te. Et se rursus ꝯnumerãs eis. Currem9 in odorẽ vngentorꝝ tuorꝝ letabimur inquint et exultabim9 inte memores vberꝝ tuorꝝ sup vinum recti diligũt te. Recti dicũt amo te. Consone loq̃tur discipul9 ille quẽ diligebat ih̃s. Odor tuus xp̃e ꝯcupiscẽcias i me excitauit eternas. Ipe quidẽ xp̃s rex de quo pulcherima mulierꝝ mater sua habꝫ dicẽ. Ecce odor filij mei sic̃ odor agri pleni cui bñdixit dñs sine cuius odore non curritur ꝙ nemo venit

ad patrem nisi tractus a filio sicut nec ad filium nemo venire
potest nisi pater traxerit eum. Sunt aliqui sortiti animā bonā
ques eciam a puero notavimus anhelare ad divinos odores et
ad celestia desideria naturali quodam instinctu suspendi mun-
dum habentes usum racionis plenum. Habent alij curuas ani
mas in terris et celestium manes instar pecorum. Discipulus
patris unius ex heremo conquestus est eidem cum admiraciōe
ꝙ unus de fratribus appostotauerat. Mirari inquit pocius fili
quo pacto remaneat aliquis si non venerit specialiter a deo nō
humano consilio solum tractus. Ex inde addidit de vario ge
nere cattulorum quorum aliqui per odorem bestie pro sequunť
eam infatigabiliter dum alij quamuis excitati per clamores
statim desistunt nec alios comitantur quia odorem venaticū
naribus non hauriunt. Xpi bonus odor sumus dicebat appo-
stolus sed non omnibus ad vitam. Iudas quando domus re-
pleta est ex odore vngenti quemadmodum cucurrit sed lapsus
est. Tales notati sunt ab adolescentulis dicentibus ad spon-
sam. Recti diligunt te. Nouerunt esse nonnullos qui rectis
eam oculis aspicere non poterant nec odorem optimum eius
ferre. Nigram quoque spernebant et fuscam. Porro quid ege-
rit sponsa quam introduxit rex in cellaria sua satis colligitur
ex leticia et exultacione adolescentularum in vberibus suis su
per vinum carnalis leticie aut sapiencie per industriam acqui-
site. Colligitur ita ꝙ ex diuine sapiencie thesauris atq cella-
rijs doctrinam vberes pietatis. Est enim infinitus thesaurus
hominibus quo qui vsi sunt participes effecti sunt amicicie
dei. Que vero sint huiusmodi doctrine pietatis pro ut nomi-
nat appostolꝰ post dicemus si priꝰ aliqua de sexta amoris pro-
prietate tetigerimus ⁊ ad aptauerimus ad canticordum hoc
est ad canticum cordis omnia q̄ dicta sunt ⁊ dicentur huius-
modi canticis canticorum

Amor pulcher sed ipse niger. Nigra sum inquit sed for-
mosa filie iherusalem. Abstractum pro concreto ⁊ fe-
minū ꝑ masculino freqnť accipimꝰ. qm̄ sic spōsi ⁊ spō-
se vnꝰ ē spūs ita vox ꝯmūis ē. Nolite me ꝯsideraē ꝙ fusca sim q̇a
decolòauit me sol. Quid pulchritudo spōse nisi sua ad deū sincera
dilectō. q̇d sua nigredo ł fuscedo ṅ timòata ⁊ reuerēs hūiliacō

Sua quippe pulchritudo sua q̄ ꝗntūcūꝙ pura ꝛ feruida dile-
ctio necnō cognicōis claritudo·q̄d ē inestimacōe sua dū cōpa
tur ad istū solem iusticie de quo subiungit reddēs causā sui timo
ris in nigredine seu fuscedine seu pallore notati Quia inq̄t de
colorauit me sol et ita decolorauit ut in caliginē ꝛ in tenebras
tota ruat. Nūc in trāscursu solo qm̄ alibi latissime ꝛ pluries in
vtraꝙ lingua tractauimꝰ. Fiat applicacio cāticordi noui ad h̄
epithalamiū scd̄m ꝓprietates sex in hoc duplici versu notatas
ꝯformiter ad notulas et voces eiusdē canticordi q̄ sūt quinꝙ
scd̄m quas om̄is doctrina pietatis q̄ haurit̄ in cellariis suis cā
tari potest in armonia cordis. Gaudiū·meror·spes·timor·ꝛ pi
etas. Est aūt pietas ꝓut hic accipit̄ amor ꝯsurgēs ex affini-
tate. Omnis aūt affinitas ꝓcedit ab ip̄o p̄re luminū ex q̄ oīs
p̄rnitas scd̄m apl̄m in celo ꝛ in terra nominat̄

Oscula poscit amor Delectat ecce gaudiū· lenit ecce dolo
rem p indirectū q̄ lenit̄· ꝛ ardet idest desiderat vehemē
ter ecce spem. Ingreditur cellas pulcher et ip̄e niger · ecce
timorē. In nigredine siue pallore qui amāti color aptꝰ sp est
Effectꝰ enī timoris est pallor ꝓpter spiritꝰ ꝯfluentis ad cor.
Fiat hic dyapsalma hoc est pausacio psallēciū in canticis pro
recreacione cātāciū ꝗtinꝰ eciā possit ip̄a doctrina pietatis di
ligenciꝰ inspici qm̄ pietas ad om̄ia valet q̄ canticoꝝ oīm in cor
dibus n̄ris radix est exemplar ꝛ finis·ꝓut vberime vtinā fru
ctuose tractata per nos de canticis manifestant.

Gaudium. Spes. Pietas. Timor. Dolor.

Oppugnatur amor. Filii inq̄t matris mee pugnauerūt cō-
tra me. Pendet hec sentēcia iuxta sensū vnū ex immedia
te precedēti vbi causā reddidit sponsa sue nigredinis dicens
ꝙ decolorauit me sol. Sol videlicꝫ iusticie ꝑmittēs me tribu
lacōis et temptacōis ardoribꝫ exponi. Cōtra q̄d dr̄ in psalmo.
Per diem sol nō vrit te ꝛc̄·iuxta q̄m intellectum filii m̄ris sue
pugnātes ꝯtra eā accipient̄ in sinistrā partē. Vel de peruersis
ecclesie filiis. Vel de demonibꝫ q̄ p creacōeꝫ sūt deitatis m̄ris
oīm filii. Vel certe de adam et eua quoꝝ filii neꝙ sunt tyran-
nica motꝰ ꝯcupiscēcie originalis q̄ꝝ lex repugnat legi mētis
qui diuertūt animā verbigenā ad infimas ꝛ ī fames vineas tot
desiderioꝝ quibꝫ obniti nō sp p̄t. Sic eciā todēs ꝯquerit̄ ap̄ls

amor sponse vineam propriam celestis desiderii assiduo feruore custodire non preualet. Inde pallor ille timoris et fusce nigre que decoloracionis quid aliud quam velle bonum sibi adiacet posse autem non inuenit iuxta votum. Sunt alii sensus per anagogiam et in bonam partem de filiis ecclesie celestis quos angelo intelligit amor sponse. qualis fuit ille angelus qui pugnauit in lucta contra iacob. Aut certe per allegoriam de ecclesia gencium. Sed coartatur vt cepimus canticum nostrum ad amorem sponse. Et quid secundum doctrinam pietatis resonant hec et sequencia perscrutemur. Non enim frustra dicit amor sponse prius. Introduxit me rex in cellaria sua sed illic edocta. Eructauit verbum bonum dicens opera sua et vota eidem regi quoniam facta est lingua sua calamus scribe velociter scribentis

Amor igitur desiderat alta tenere

Indica michi inquit sponsa. Quem diligit anima mea vbi pascas vbi cubas in meridie. Attendat pietas quemadmodum cito nomen regis quod est excellencie et dignitas deflexit sensum in nomen pastoris. Vbi pascas inquit. Scimus attribui pastoribus amatoria carmina vbi simplicitas libera et campestris sine dolo versatur. vbi nec arrogancia dominatur Et quoniam ex hac proprietate pendent non modicum precedentes et sequentes. Consideremus quid sibi velit amor qui desiderat alta tenere et tam alta vt noticiam desponso suo deo meridianam audiat postulare. Constat ex doctrina pietatis hausta sapiencie cellariis quadruplicem in genere noticiam esse amoris diuini. Meridianam de se et aput se vbi est qui est ens purum super se reflexum. Meridianam secundo dicimus de deo noticiam sed extra se in creatura beata. Tercio matutinam in ipso de creaturis. Quarto vespertinam in proprio genere videndo creaturas per speculum et in enigmate maxime pro statu vie vel in speculo et fortassis in enigmate quodam vestigiorum eciam in patria. Vult amor sponse soli intendere quem ex toto corde. Non diuiso non disperso diligit. Petit idcirco presenciam sponsi iugiter agnoscere. Cuius causa subditur in sequenti proprietate

Amor esse vagus refugit dicens. Ne vagari. hoc est vane agi incipiam post greges sodalium tuorum.

Quicqd eim diuisione ab vnitate sepante recipit aut nutrit. horret amor taq vnice dilecto otrariu. Propterea sodales h loco et greges similiter et tabnacula pastor intelligim9 i partem vni ouili vni gregi vni pastori otrariam accipi

Noctus e amor sponse ut altera denotat prietas z h sciens sponsus s ne supbiat sponsa immo ut cognoscat qliter z vnde donu istud accepit dicit in altera prietate. Si ignoras te zc. Et iungit p quinta prietate

Amor est eques dei q vehit scz et vehit eqtatui meo. Blandiens ergo sponsus neq cu austeritate indignabund9 abiciens. Si ignoras te ait o pulcherima mulier. Si p no intelligens. Egredere et abi. hoc est. Egredieris et abibis vagabunda post vestigia gregu in dispersione hac illacq discorditer errranciu. Et illic pasces edos sensuum tuor q ponendi sut a sinistris sub varietate pastor fictor tabnacula multiplicaciu in falsitate et vanitate. Qd ne feceris aut factura sis. Eqtatui meo in currib pharaonis assimilaui te. amica mea. qa graciam otemplacionis q te de currib pharaonis eripiat q psecutrices tuas pdere te voletes pdat largitus su. Dedi pterea ut essent pulchre gene tue sicut turturis in honestate ouersacionis. Et collu tuu qd te michi iungit sit sic monilia. Nos q murenulas aureas q sut sentecie pietatis auree faciemus tibi vermiculatas argeto eloquecie qm eloqa mea eloqa casta sunt sicut argentu igne examinatu purgatu terre purgatum septuplu. Sint hec interim p ocordia z simpsalmate. Hedo otexta absq piudicio sentenciar quas ee multiplices alias no me latet. Fiat recursus ad peticione z desideriu sponse ex amoris fiducia loquetis. Amo te. Indica michi p amore tuum quo amas me vbi pascas vbi cubas in meridie Accipiant seqncia qi p dyapsalmate ad illustracoez caticor. Dicamus hic cu petro de cui9 filia carissima petronella hodie meminit ecclesia Bonum e nos hic ee non ut faciam9 hic tria tabnacula. nesciebat eim qd diceret s ut leuates oculos nostre osideracois nemine videam9 nisi solu ihesu qui p effect9 varios z instinctus querit a sponsa amas me. Cui questioni semp bn oscia sposa respondet. Dne. tu scis qa amo te. Cui dns respondet. Pasce agnos meos. Et per agnos fortassis hic intelligim9 no in ogrue

idem quod per adolescentulas de quibus supra in alio simpsal'
mate q̄ statum incipiencium vel animalium et imperfectorum
significant et tenent sicut per filias iherusalem non in gloria
consummatas animas vel angelos intelligimus a quibus spō-
sa consolacionem petit. et accipit mutua et varia collocucio-
ne frequenter exhibita. Itaq; cognoscētes adolescentule quo
niam introduxit rex sponsam in cellaria sua. Ita enim reuela-
uit eis. congaudent mox et dicūt. Exultabimus et letabimur
in te memores vberum tuorum super vinum. Plus enim dele-
ctat ancillas sponse adolescentulas lac doctrinalis pietatis
stillantis ex vberibus suis quam vinum sciencie cuiuslibet se-
cularis vel humano studio torculatum. Constituamus igi-
tur ante consideracionis oculos adolescentulas nunc has
nunc illas pro desiderio paulatim ad noticiam sponsi perue-
nire satagentes et se monilibus aureis vermiculatis argento
quantum fas est ornari cupientes postulare per amorem mutu
um sponsi et sponse multiplices sibi questiunculas indicari.

Amor sponsi sumus nunquid potest totus et
totaliter diligi. Responsio per distinctionem. Concur-
runt enim ad dilectionem tria. Dilectus et diligens et habi
tudo diligentis ad dilectum. Itaq; dilectus deus sicut est to
tus desiderabilis quia totus bonus. ita est de se totus et tota-
liter diligibilis quia finis vltimus est. Diligens vero anima po
test tota et totaliter diligere videlicet ex tota se. ex toto cor-
de. ex tota anima ex tota mente ex toto intellectu et ex omni-
bus viribus suis. Alioquin non preciperetur si non posset im-
pleri quod fiet maxime dum venerit quod perfectum est in pa-
tria. Vbi dicuntur comprehensiones esse quoniam appre-
hendunt secundum totum posse suum. totum nosse totum vel
le. Proinde tercio si fiat collacio diligentis ad dilectum sic di
lectus deus solus a se totaliter diligitur et comprehenditur.
sicut solus habet eternitatem solus lucem immensam et in ac-
cessibilem inhabitat solus nulla cognicionis finitate circum
scribi potest. solus in eterna trinitate sua pleno et infinito to-
nitruo magnitudinis resonat in secula seculorum. loquente q̄
libet persona ad alteram. Amo te amo te amo te

Amor q̄d amat cū deū amat. Responsio ɔformiter ad Augustinū querentē Quid amo cū deū meū amo. Amo q̄ndā lucē quā non capit loc9. Quendā sonū quē non capit temp9 quendā odorem q̄m nō spergit flat9. quēdam saporē quē non minuit edacitas. quendā amplexū q̄m nō diuellit sacietas.

Amor nūq̄d ɔgnoscit diligendo deū q̄d est deus. Responsio p distinctionē cui9 ignorancia multos turbat. Aut eīn querit̄ de cognicione q̄ditatiua pfecta singulari et ɔspectiua seu diffinitiua. Et h̄ quodāmō ver̄ est ꝙ nescit viator q̄d est deus. immo nec ɔp̄hensor nisi cognicione et dilectōe actuali finita formaliter sicut essencia sua virt9 et opacio finite sunt. Si vero querit̄ de cognicione et dilectione q̄ditatis dei sub generalib̄ attributis appropriatis sibi p q̄d nois descriptiue et per excellēciā supabundātis affirmacōis. q̄lia signāt oīa noīa immensitatē dicēcia explicite uel implicite. cōstat ꝙ nedum in celo intuitiue s̄ eciā in via abstractiue ɔgnoscit̄ q̄d de9 est immo p regula q̄ntū quisq̄ cognoscit de deo ꝙ ē tātūdem ipse nouit q̄d est. si pfecte pfecte. si impfecte impfecte. Neq̄ sūt audiendi qui dicūt nichil de deo cognosci. si nō cognoscitur oīs ꝓprietas. Hoc saltē in negacōib̄ hab̄ʒ instātiā. Verissimū quippe est ꝙ de9 non ē lapis aut asin9. Quātū vero scitur de deo quid nō ē cū puacio ɔgnoscat̄ per habitū. scit̄ tantūdem de deo quid ipse est.

Amor nūq̄d immediate diligit deū. dicendo sibi veraciter Amo te toto corde. Amo te tota aīa. Amo te tota mente. toto intellectu sine decepcione. tota volūtate sine cōtradictione. tota memoria sine obliuione. tota v̄tute sine defectione. ex oīb̄ virib̄ sine descrepacione. Deniq̄ ꝓpter se sinceriter et vnice. Responsio p ɔsideracōes efficacē excellēciam hui9 nomis. Amo te. amo te. amo te. designātes. Amo te v̄bū est et canticū ꝓp̄n̄ssime ɔueniēs et eternaliter toti trinitati Vn̄ verbo dn̄i celi firmāti sūt et spiritu oris ei9 omnis virtus eor̄. Ipe eīn dixit de q̄lib̄ʒ creat̄a inesse ꝓducta. Amo te ⁊ facta est. Suū eīn amare creaturā est suū facē. Itaq̄ q̄ntū vult creature eē. ⁊ bene eē. tīn dicit eidem p effectū. Amo te. amo te. amo te. Vox est uel oīo in qua et per quā sicut in enigmate cognoscitur deus vnus in trinitate ⁊ trinus in vnitate. Dicat

amor noster ihesus quod iotha vnum aut vnus apex non prete-
ribit a lege. Fuerunt preterea qui ex litteris scripture tamquam
seminariis et elementis veritatum conati sunt vt ioachim in-
telligere id est intus legere multa eciam vsque ad prophecias
de occultis et futuris. Sed in multis fefellit illum audacior cu
riositas quam satis erat ad doctrinam pietatis. Dicamus igi-
tur cum sobrietate quod in hac dictione amo significatur princi
pium medium et finis secundum tres eius litteras. Est enim
in creaturis principium vestigium secundum pitagoricos prin
cipium medium et finis. Quod perypatetici plus specificaue
runt. dicentes in re qualibet esse tria que sunt natura virtus
et operacio. Theologi vero particularius et diffusius assig-
nant in vestigiis beatissimam trinitatem. Reperitur namque
in omni re vnitas veritas et bonitas. Reperitur modus speci
es et ordo. Reperitur mensura numerus et pondus. Reperi-
tur in magnitudine longum latum et profundum. et ita per-
singulas rerum condiciones nominatim in re nostra. Itaque
dixit cristus referente iohanne in apoca. Ego sum. alpha
et o principium et finis. Iungitur apte. M pro medio. Ego
inquit in medio sum. Et iohannes. Medius vestrum stetit et c.
Rursus hec littera duplicata. T iuxta antiquum modum scribendi
complectitur apices quatuor liniales per quos in enigmate
cognosci potest vestigium trinitatis simul cum misterio crucis
sic. Scripserunt idem quidam quod huiusmodi dictio non sine sancti
spiritus instinctu proposita est in canone misse et subiunctum clementis-
sime pater quod est nomen omnis amoris originale fundamentum a
quo sumit oracio dominica ex audicionis sue ausum. Amo te vox est
vniuersalis cuiuslibet creature. sua laus. suum insuper canticum sua iubila
cio votum honor et exultacio psalmus organum et adoracio. Felix es o
creatura racionalis que capax facta es audiendi simul et intelligendi per omnia ge-
neralia litteris in deo et in creatura istam iocunditatis vocem amo te. Infelix ex
aduerso creatura racionalis que discordat a tale cantico per sua volutate
cui non placet ideo canticum amoris et pacis quia nec dat gloriam deo in
excelsis nec in terris habet pacem bone voluntatis. Propterea iure dixi-
stis o adolescentule. Recti diligunt te non iniqui non distorti et re. per bi
hoc cognouimus dicit eccles. Quot fecit deus hominem rectum et ipse mi-
scuit se infinitis questionibus per curiositatem instabilitatem et cupiditatem

Primũ in racionali · scd̃m in irascibili · terciũ in cõcupiscibili. Amo te vox est erupiẽs. Presupponit̃ hic q̃ pietas ẽ amor cõsurgẽs ex affinitate. Vñ iuxta diuẽsos gdus affinitatis diuisificatur amor pietatis vt pr̃is ad filiũ ⁊ eoꝝ viri ad vxorẽ ⁊ ecõꝰ ciuiũ ad ciuitatẽ aut patriã ꝓpinquoꝝ domesticoꝝ aut cõsanguineoꝝ adinuicẽ. Constat aũt ex apostolica sentẽcia q̃ ex deo patre omnis pr̃nitas in celo et in terra nominat̃ et ex õnti quelibꝫ ꝓximitas aut affinitas in om̄ibꝫ generacõibꝫ celi ⁊ terre nedum in hominibꝫ de quibꝫ dixerũt q̃dã poetaꝝ. Ipsius etem̃ genus sumꝰ. Quod v̄bũ fecit ap̄lus ↄfirmãdo katholicũ. Confirmat petrꝰ xp̄ianis loquẽs vos estis genꝰ electũ. Amo te vox est tam efficax viuoꝝ et sonora ut ad aures dei q̃ sũt eiꝰ immẽsa virtꝰ cognoscitiua gn̄aliter ⁊ immediate ptingat. Sciebat amor nr̃ ihesus q̃ om̄ia dedit ei pater in manus dicebat alibi. Omne qd̃ dat michi pater ad me veniet. Ad locũ q̃ꝫ suũ vnde exeũt flumina reuertent̃ dicente salomone et phisicã sentẽciam insinuante cõmemoratã a Boccio. Repetũt ꝓprios q̃ꝫ recursus. Redituq̧ suo singula gaudẽt. Nec manet ulli traditꝰ ordo nisi q̃ fini iunxerit ortum. Stabilemq̧ sui fecerit orbẽ. Et rursus altero metro. Quia non aliter durare queãt nisi ↄuerso rursus. Amore refluãt cause que dederit eẽ. Constat q̃ redditꝰ iste fit p amorẽ sicut altero metro dicit De formis q̃s lege benigna ad te ↄũsos facis igne reuerti. Quis aũt sit ignis iste cõstat ex Dionisio de angelica Ierachia in fine et eodem Boccio · q̃ est amor ↄm̄ũis insitꝰ nature. De quo sic exclamat O felix hoim̃ genꝰ si vestros animos amore quo celũ regit̃ regat. Constat ex istis veritas ↄsideracõis respõdẽs inq̃sicioni. Si deus immediate amat̃ ꝑspicuũ est sic eẽ. Nichil quippe medium inter deũ et creaturã ꝫ forte particularior erat intẽcio de amore libero creature racion̄lis Dicemꝰ ↄsequẽter si priꝰ addiderimꝰ ad p̄missa de viuacitate huiꝰ vocis amo te. Amo te tante viuacitatis vox ẽ ⁊ efficacie q̃ neq̧ mors neq̧ infernꝰ illã opprimere p̄ualẽt aut tollere. Habet infernꝰ horrendos gemitus penaꝝ ex horridioribꝫ clamoribꝫ vicioꝝ nichilominꝰ resultat ex illis cũ iusticia et natura simul cũ misericordia. Carnem pulcherimũ et sũme aromaticũ auribꝫ pr̄is et bone voluntatis. Habet locũ tenoris seueritas iusticie. Habꝫ locũ cõtra

tenoris bonitas nature habet locū discātus suauitas misericor
die. Fortis igitur ut mors dilectio et dura sicut infer9 emulacio
Aque multe nō potuerūt extinguere caritatē nec flumia ob-
Amo te si pfertur a creatura racionali ruent eā
deo suo toto corde tota anima tota mente per pietatem
fidei spei et caritatis ipa ɔiungitur immediate deo suo q̄ dicēte.
Amo te ipa facta est · qua paciēte ipa am ɔrosius repata ē. Co-
artatur hec ɔposicio ad amorē liberū et piū. Per tres gradus di
stingue iuxta multiplex ternariū qd prius notatū est de quibꝫ
sufficit ille cōmunis ternari9. Incipienciū proficiēciū et perfe
ctorum ꝓ ut aliqui sūt animales aliqui racionales · aliqui spi-
rituales scdm quos loquitur hugo dicēs. Nonnullos in ecclesia
cōtētari simplici fide xpiana nō muestigātes racōez. Querūt
alij cū fide racionē ad solamē suū et alioꝝ edificacōez. Trāscē-
dunt alij usqꝫ ad simplicē intelligēciam creditoꝝ et eoꝝ q̄ p ra
cionē didicerūt. Et si ꝓbauerim9 de primis qꝫ possunt deū im
mediate diligere pspicuū erit de reliquis Et in primis si volu-
mus vti ɔsuetudine generali de causalitate dei qꝫ in om̄i acti-
one sua concurrit immediate ad omnē effectū scdm triplex ge
nus cause ꝓcessus nō erit ābiguū de amore pio et libero. Dicit
aūt parisiēsis articul9 qꝫ pma causa sic ē remotissima qd eciā ɔpin
q̄ssima sic gn̄alissima qꝫ eciā singularissima. Dānat posicōes op
positas que si forsan aliquādo vise fuerint disputabiles · tamē
veritas ista per posteriores certissimis demōstracionibꝫ cōper
ta est nullatenus eē dubitabilis. Vn̄ vermiculus equi immedi
ate et particulariter producitur a deo sicut angelus q̄muis in
hoc sit differencia qꝫ ad productionem vermiculi ɔcurrūt alie
cause particulares cū deo. non sic in angelo dū creatur. Vno
siquidē amore penit9 inuariabili ꝓducitur vmiculus quo et q̄ꝫ
ꝓductus ē angelus sicut eodē vbo de om̄ibꝫ ipe dixit et facta
sūt. Erat aūt istud dicere dei idē penitus qd amare · dicē vide
licet practicum appropriatum spiritui sancto · non speculati-
uum tantūmodo quod interius proprium est verbum dei. Ac
cipimus ergo amorē dei actiue pio feruore actuali et similiter
amorem sponse ad sponsum pro feruore actualiter se exercen-
te. Constat namqꝫ animam q̄ diu est in caritate coniungi ha-
bitualiter et immediate deo scilicet actu primo.

Possumꝰ ɔsimili racione ita sentire de feruore quē diximꝰ actū
scdm productū a feruore dei q̄ p spiritū sāctū agit in filios dei
Amo te uel osculor te dictū vocat a spōsa sponso suo iūgit eam
inmediate sibi suauiter et q̄ete vt dicat Dilectꝰ meꝰ michi et
ego illi. Inter vbera mea cōmorabit̄ et dextera illiꝰ amplex-
abitur me. Cōsone ad illud de beniamin adolescētule in men-
tis excessu ɔueniēs paulo quē nūc recolimꝰ. Amātissimꝰ dñi
habitabit ɔfidenter in eo tāq̄ in thalamo tota die morabitur
et inter humeros illiꝰ requiescet. brachijs scʒ suspensis et in
nexis ad collū. Qua in re notādꝰ est ꝓcessus redeūdi in deum
ut innotescat qualiter tandē et vbi fiat quies. Cōstat in pri
mis non eē quietem in rebꝰ vegetatiuis ꝓpter necessarios et
assiduos in nutriendo vegetādo et augendo motꝰ et alteraci-
ones. Cōstat q̄ nec in virib; animalib; sensuū exterioꝝ. sʒ neq̄
interioꝝ ꝓpter varias obiectoꝝ et necessarias inmutaciones
Constat amplius q̄ nec in racionabilibus virib; et q̄ sūt obe
dibiles racioni. Que sūt racionalis irascibilis et ɔcupiscibilis
ꝓpter discursus vagos ⁊ varios quib; agitātur. Constat p̄ter
ea q̄ nec in porcione uel vi intellectiua que naturaliter mo-
uetur ab obiectis q̄ sunt fantasmata aut species intelligibiles
eciā si negocietur intellectꝰ circa p̄ma principia q̄ sūt infalli-
bilis et inuariabilis veritatis. Superest igit̄ si debeat eē quies ⁊
finis motꝰ in sponsa q̄ querat̄ in voluntate sua cuiꝰ est solius
principaliter dicere deo sicut obiecto et fini suo vltimo Amo
te. Maneo in te ⁊ tu in me sicut ꝓmittit xp̄s fruenti se sacra-
mentali māducacione. Dicit aūt mansio finē motꝰ et quietē
Tali modo redit vltimꝰ amor caritate formatꝰ ad p̄mū quie-
tum naturaliter. q̄muis liberaliter insitū circulo quodā vbi ē
principiū mediū et finis q̄i triplicato v̄bo Amo te. Deniq̄ cō
stat istic eē quietem in amando in cognoscendo in memoriter
retinendo scdm habitū eciā in via nisi sponte voluntas auer-
terit faciem ab osculo sponsi et ab amplexu peccādo se subtra-
xerit. Porro de feruore actuali dilectōis ꝓ tpe vie non potest
ita dici obstāte mortalitatis necessitate multiplici. Vñ ɔ p-
pugnatur amor interius et exteriꝰ ponitur in vineis sensuum
et vineam ꝓpriam actualiter nō custodit. Hinc gemibundꝰ et
anhelꝰ ad p̄riaʒ exclamat. Indica michi quē diligit aīa mea.

vbi pascas vbi cubes in meridie ne quando tam miserabiliter et iugiter vagari incipiā ꝛc̄ q̄ superficialiter ꝑtacta sūt.

Gratus amor cor habꝫ simplex cui lectul9 extat floridus ꝛ fruct9 dulcis i ore suo Grat9 incip̄ qz cū esſꝫ rex i accubitu suo nardus mea dedit odorē suū. Vbi scd̄m diuidētes cantica per dragmata decē inchoat. scd̄m dragma. Paulo post terciū Ecce tu pulchra de inde quartū Sicut mal9. Quintū Vox dilecti. sextū Dilectus meus michi. septimū Egredimini. octauum Veniat dilectus meus. nonū Vox dilecti pulsātis. decimū Quis michi det. Est aūt racio diuisionis inchoacio locucionis sponse ad sponsum cū respōsione sponsi. Sed ordiēꝫ ceptū tenentes ꝑ simpsalmata decē scd̄m tottidē metra nr̄a per amoris ꝓprietates cū murenulis aureis doctrine pietatis. Recmemoremur in ꝑmis q̄madmodū sponsa q̄sierit. Indica michi quē diligit aīa mea vbi pascas vbi cubes in mēidie. Et intelligamus peticionē sponse benigniter q̄ ad aliqd exauditā. Indicauit eīn xp̄s quē diligit q̄madmodū pascit ꝛ cubat i mēidie Ardentissime passionis sue remēorate ꝑ eukaristiā. In q̄ accubitu dū esſꝫ rex pacificus gloriatur spōsa ꝙ nardus sue deuocionis dederit odorem ꝑ desiderii feruorē ad hoc sacrificiū qd̄ ē in odorem suauissimū deo. Ipe eīn idem est sacrificās sacrificiū et cui sacrificaꝶ in quo habitat plenitudo diuinitatis corporaliter ħ est ꝑfecte: Et scd̄m om̄eꝫ ꝟtutis dimensionē inteḡlit sic̄ intellexit apostol9. Et martin9 vocās deū corp9 Amor ibīnde post experienciā suauitatis sentit validā fuisse vocacionē spōsi dicentis. Venite ad me omnes qui laboratis ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiā vos ꝛc̄ que secunꝶ q̄lia noianꝶ singillatim in amorosissimo hoc verbo sequēti sponse. Fasciculus mirre dilectus meus michi inter vbera mea cōmorabitur. Attende in fasciculo lenitatē in mirra suauitatē. In eo ꝙ dilect9 ē mitis ē. In eo ꝙ dignatur esse suus humilis corde ē Porro datur sibi idest pro se ad refectionem ꝛ inter vbera ponitur ut iugū ꝯnectēs et cōmoratur ut quietans ad qd̄ spectat qd̄ addit sponsa. Botrus cypri dilectus meus michi in vineis engadi. Siquidem in botro cypri ꝛ vineis engadi refectio suauis accipitur. Simplicitas proinde laudatur in sponsa per oculos columbinos. Quos dirigit ad sponsum. quoniam vbi amor ibi oculus.

pulchritudo q̄ duplex exprimit̄ in amica que reciproca vicis situdine laudat in dilecto q̄ pulcher est et decorus. Subim-fert deniq̄ quasi verecunda in similitudine petens osculum. Lectus noster florid9. audās domū totā ex tignis ꝛ laqariis viriū forciū esse cōpositā q̄tenus appareat inde lectuli floridi idē ɔsciencie requies securior. Dilectus adiūgit nō adūsatiue ſ cōfirmatiue ad v̄ba sponse dicētis lectulus noster floridus nimirum quia ego flos campi ꝛ lilium ɔualliū. Tu vero amica mea sicut liliū floriferum es. filias excedens sicut liliū spinas exuperat in decore. Sbiūgit ꝓinde amor spōse. Sicut malus inter ligna siluarum. fertilis sc3 inter infructuosa sic amicus me9 inter filios qd̄ p expienciā se ɔgnouisse demōstrat dicēs Sb umbra illi9 quē desiderabā sedi ꝛ fruct9 ei9 dulcis gutturi meo Curis ista ꝓ textu lrāli de quinque ꝓprietatibus amoris dicta sint. Lacior aliquāto de amore fruitiuo fiet sermo

Amor fruitiu9 l' amorosa fruicō si ꝓprie sūmat̄ includit tria ꝑncipaliter p̄suppones ɔgnicōez dei saltē ex simplici fide Primū ē libera mocio volūtatis in deū tāq̄ in finem vltimum. ꝛ h̄ ex ponde caritatis create simul ꝛ increate. Alteꝝ ē pcepcio talis vnionis cū deo. Tercium ē ɔueniens ad hec duo et ista pficiens quod ē delectacio. que d̄scribit̄ eē pfectio cōuenietis ɔiūcti sicut pluries ista exposuim9 ſ repetim9 ad eliciendam descripcioēm succinctam amoris fruitiui quod ē ptractacio libera finis vltimi sacians ꝛ qetans Pertractacio ponit̄ quasi ꝓ genere quoniā oīs usus ꝛ fruicio habꝫ actionem circa obiectū suum et suo modo tenēt et ptractant ipsū. Et hoc sub aliīs v̄bis sigficat augus. dicēs d̄frui ꝛ vti. q̄ est assumē aliq̄d infacultatē volūtatis. Et q̄ ꝓprie sola volūtas vtitur ꝯ fruit̄. ꝓpterea iūgit̄ libera ad h̄ q̄si gen9 ptractacio. Deinde ꝓ differēcia fruicionis ad usū subditur finis vltimi. Rursus q̄ finis vltim9 ɔtinet oīe bonū subiūgit̄ sacians et quietans

Amor fruitiuus sic d̄scriptus ɔuenit oīi et soli quo fruit̄ eciā seipso deus qm̄ ptractat libere se finem ultimū delectabilit et qete. Cōsonat augus descripcio. Fruim̄ reb9 ɔgnitis q̄b9 mēs ꝓpt̄ se delectata q̄escit. Accipit̄ aūt fruicio laci9 aliqn̄ ꝓ ut extēditur ad usū liberū. ꝛ m̄gis improprie ꝓ ut brutis cōueniret. Sed stet ista ꝓprietas et attendamus q̄le q̄ntūq̄

sit habere deũ in libera facultate volũtatis ut ptractet eũ faciẽs de eo sicut voluerit. Quis in hac parte vim amoris digne laudauerit. Quis dignacõez diuine pietatis in ministerio nobis datã satis admirat9 fuerit Qua iure dicebat fruct9 vite. Ego in medio vestr̃ sũ sicut q̃ ministrat. Et rursus pollicetur q̃ pcinget se. & suos quos inuenerit vigilãtes faciet discubẽ. et trãsiens ministrabat eis dicẽs. Comedite amice & bibite

Amor fruitiu9 hab3 immediate deũ ne dum pro obiecto circa qd ɔ̃satur s3 eciã p ꝓprio & mmediato fine vltimo ad qd inclinat et inclinatur. Singularis hec ꝓprietas est caritatis ipi9 ex q̃ sumitur excellencia voluntatis. Sunt alie due virtutes theolo yce spes. & fides. circa deũ tãq̃ ꝓpriũ & immediatũ obiectũ s3 nõ sub racione finis vltimi qd est sũmũ bonũ qm̃ fides respiciat dm sb rõne veri pmi. Et spes sb rõne sũmi ardui q̃ duo ñ hñt finis vltimi rõnẽ Porro ɔ̃tutes cardinãles dona & btitudĩes uel hñt p obiecto immediato res alias a do sic tempancia moderat̃ passiones ɔcupiscibilis. et fortitudo passiones irascibilis. Et penitẽcia respicit pctm similiter & luctus et iusticia & hũanos act9. Aut si tendãt in deũ inclinatiue non tñ immediate & per se motiue s3 solũ mediante caritate que dat eis vitam pondus et decorem

Amor fruitiu9 omnẽ vsũ licitũ termĩat & mouet ad finẽ vltimũ ꝓp̃ea ɔnectũtur oĩes act9 meritorĩ cũ habitibus suis ad amorẽ fruitiuũ. Vñ tã vtẽtes q̃ fructes hñt ex sentẽcia dicẽ fruct9 ei9 dulcis gutturi meo. Quo circa pt3 laus & p̃cellẽcia caritatis. Quia ꝓpter qd vnũ q̃tq̃ tale & ipm magis. Pocior q̃ volũta3 est p essenciã q̃ p participacõe3. Amor fruitiuus do dicens. Amo te & ab eodẽ audiẽs pasce agnos meos plus obseq̃tur et obedit q̃ aliq̃ ɔ̃tutũ qm̃ p ipm oĩa referũtur in deũ & suiũt ei. dũ assumunt̃ i facultatẽ volũtatis q̃ opantis ut bona nr̃a. q̃ approbãtis ut bona aliena. q̃ tollerãtis ut ꝓprie pene et aliene culpe. aut detestãtis ut culpa ꝓpria. Potest igitur oĩm eẽ bon9 vsus obiectiue uel p se si bona sunt approbando aut per accidens mala detestando ꝓpetrata. respuendo oblata tollerando illata. Neq̃ tñ ideo bona sunt q̃ suus vsus bonus est. Intelligitur quippe maxime talis de vsu bono per se non solum per accidens.

Amor fruitiu9 totus liberalis ē atq; gratuitus quis habē possit oculos ad mercedem s; non intencione principali et vltimata mociōe. Mocio siquidem caritatis duplex est. vna cōplacencie et beniuolēcie Altera desiderij vel concupiscēcie. Et h secundo modo dupliciter sistendo citra finē vltimum ā referēdo ad ipsū actu ul' habitu. mediate uel immediate. Et hoc modo motus caritatis qui ē concupiscencie liciti9 est queadmodū volo michi deū et amorē suū. Opto ptea pximis meis deū dari sicut michi desidero fieri. Porro totū h est finaliter ppter amorem amicicie et cōplacēcie circa deum. Saluatur ex h queadmodum spes nō est culpabilis uel simoniace mercēnaria neq; timor scūs est fuit nec generaliter quis actus virtutū impati et formati ab ipsa caritate. S; h pfecte & pure facere difficile ē similiter & discernē

Amor fruitiu9 fructuosior ē ceteris pibz qm virtutū quarūlibet vsus. Racio quia ppter quod vnū quodq; tale et illud magis Sed fructus essencialis pmij de quo loqm nō venit alijs virtutibus nisi p caritatem. Purior est insup et fini suo pximior Additum est ceteris pibz quia nō est fas omnibz intendē solum amori fruitiuo elicito immediate et dumtaxat circa deū. immo necesse est alias virtutis dona & beatitudines assumē ppter actus ierarchicos duos qui sunt purgare et illuminare ppter ignorātes et peccata circa se si fuit infectus & circa alios qbus ex officio debitor ē Nō enī licz talibz nec expedit soli vacare cōtēplacōis qeti. s; neq; possibile ē faciliter & feliciter a talibz istud agi. Oportz vacare volentem deo pus experiri illud quod pmittitur Arcū cōteret et cōfringet arma scz viciorū et aduersāciū scuta cōburet igni caritatis Si qs aūt fuit liber a iugo viciorū & hoim suitute qles erant heremite fructuosior est exercitacio sua circa deū vt sic q circa pximū qmuis idem actus amoris illicitus immediate circa deū sit racio sufficiens boni vsus ne dum circa pximum sed circa quodcūq; creatū. Ita enī beatus vno actu simplici fruitur deo et simul bn vtitur toto mūdo Vt sit idem actus diūsimode cōsideratus vsus et fruicio rectus & reflexus vn9 & omnimodus nō tn

Amor fruitiuus ebrius i exerciōo debz esse specialiter infinitus accipi respectu bōi q intellectus speculatiu9 respectu veri. Esset h perscrutacio grandis sup eminēcia duplici huius potēcie racional' qm aris. et seqces eciam theologi sic sanct9

thomas videntur intellectus preferre dignitatē. Alij autem magis sequentes Augustinū et xpianam pietatē certissimis racionib9 volūtatē anteponūt. Sicut dn̄s Bonāuētura q̄ ꝓpterea ex doctrina et vita pietatis circa caritatē cognominatus est seraphic9. Soli9 itaq₃ creatura intellect9 speculatiui quātūcūq₃ subtilis cadit in illud apostolicū Sciencia inflat. Cultus vero voluntatis in amore meret̄ illud qd̄ addit̄. Et caritas edificat q̄ sedens sb̄ vmbra illi9 quē desiderat. fructū gustat. immo fruct9 spūales duodecim dulces gutturi suo

Potat amor languet amplex9 heret amici Quo secū rapit hunc videt audit habet ꝛc̄ Introduxit me inq̄t rex ī cellā vinariā ordinauit in me caritatē ꝛc̄ usq₃ in finē capituli scd̄i Potat amor introductus in cellā vinariā post fructū dulcem gutturi suo. Potat sobriā sicut ymnizat ecclesia ebrietatē spiritus. Et hec de calice isto psalmiste gloriantis. Et calix meus inebrians q̄ preclarus est. Vn̄ iterū inebriabunt̄ ab vbertate domus tue. Et in canticis istis. Comedite amici et bibite et inebriamini carissimi. At vero q̄ dicit apostol9 Nolite inebriari vino in quo est luxuria. Ad qd̄ refertur illud eiusdē. Nō plus sapere q̄ oportet sapere sed sapere ad sobrietatē. Subiūgit amor spōse suā sig̃ficās sobrietatē ī ebrietate. et ordīauit in me caritatem. Amor siq̄dem eciā dei si non fuerit ordinatus. si fuerit zelus dei feruidus sed non secundū scienciā. multiplicem sepius perniciem opatur. vbi tamen arbitratur se obsequium prestare deo sicut alibi deductū est de impulsionib9 ꝛ temptacionib9. Et iterū poterit hic aliquid cursim tangi. Est aūt ordinatus amor seu caritas ut diligatur deus super omnia ex toto corde. Qua in re mirū videtur si amor dei possit eē nimius cum modus eius sit esse sine modo ꝓ ut notat nomen ebrietatis quasi extra briam seu mēsuram. qm̄ ex verbis Dionisii. Misticus amator per immensurabilem et absolutum pure mentis excessum ad super essencialem diuinarum tenebrarum radiū omnia deserens et ab omnibus destitutus ascēdit. Vtiq₃ si mētis excessus est immensurabilis ip̄e est immensus et sine mensura uel bria et ita vere ebrius. Et hoc plane cōfitemur sed nō eque possum9 eloqui q̄liter in hac ip̄a ebrietate spūs. idē spūs ineffabilib9 et ignotis ineffabiliter ꝛ ignote diūgit̄ ꝛ vnitur.

Quo sup misterio multa balbuciẽdo garriuit insipiencia nrā in
z d ṽbo z ymno glorie et sup illo xpi. Qui mãducat meã carnẽ
et bibit meũ saguinem in me manet et ego in eo. tẽctatu nouo
sup magnificat. Verum quãtũ plus bibit hec ebrietas spirit9 cũ
sobetate pie meditacõis tãto ẽscit sua maĩfestacõ carnis et de
maĩfestacioẽ sua sup admirabilis infinitacio miro quodã z vix
intelligibili misterio quod ex manifestacione nascitur ebrietas
ex obscuritate pfecta clarificacio maior venit. Ad qd spectat
totus ille s̃mo diuinissim9 hora cene per q̃tuor capitula iohis
qui tũc sup pect9 dñi recũbẽs intraduct9 ẽ i cellã vinariã vbi
cum õdinata caritate hausit ebritatem spirit9 ad intelligẽdũ
vim isti9 sermonis. In quo videtur quasi nugatorie nob ignaiſ
tociẽs repetere xps de circumcisiõe triũ psonarum adinuicem
in vnitate et idemptitate essencie zc̃ de circumcisione. pretẽa
p quandã pticipacionem trium psonarum in electis et electorum
adinuicem z in eis ut z deus sit omnia in omnibus z ipsi electi
õsumati sint in vnum. Et qñ nostrum hactenus studium fuit
õcordare theologiam hanc cum scolastica nostra misticã tẽp-
temus hic paucula dicẽ saltem ut nõ lateat penitus quid nomis
terminorum. Sane tota uel p̃cipua causa difficltatis ad intelli-
genciam scolasticam in hac uidetur eẽ pter omnimodã finiti
ad infinitum creature scz ad creatoẽm improporcio et equocacõ
qualem elucidaẽ volẽtes diuersi doctores diũsos sibi terminos
inuenerũt. Possum9 autem sine p̃iudicio ad duos vsitatissimos
terminos totũ inflectẽ ul' soluẽ. Vt dicam9 q omis compacio
actual' dei ad ẽaturam z dũtaxat sicut cõpacio cause ad effectũ
et effectus ad causã: sũpta causa in illa amplitudine de qua in-
centilogio de causa finali tractatũ ẽ. ut videlicz ẽacio õsuacõ
et trãssubstanciacio. et vital' immutacio obiectalis referãtur
ad causam efficientem maxime ul' formalem z finalem alit' qm̃
ari's. explicauit. qñ efficienciam dei respectu ẽature non vidit
in illa ãplitudie q̃lit' tradit veitas fidei ponẽs ẽacionẽ d nihilo
et rerum creaturarum potenciã totalit' obediẽcialem ad potẽciã di
actiuam sicut in miraculo sup̃ naturã p̃btim in admiabili euca-
ristie sacmento constat fieri. Prosequentes igit' subiungamus
õformit' ad phhos q vniũsalit' improporcio est cause ad effectum et
econtra. alioqñ vnum non dependẽt ab altero nec fieret. sed

nec effect9 gereret similtudinē sue cause sicut gerere tradūt
phī qui ponūt insup multū ad rem nr̄am modū vnū essendi in
principiabilē cause in effectū et ecōuso. Si igit̄ de9 ē immo q̄a
vere deus ē causa vniūsalis ꝛ simul immediata omniū visibiliū
et inuisibiliū effectuū. ꝯn̄s est ip̄m eē in quolibꝫ effectu suo et
viceūsa q̄libꝫ ei9 effect9 in ip̄o ē. ſꝫ tn̄ in diūsis gradibꝫ. Vidit
hoc. Aris. q̄muis obscure ꝛ impfecte dicēs a p̄ma causa oīb9
datū eē ꝛ viuere hiis quidē clari9. hiis vero obscuri9. Sed di-
uinus ip̄e iohānes de ṽbo dei qd factū est inq̄t i ip̄o vita erat
Cui9 pertractacio vniūsalis lacior esset quā hec breuitas expo-
scat. Sufficiat applicacio p re nr̄a de amore dei p̄sertim exta-
tico p gr̄az et gloriā ut intelligam9 quō p amorē fiat circūm-
cessio dei cū creatura amāte et ecōtra q̄muis de9 sit infinit9 et
creatura finita. Quō fiat p̄terea hec causalis circūmcessio uł
intimacio valde sblimi9 i creaturis diligētibꝫ deū q̄m in cete-
ris sicut nichil est i rebꝫ creatis sblimi9 et pfecti9 q̄m amator
dei. nec actio diuinior q̄ amare dm̄. perspicuū est p deducta q
in oīi amore creato est deus sicut causa in effectu Verūtamē
q amor dei ꝯuenit pfectiori creature deus idcirco dr̄ eē pfecti
us in actu amoris q̄m in aliis effectibus. Anima vero pducēs
et eliciēs actū amoris est in amore suo sicut causa in effectu et
ecōuso q̄muis de9 sup naturaliter coopetur. Ecce igit̄ amorē q̄si
nexum mutuū dei cū anima diligēte tāq̄ opus ab vtroq pdu
ctum nō pars ab vno pars ab altero neq p̄us aut posteri9 in
ordine pductionis. q̄muis de9 pōr sit in ordine perfectionis.
Rursus ex istis elicit̄ veritas a Dionisio posita de amore dei tā
actiue q̄ passiue q videlicꝫ extasim quādā facit. Recapit eī de
us nomen amoris sicut pbat idē dionisi9 p Ignaciū totū igni
tum dicētē. Amor meus crucifixus ē. Cui9 ꝯsone theologizās
gloriosa martir felicula collactanea bt̄e petronelle. dū torto
res diceret nega te xp̄ianā et dimitteris. nō negabo ait. nūc
cepi videre amatorē meū in quo amor meus fix9 est. Sed ꝛ phī
dixerūt amorē deoꝝ eos fecisse in pductione reꝝ fecūdos. De
us siquidē infinit9 dum ex amore pducit finitam creaturam.
exīit qdammodo suā infinitatē diligendo rem finitam q̄muis
actu infinito. Ceterꝝ viceūsa rōnalis creatura diligendo actu
finito deum obiectaliter infinitū ponit̄ extra terminos omnis

Non quidē in aliquo fātasiabili loco ꝫ in eternitate sua · sicut ante mūdi creacionē neq̄ p̄cessit tpe ꝫ eternitate neq̄ nūc est extra celū localiter ꝫ eternaliter. Coniūgit̄ q̄cq̄d est in sponsa cognicōnis q̄cq̄d amoris formalis totū sit infinitū totū spectabit ad leuā. Et dextera sola spōsi amplexabit̄ spōsam q̄ tn̄ pertinet ad leuā. Propterea necesse est ut nichil sit mediū int̄ eos ꝫ manebūt duo extrema de9 supior non loco ꝫ eternitate et sponsa inferior cū omni qd̄ in ea uel circa eā positū ē finite Ecce secretū solitudinis desertū secretoꝝ in montib9 eternis. Ecce q̄ amor sponse formaliter vnit9 est actualiter ydeali amori sponsi cui fuerat ab eterno solū potēcialiter uel aptitudinaliter ordinat9 nulla penit9 facta mutacōe in amore eterno sponsi ꝫ in sponsa ꝓpter relacionē actualē ad sponsū nichil ponentē in eo ꝫ in sponsa sicut creacio actualis nō in deo ꝫ in creatura sese tenet ut nouiter adueniēs. Deniq̄ de9 nouiter diligit ⁊ amplexabit̄ sponsā non mutat9 in aliq̄ uel innouat9 sed in amore actuali sponsa nouitatē accepit · q̄ deū facit formaliter amando suum eē amorem obiectaliter volenti ita deo causaliter et anima effectualiter recipiente et coagente cum deo. Veꝝ equidem est q̄ amans alteꝝ facit illum eē suum maxime dū sit amor reciproc9 q̄lis ē in deo dicēte. Ego diligentes me diligo Et iteꝝ. Qui diligit me · diliget̄ a p̄re meo ⁊ ego diligā eū ⁊ manifestabo ei meip̄m. Cōsurgit exinde racio vera amicicie inter deū et hominē sanctū · q̄lis nō potest eē in irracionabilib9 creaturis · q̄lis amicicia tanto delectabilior ē q̄nto magis ꝑcipit̄ eius exercitacio · q̄lem nō curauerūt ph̄i qui cognoscentes deū nō sicut deū glorificauerūt neq̄ gracias egerunt. De q̄ꝝ numero segregarent̄ vtinā theologizātes aliqui qui ꝯfidentes se nosse deū factis negāt · ⁊ in exercitacione tātūmodo speculatiua · vani insipiētes ⁊ aridi ꝯsūant̄ quos i cella vinaria positos neq̄ caritas ordinat neq̄ dextera ꝯplexatur neq̄ postrema dormiūt spiritualiter aut requiescūt. Habentes quidem speciem pietatis v̄tutē aut eius abnegātes. Quo ꝯtra seq̄tur de sponsa Adiuro vos filie iherusalē p capreas ceruosq̄ cāpoꝝ ne suscitetis nec euigilare faciatis dilectā donec ipsa velit. Felix sopor qui sb̄ adiuracione tali p talem fit ad tales. Hec est optima pars · marie q̄ prefertur sollicitudini marthe

q̄ diu permiserit sponsus. Quc potēciō est impetrare vacādo q̄ alia laborando. Proinde solet adiuracio fieri per res valde diligibiles quales sunt in figura capree ceruiq; camporum filiabus iherusalem. Quid eni plus amabile ciuib9 celestib9 qui per filias iherusalem hic et p9 accipiūtur. q̄ acutissimo intuitu z saltu ꝑpeti per latitudinem camporum celestiū liberrime ꝯūsari. Senciens sponsa tali se libertati dimissam laudat efficaciam vocis sponsi vox inquit ista est dilecti mei. Deinde q̄a somnus sponse non est iners et oppressus sed in eo cor maxime tunc vigilat prout infra notat̄ quocūq; se diūterit sponsus videt audit z habet vigilātissim9 amor sponse scdm tres amoris huius proprietates hic positas. Prima hic. Ecce ipe venit saliēs in mōtib9. Scda En dilect9 loquit̄. Tercia Dilect9 me9 michi. Videt spōsi alacritatē audit ei9 allocucōez. habz cum ea intimitatē. Tripudiat et inspicit alacriter alloq̄tur et inuitat amicabiliter. intimat̄ sibi se dās totalit̄. Sunt in hoc loco sicut et in scripture toci9 exposicōe memoriter habēdi figurales z tropici locucionū modi a rethoricis et ḡmaticis traditi. q̄s insequit̄ titoni9 in suis septē regulis q̄ꝫ hic frequenter illud qd̄ est spōsi tribuit̄ spōse z ecōtra ꝑpter vnitatē spirit9. neq; ꝑpterea sexus attendit̄ q̄z sanct9 amor sine genē est. Hic apud Isaiā xp̄s gloriat̄ dicēs tāq̄ sponsū se decoratū corona z tāq̄ sponsā ornatā monilib9 suis. Hic z illud qd̄ est cause tribuitur effectui quē facit sicut dies uel de9 ipe dr̄ letus q̄z letificat uel tristis q̄z contristat. Qua in re dum vicissitudines actionū sponsa tribuit sponso. ut q̄ saliens venit in montibus et transiliens colles cum similibus accipiendum est per efficienciam nō per inherenciam uel proprietatē. Sic respicere dr̄ sponsus per fenestras et cancellos id est fenestras reticulatas gallice. Treyllees q̄z respicere facit. Hic preterea loqui q̄z facit audire seu cognoscere per effectum ea que sunt sponsi. Possumus autem sub cōpēdio colligere moraliter quedam signa quibus ostendit sponsa quietem suam placere sponso pocius q̄ turbari eam circa plurima. q̄muis accipiant nōnulli spōsam hoc loco vocari ad actionem per regimen subditoꝝ. Nos absq; preiudicio prosequamur adiuracionē spōsi ꝓ gratissimo ocio qd̄ sponsa tribuit pro beneplacito suo. ex hoc primo q̄z

Dilectus me9 michi loqtur in aure mētis Amas me. Et ego il li respōdeo Amo te Subdit. Pasce oues meas pasce agnos me os quoꝝ michi grādis ē numer9 cū familia multa nimis. sicut de morali Iob oñdit Greg. Inter q̄s pascit̄ dilect9 inter lilia candida meritoꝝ donec aspiret dies eternitatis ꝛ inclinentur vmbre caliginis status p̄ntis Qd ut celeriter aduemat. Cupio eni dissolui. Reūtere dilecte mi ad deitatis gloriā sup montes bethel in celestib9 trahēs me tecū in alacritate pñiatatis. silis in hoc fact9 capree hynnuloq̄ ceruoꝝ. Liceat ex sentēcia di cere voto phenni. Osculet̄ me osculo oris sui.

Querit amor qd amat tenet in sublimia surgit. Aut cubat aut fert̄ aut dyadema gerit. Amor hortat̄ p psalmistam. Letet̄ cor querēciū dñm. Querite dñm et ꝯfirmamini q̄rite fa ciem ei9 semp. Primū in osculo. Alteꝝ in amplexu. Terciū in ꝯ templādo Est itaq̄ iuxta qd p̄tactū est pm9 act9 amoꝛis tā na turalis liberi q̄ gratuiti sup̄infusi simplex ꝛ ꝯtinuus. Act9 ve ro scdi q̄s dicimus feruorem amoris. in patria sunt quidē ꝯti nui. Sūt aūt in via frequēter heu nimis interrupti necessita te corporis seu fragilitate aut impietate spirit9 illud faciēte. Propterea necesse est crebrō repetere q̄d crebro deseritur. A mor igit̄ sese recolligēs dicit In lectulo me per noctes ꝛc. Le ctulus accipit̄ hic ꝓ ut sepe ꝓ quiete ꝯsciencie q̄ nō admittit alteꝝ q̄m deū. Coangustatū ē eni stratū ita ut alter decidat. Noctes pñt ad lr̄az accipi q̄ sūt ꝯtēplātib9 apciores. Sūt in sup noctes vmbre creaturaꝝ. Sunt q̄ tribulacōes int9 ꝛ ex terius ex peccatis aut penis ꝯtribulātib9 exurgentes. Dice bat vnus ex amatorib9. Fact9 sum sicut nocticorax in domici lio. Scādala nocticoraꝝ si prodit mox tolerabit. mox alīs da bit scȝ auiculis diurnis. Luci9 ḡ latȝ. Hec similitudo est soli tarīi posita per ansbelmum pro seipo dū ad episcopat9 ꝓdiret actiones A bt̄o similiter optata est ꝛ laudata Gregorio. Nob aūt ore simul et animo sepius recēsita. Amor igit̄ dicit. In no cte q̄siui q̄ȝ diligit anima mea. Satis est ab amore notificat9 qui q̄ritur sb̄ hoc epiteton. Quē diligit aīa mea. Quesiui illū ꝛ nō inueni. Cur obsecro nō inuenit q̄a nō erat tūt tēpus aut locus beneplaciti sui Sciebat comoditates ampliores q̄s ex di lacōe spōsa suscipet. q̄ꝝ multas t̄ctatu scdo de mistica theolo.

pridem notauimus et in vulgari de mendacitate vbi formam insecuti sumus de mēdicātibꝫ per vicos ⁊ plateas satis ample Que forma sꝫ paucis hic tangit. Surgā ait plus animi feruo- re ꝙ corporis agitacione. et circuibo nō passibꝫ corporis sꝫ spi ritus ciuitatem. Cuius pticipacio eius midipm. de qua glori- osa dicta sūt. que libera mater nr̄a. per vicos quos eē dicim9 ordines angelorꝫ et plateas generaliter oīm mansionum celi. Quesiui ⁊ nō inueni deo in meli9 disponēte. Amor subiungit. Inuenerūt me vigiles q̄ custodiūt ciuitatē. Est ciuitas que occidit ꝓphetas in qua vidit psalmista ɔtradictōez et iniqta- tem sup cui9 muros sūt iniqtas et dolus vigiles habēs ⁊ custo des malignos spirit9 totū p antiphrasim qꝛ ibi nec est ciuium vnitas neqꝫ malignorū custodia sed subūso. Si forsitan ut ali- quando se res habent feruor amoris offēderit in hanc ciuita- tem querēdo dilectum. si sibi se cū suis ostenderit sathanas in angelū lucis trāsformatū. si ꝓpterea nescius amor p̄ ebrietate quesierit. Num quē diligit anima mea vidistis. Si denīqꝫ ni- chil sibi respondētibꝫ ptransierit et paululū post dilectū inue nerit. Siue pocius in meliorem partē ciuitas accipit̄ de cele- sti uel sub celesti iherusalē. Sunt ꝓ vtroqꝫ doctorꝫ sentencie pro ut in qnto caᵒ. Percusserūt me vulnerauerunt me. Amor hic si ꝓ bona ciuitate steterit et custodibus eius. animaduer- tendum est ꝙ et si deus solus det naturā graciam et gloriam cum primis actibus suis nichilominus secundos actus quos exercicia dicimus et operaciones actuales cooperantur et ad- iuuant in via simul et in patria. Ciues celestes. quos dicit a- postolus omnes administratores spiritus. quibus attribuit. Dionisius tres actus ierarchicos purgare. illuminare. perfi- cere. Nominantur in his canticis filie iherusalem quas allo- quitur frequenter amor feruidus aliquādo sꝫ hoc nomine ali- quādo sꝫ determinacōe ut ibi. Fulcite me floribus stipate me malis qꝛ amore langueo. Petēs haut dubium solamen ab ipis anxij amoris vulnerati caritate in cella vinaria pietatis Amor voti campos subit. Tenui eum nec dimittam dicit aliquid si- mile cum psalmista. In abundancia non mouebor ineternum. Et rursus iuraui ⁊ statui custodire iudicia iusticie tue. Donec introducā illū. Nō prius introducēt nisi simul introduceret.

creature cũ nulla sit infinita. Ecce sup̄ admirabilẽ extat in v-
troq; amore dei ꝛ creature. Cui9 intelligẽcia reqrit̃ pene in sin
gulis v̾bis libri hui9 canticoꝝ ꝛ euangelij Johãnis cũ theo-
logia Dionisii et epistolis pauli ꝛ ymnis. Propterea min9 vnq̄
nequit uel exerceri meditãdo uel repeti per docẽdo hic illapsus
Hec circũincessio hec ebrietas spiritus vnde surgit sequens
condicio docebit

Languet amor intelligam9 sponsã in exitu celle vinarie q̄si
temulentã nescire cũ petro qd diceret nec exp̄mẽ cũ qb9
vel ad quos vel quas loqueret̃. Fulcite me floribꝫ stipate me ma
lis q2 amore langueo. Vel ut alia lr̃a habꝫ. q2 vulnerata cari-
tate ego sum. habet itaq; amor sp̄ualis ꝛ sanctus sua vulnera
suũ languorem suã mortẽ suã vitã ꝓ varietate statuũ ꝛ vicissi
tudinũ. ꝛ pro similitudine q̄dã ad amorẽ carnalem quo labo-
rant philocapti q̄muis longe dissimilit̃. Vbi notandũ est q2
dũ sumus in corpore qd corrumpit̃ illud agrauat aĩaꝫ et depri
mit terrena inhabitacio sensũ multa cogitantẽ vñ ↄsurgit ꝓ
solucione questionis mote q2 amor dei potest hic in via nimius
eẽ. modũ q̄ꝫ recipit ꝛ mensurã. habet certe amor dei ↄsiderari
dupliciter. Vno mõ in se. alio mõ scd̃m circũstãcias diligẽtis
in ordine ad obiectũ. Si p̄mo mõ ↄstat q2 amor in se finit9 est
mensurã habẽs numeꝝ ꝛ pond9 sicut ꝛ ↄdita q̄libet creatura:
Si scd̃o mõ sic debet amãs circũstãcias apponere q̄ꝫadmodũ in
actibꝫ aliaꝝ v̾tutũ ut exerceat̃ qñ oportꝫ vbi oportꝫ qualiter
et quantũ oportet ꝓpter alligacõeꝫ cũ corpore qd p excessum
periclitari ↄtingẽt aut notabiliter ledi. Porro iuxta tercium
modũ qui respicit obiectũ deũ scꝫ qui est tot9 et infinite dili-
gibilis excessus et nimietas in diligẽdo nequit fieri nec opor-
tet apponi modũ sicut nec in laude eius q2 iuxta v̾bum ecclesie
sũptũ ab ecclesiastico. Maior ẽ oĩni laude nec laudare sufficit
Consurgit ergo languor amoris vel ex parte corporis qd affli
gitur. uel ex parte mẽtis cui9 desiderium non impletur. Qua
super re rursus attendẽda est distinctio circa diligẽtes deum
Quorũdam eñi dilectio et sic terminet̃ ad deũ sicut ad finem ꝛ
obiectũ veꝝ tñ exercet̃ per solũ sensũ ex recognicione sensibi-
lium q̄ꝫadmodũ circa misteriũ incarnacionis natiuitatis passi
onis et crucis circa vitas et ymagines sanctoꝝ. Ex quibꝫ pie

recogitatis inspectis uel ymaginatis ꝛ auditis tales recipiũt veras ꝛ ꝓprias passiones sensuales cũ motu reali cordis ꝛ corporis sic patet enumerãdo p singulas passiones ex amore sensuali trahentes originẽ. Tales sũt ut plurimũ simplices ꝛ deuoti in religionibꝰ vel seculo de statu incipienciũ q̃s aĩales dixerimꝰ. Colligunt dilectõis signa taliũ p ꝯpacõez ad carnaliũ amorem vehementem. Ex cuius consideracione nonnulli totum decursum textualem canticorum exponere voluerunt. Sũt alij multo rariores quos proprie spirituales et perfectos nominamus dicentes cum apostolo. Et si xp̄m secundum carnem cognouimus non iam tamen eum secundum carnem cognoscimus. Ista transcendentes omnia sensibilia et intelligibilia creata in sola dei simplicissima bonitate veritate et eternitate defigunt mentis amorem uel affectum. Pro quibus et ad quos sermo totus demistica theologia cognoscitur institutus. Immo eciam tales proprium deserunt mentis affectũ vel amorem deseracione prorsus ineffabili. qui fieri non potest. si non supernaturaliter attraxerit et eleuauerit deus et om̃ia super mundane que mundana sunt explicauerit. Partitis inquit Dionisius alteritatibus ꝛ concupiscencijs curisq; conclusis et super mundane explicatis in diuinam monadem congregamur. Contingit nichilominus regressum uel descẽsum seu redũdanciam fieri ad sensualem porcionem. vbi proprie dicte causantur passiones ex dilatacione uel ꝯstrictione cordis nõ interrupta totaliter anagogica mentis ad deum vnione per quãdam gloriam et iocunditatem in apice mentis effecta. vbi aliquãdo post languorem sequitur mors quedã spiritualis que pocius vitalis dicẽda est quoniã labitur in amplexũ sponsi q̃si totam se deserẽs ip̃a sponsa sicut ex ꝯsequẽti ꝓprietate datur intelligi. Leua eius sub capite meo et dextera illiꝰ amplexabitur me. Accipiamꝰ ergo ad leuã ptinere q̃dcũq; creatũ et finitum. Dextera vero sit eternitas ip̃a. Quo ꝯueniẽter p̄supposito mox intelligemꝰ doctrinaliter totũ amplexõis huiꝰ misterium de quo p sapiẽtem amplexu dictũ est. Glorificaberis ab ea sapiencia videlicet increata cũ eam fueris amplexatꝰ. Separatur hic q̃si p̄ciosũ a vili eternũ a tp̄ali immẽsũ a finito tãq; si cõsideretur deus absq; vllius creature societate esse solus.

vidit i se agilitatē alacrē ad currēdū viā mādatoꝝ dei p sblimia
Vata meritoꝝ exercicia tāq̄ vires sue similes capree hynnulo
q ceruoꝝ trāsiliēciū nūc mōtes nūc colles nūc cāpoꝝ planicies
pspicacit̄ ꝛ libere Est eñ ɔtēplacō liber pspicax mētis intuit9 i
res pspiciēdas circūquaq diffusus. Iungit̄ idcirco signū scdm
q dilect9 stat post parietē respiciēs per fenestras. parietem
intelligim9 pn̄tis vite incolatū et obstaculū ne dilect9 patē-
ter et clare facie ad faciē videat̄. Tot q̄ sunt parietes q̄t ob-
stacula ꝓhibencia visionē. Tot vero fenestras et cācellas ha-
bemus p q̄s respicit spōsus effectualiter q̄ respicē facit q̄t fu-
erint species illumiacōnū desup a p̄re luminū. ad q̄ꝝ suscepci-
onē disponit ociū factū. Addit̄ tciū signū in excitacione blanda
sub appellacione amice colūbe ꝛ formose. Surge inq̄t ꝓpera a-
mica mea q̄ secretoꝝ meoꝝ ɔscia formosā mea qm̄ inte est pro-
porcio numerosā donoꝝ cū grē colorantis uel illuminātis sua-
uitate. colūba mea q̄ p spiritū meū sanctū simplex effecta Se-
q̄tur septuplex cōmoditas ex tp̄e ꝛ loco vnde possit ꝛ debeat
amor sponse ꝓperare post dilectū ostēdēdo sibi pulchritudinē
faciei cū vocis sonora dulcedine p accessum i foramib9 petre et
cauerna maceree tāq̄ in abditis ꝛ solitariis habitaculis. in q̄b9
sola cū solo. vnica cū vnico deliciose q̄escat. Intercedēdo p9-
per septē itinera. que sūt. Intēcio. meditacio. ɔtēplacio. dile-
ctio. reuelacio. gustacio. et opacio. Qualiter apte ꝓseq̄tur li-
ber cui9 iniciū est. Eum q̄ venit ad me nō eiciā foras. Sumun-
tur ex istis alia septē signa bn̄placite vacacionis. Et quartum
in ordine est emolicio cordis p9us gelidi q̄ amori neq̄bat intē-
dere nec se sursū ferre. Iam yemps trāsijt. De inde ꝓ quinto si-
gno ymber abijt ꝛ recessit. Quia p meditacōnē fortē ꝓhibite
sunt stillare tot graues et multiplices vagaciū desiderioꝝ
et fluctuanciū curāꝝ fantasmatib9 pluuiosis exundacōes. Rur-
sus pro sexto signo flores ḡtissimi veritatū diuinit9 apparēciū
in terra cordis emicare v̄narēq cernūtur per ɔtemplacionem.
Ceteꝝ pro septimo signo tēp9 putacōis seu resecacōis adue-
nit. q̄ten9 humor amorosus a radice cordis egrediēs non di-
spergatur inutiliter per spuria germina vel supfluitatē ramu-
sculoꝝ vanitatis curiose. non per sollicitudines occupacionū
eciā aliunde tolerabiliū. nō p locucōes et opacōes q̄ nō ꝓsūt.

aut nō ita ꝓsūt sicut anagogica dilectio. Si desieris inqt dñs p Ysaiā extēde digitū in ope ꝛ loq̄ qd nō ꝓdest ꝯcludit tandē Cibabo te hereditate pr̄is tui iacob. Vox turturis auditur ꝓ octauo signo qꝫ solitudinis amica ꝛ cātū dās ꝓ gemitu· vernū insup tēp9 aduenisse denūciās· q̄le est tēp9 amaciū· apta ad su per mētales excessus figurandos. ficos ꝓtulisse grossos suos ad suauitatis indiciū ponit ꝓ nono signo q̄le manifestat̄ pci pue in eukaristie libera frequēti ꝛ deuota sūpcione se motis o mnib9 impedimētis alienis· ex quib9 spūales sensus vel acetant̄ vel multipliciter a spūali de gustacōe desipiūt. Habet̄ tracta tus i hac re nōis supmagficat. Deniqꝫ florētes vinee dāt odo rem bone ꝯūsacōis p exercicia spūalia meritorie actionis in se creto cordis vbi possunt eleuatiue spūales immo ꝛ corporales spūaliter ad ꝓximos exerceri fructuosi9. Reuera pleruqꝫ qꝫ per actiones illoꝝ q̄ sollicti sūt et turbant̄ erga plurima fiant. Porro quid sibi velit hec iussio. Capite nobis vulpeculas par uulas q̄ demoliunt̄ vineas vinea nr̄a floruit. Grādis essꝫ ad ex ponēdū materia· q̄ sub paucis dat intelligi quālibꝫ occultā ꝓ fectuū spūaliū demolicionē viris spūalib9 q̄ntūcūqꝫ ꝓfecerint insidiantem· quales sūt blasphemie sordidissime vix credibiles a malignis vulpeculis immisse tam carnis q̄m spirit9. Qua sup re tractatus pridem editus est in vulgari· et apud pr̄es ꝛ do ctores remedia tradita sunt. Decipiūt aliunde fallaces vulpe cule temptacionum dum fingunt se mortuas sed proximātes incautas arripiunt auiculas que tunc se tarde senciunt vul peculas carnales et similes inseipsis ad huc male viuere usqꝫ ad demolicionem quandoqꝫ totalem et virtuosi cuiuslibet ger minis mortificacōeꝫ. De q̄libꝫ accipitur maxime illud apostoli Impossibile ē eos idest difficilimū qui gustauerūt bonum dei vbū ꝛ ꝓlapsi sūt renouari ad penitenciā. Vix em̄ tales ad spi ritualia reuertūtur effecti fetētes abhomiabiliter. sicut ouū semifotū dū frigescit. Amor postremo dilecte non r̄ndet dile cto illumināti vocāti blādiēti· circūstācias insup accomodas enumerāti q̄usqꝫ sensit iubente spōso vulpeculas paruulas ca ptas esse. Tunc in spe secura iubilās neqꝫ vocem integrare suf ficiens protulit interrupte. Dilect9 me9 michi ꝛ ego illi. Mil le immo infinite possunt fieri supplectiones sufficiat hic vna

Domus aűt matris sue diuine scʒ sapiēcie dr̄ aïa scd̄m latitu-
dinē sue capacitatis vniűsam Cubiculű vero genitricis sue est
eadē aïa scd̄m apicē sublimissimű ꝛ simplicissimű mētis sue vbi
genitrix sua sapiēcia ꝓdealiter sibi q̄dāmodo ꝓpria q̄ ꝑ creacio
nem mater est omniű viuēciű sola requiescit· vbi mēs amat ar-
ce manens cű qua nō ꝯmunicat alien9· sol9 cű sola moratur.
Zelotes sponsus adiurās ut ꝑus ꝛ ꝫelās ꝓ qete sponse Adiuro
vos ꝛc̄. Amor q̄ qcior in ꝯmuni cubiculo tenet dilectű eo iugi
ter in sblimiores theorias ascēdit. Quod admirant̄ filie iheru
salem Que est ista. Aut certe intelligam9 spōsű ab amplex9 ex
piencia se motű ad temp9. Vn̄ mēs deuota ꝯpűgit̄ ad pium et
humilē affectű q̄ ꝑ vgulā fumi ex aromatib9 designat̄. Amor
rursus in lectulű pacifici salomonis admittitur cű custodia tā
angeloꝝ q̄ꝫ virtutű oim cardinaliű et supnaturaliű q̄ꝝ nume-
rus per·lx·fortes designat̄·ꝯtra timores noctornos insidiāci
um vicioꝝ ex demone mūdo ꝛ carne. Amor iteꝝ tāq̄ꝫ vehiculű
et ferculű pacifici salomonis defert ip̄m ꝑ subleuatē mētis a-
ctum q̄ gradatim ꝯsurgit a columnis infimis per ascensű pur-
pureű in medijs caritate ꝯstratű usq̄ꝫ ad reclinatoriű aureű sb-
limis ꝛ quietissime caritatis. Amor deniq̄ꝫ decorat̄ dyadema-
te ꝑ matrē sapiēciā q̄le dyadema sibi dedit et eo circűdedit in
die desp̄osacōis ꝛ leticie cordis sue. Hāc diem racionabiliter in-
telligim9 horā qua ꝑ baptismi grām factum est illud de ysaia.
Gaudens gaudebo in dn̄o et exultabit anima mea in deo meo
Quia induit me dn̄s vestimētis salutis vtutű omniű celit9 in
fusaꝝ· et indumēto iusticie xp̄o scʒ q̄ est sol iusticie circűdedit
me. Sicut in apocalipsi visa est mulier amicta sole ꝛ in capite
eius corona stellaꝝ duodecim. Sequitur ꝯcorditer ad p̄missa
tāq̄ꝫ sponsű decoratű corona et q̄i sponsam ornatā monilibus
suis. Est aliq̄d in hac excitatiua voce. Egredimini ꝛ videte fi
lie syon q̄d alci9 scrutādű est p̄stāte eo q̄ dixit. Ego sű ostiű ꝑ
me si q̄s introierit saluabit̄ ingrediet̄ et egrediet̄ ꝛ pascua in-
ueniet. Egressus iste ponit̄ a doctorib9 desiderabilis visio pa-
cifici salomonis xp̄i scd̄m hűanitatē. Ingressus vero scd̄m di-
uinitatē ꝓpt̄ q̄ duo dr̄ liber script9 int9 ꝛ foris ꝛ vtriusq̄ꝫ ho-
minis corp̄alis et sp̄űalis refectio. Ceteꝝ filie syon et si possint
intelligi ciues angelici iherusalē qui desiderāt aspicē regem

salomonē xp̄m totū desiderabilē intus ꝛ foris. ꝯuenienter eciā viatores homines et ꝯphensores accipiumtur quos exhortacio talis ꝛ ad meritū excitat et ad premium inuitat. quoniam visio est tota merces cū amore qui visionem ad se trahit vbi amor ibi oculus. Et quoniam amor vulnerat subsequitur ipsa manus vis tactiua vbi vulnus ibi digitus. Cor deniqꝫ saciatur quoniā amor est infinitus thezaurus homibꝫ sicut ꝛ mater sapientia. Mater inq̄m pulchre dilectionis vbi vero thezaurus ibi ꝛ cor. Porro que sit mater regis salomonis q̄ coronauit eū dyademate in die desponsacionis illi9 et in die leticie cordis. Concordāt iudei per regē salomonē in cāticis istis accipi deū sponsum sinagoge. sed incarnacionē eius negāt quā doctores catholici ꝯcludūt ex hoc loco. ostendentes oportere per matrem illius non aliam quā mariam dei genitricē denotari. et ꝯsequēter sinagogā de qua corporaliter natus est xp̄s de semīe dauid scd̄m carnē. Desponsacio ꝑinde ꝛ coronacio salomonis accipitur dei incarnacio ꝛ vnio cū humanitate in vnitatē suppositi verbi. quoniā verbum caro factū est. et circūdedit mulier virum coronando ip̄m dyademate carnis cū vniuersitate virtutum. Synagoga vero coronauit eum dyademate spinaꝝ. quādo formauit ꝛ despōsauit sibi ecclesiā et dotauit de latere ipsius dormiētis. qn̄ exiuit sāguis ꝛ aqua ad sac̄mētoꝝ ꝯstitucionē. Sꝫ quō fuit ista dies leticia cordis ei9 siue reuerat ad matrē siue ad salomonē despōsatū. Fuit q̄dē illa dies amaritudinis ꝛ tristicie scd̄m infirmitatē carnis. ſꝫ sūme leticie scd̄m ꝓmptitudinē spirit9 qn̄ ꝯsūmatū est desiderātissime redēpcōnis nr̄e opus totū. Amor igit̄ ad nullū grādi9 nullū ad mirabili9 nullū amicabili9 spectaculū poterat inuitar̄ deuotas aīas filias syon speculandū videndū ꝛ amādū dicēte ap̄lo manifeste. Magnū est pietatis sacramētū qd̄ manifestū est in carne. iustificatum ē in spiritu. apparuit angelis. p̄dicatū est in gētibꝫ. creditum ē in mundo. assumptum est in gloria. quoniā videmus ut alibi ait xp̄m ꝓpter passionē gloria et honore coronatum. At vero grandis orit̄ hic inter doctores questio. Vtrꝫ sine passiōe et morte crucis xp̄s fuissꝫ gl̄a ꝛ honore corōnt9 ꝛ p incarn̄cōez ecclesie despōsat9 ħ est q̄rere termis vsitacōibꝫ. Nūq̄d adam non peccante dei filius fuissꝫ desponsatus cum humanitate.

Sunt ad vtrãq partẽ gte simul ꝛ deuote raciones q̃s ad ↄpendium ponit dñs boñuẽtura ĩ pñcipio tercĳ p̃missa distinctione · ꝙ de incarnacione est loqui dupliciter. Est eñi incarnacio carnis assumptio. De carne aũt assumpta est loqui uel quãtũ ad sbstãciã vel quantũ ad defectũ passibilitatis. Si scdo modo ↄstat ꝙ homine nõ peccante xp̃s carnẽ mortalẽ nõ assumpsiss Si p̃mo modo ꝓbabile eẽ dicit ꝛ ampliꝰ ↄsonũ racioni ꝙ precipua racio incarnacõis fuit pfectõ multiplex surgẽs ex dignitate illiꝰ opis. Incarnacio eñi facit ad pfectionẽ hominis et per ↄñs ad perfectionẽ tocius vniũsi in hoc ꝙ dat ↄplemẽtũ humano generi quo ad naturã graciã et gloriã. In incarnacione eñi est ↄsũmacio modoꝝ educẽdi homines in esse ꝛ ad perfectionẽ agẽtis in hoc ꝙ homo q̃ est vltimꝰ ↄiungĩ suo pñcipio vnione qua sub deo nulla est maior ꝛ scdm grãz oĩa corporis mistici mẽbra racione plenitudinis veritatis et grẽ in capite xp̃o. Facit iteꝝ ad pfectionẽ meriti ꝛ oblacõez ↄpletissimi sacrificĳ. Nullũ eñi potest donũ placabiliꝰ offerri deo · q̃ tñ oblacio non respiciat statũ soliꝰ nature lapse sicut nec meritũ ꝓ statu vie · nec p̃miũ ꝓ statu glorie si natura mãsiss sine culpa. Denicꝫ ↄpletꝰ est tocius nature appetitꝰ dum p opꝰ incarnacõis nobilissima ydoneitas q̃ erat in natura humana scdm quã vnibilis erat nature diuine ↄplemẽtũ accepit · et ex ↄñti quelibꝫ creatura cũ qua hũana q̃dammõ pticipat. Sed necꝫ videt̃ qm̃ nobilissima aĩa xp̃i principalius fuẽit intẽta formaliter ad sui glorificacõez q̃m occasionaliter ad lapsoꝝ repacõez. Proporcionabiliter de anima marie immo de tota electoꝝ ecclesia que tale caput sibi ↄforme in natura poscebat habet̃. Amor pietatis ꝛ nimie caritatis diuine cũ auctoritatibꝫ sanctoꝝ pñssimũ mouit animũ huiꝰ doctoris bonauẽture declinare ad alteram partẽ · ꝙ si non fuiss excessus nimie dilectõis in incarnacione Verũtamẽ pace salua tã honorati dilecticꝫ doctoris p̃missa posicio nichil derogat pietati fidei vel deuocõi fideliũ · sꝫ accumulat q̃dammõ accẽdit ꝛ firmat. Cõsiderremꝰ itacꝫ iuxta modum intelligendi hũanũ de impsonabili et sũme nõ vnita sꝫ vna diuinitate signa quedã in hac matẽia · non ut quidã subtilisare volentes signãt in ip̃a re que deus est signa nature. Cõcipiamꝰ ergo mõ concipiendi modo grosso q̃les sũt cogitacões hoim ·

distantes in infinitū a cogitacionibꝰ dei. Cogitemꝰ deū dū in eternitate sua q̄ nūc eadē est q̄ fuit ante mūdi ↄstitucionem ꝓposuit scdm ↄsiliū bonitatis sue et voluntatis ↄmunicare se creaturis ad extra maxime racōnabilibꝰ ꝛ intellectiuis. Pro-posuit tūc velut in pmo signo formare naturā angelicā. qd et fecit in creacione celi ꝛ terre Sit scdm signū lapsus angelorū quē vidit ꝑpetuo deserendū neqꝫ reparādū per eosdem āgelos Sit terciū signū formacio hominū ad pfectionē vniūsi ꝛ ve-lut occasionaliter ad repacōnē lapsus angelici. In quo signo videt̄ racionabiliter astruendū hūanam naturā q̄ nunc in xp̄o est ut perfectissimā fuisse p̄uisam et p̄destinatā ad gloriā ypo-statice vnionis cū carne inpassibili. Sit quartū signū inpui-sio lapsus humani cū preuisione et ꝓposito repandi. Sit qntū signū modus repacōis qualē nūc credimꝰ et videmus. Quibꝰ sic ymaginabiliter fantasiatis pocius q̄ꝫ intellectualiter in deo positis. Videamus si pietas ꝛ nimia caritas dei et benedictissi mi filij sui saluat̄. dū dicimꝰ q̄ꝫ filius dei p̄destinatꝰ ad gloram suscepta carne inpassibili iuxta terciū signum. suscepit passibi lem iuxta qntum signū. Nōne fuit hic excessus nimie carita-tis vnde canit ecclesia. Que te vicit clemēcia ut ferres nostra crimina crudelē mortē paciēs ut nos ab hoste tolleres. Ipsa te cogat pietas ut mala nr̄a supes. Dicit euangeliū q̄ꝫ in trāsfi-guracione xp̄i apparuerūt Moyses ꝛ Helias loquētes ei de ex cessu quē facturꝰ erat in iherusalē. Talis eñ fuit excessus pi etatis ꝛ misericordie. ut iusticiā ipāꝫ tāqꝫ ream damnaret ad mortē mortē aūt crucis. ↄsenciēte iusticia q̄ rursus nūqꝫ in ex-cessu tali ↄsētiret ſꝫ dum accepit tēpꝰ iusticias iudicabat. Sal uat ista posicio qua racione dixerat aplus. Matrimoniū eue ꝛ adē nō dū peccaciū fuisse sac̄mētū mgnū i xp̄o ꝛ i ecclesia eciā si absqꝫ pcc̄o pmāsissent. Fuissꝫ g̃ xp̄s cū eccl̄a q̄uis in habitudi ne altēa ꝛ statu immortalitatis sine passione mortis. sine mor tuoꝝ suscitacōe sine dānacōe iniqꝝ q̄ facti sūt q̄i ꝓ nichilo vl tra p̄destinatos ad gl̄aꝫ ꝛ saluādos. Adā eciā nō peccāte amor nimius increate caritatis ad homines per misterium ꝛ despō-sacionem incarnacionis filij dei cum humana natura fuisset o-stensus ad grāde spectaculum. et si non in p̄ciū redēpcōnis ex quo nullꝰ peribat tñ valuisset ad gratissimā oblacōnē deo. de

et placibilitatis seu diligibilitatis numerat͛ in sponsa. totum refert͛ ad vnicā ꝛ radicalē pulchritudinē caritatis cū suis v͛tutibꝫ tāq̄ꝫ ramis que req̄rit͛ ꝛ sufficit ut placeat sponso ꝛ dicat dilectus meus michi et ego illi q̄ sufficio ꝓ ut infra dicet͛ Vna est columba mea ꝛc. Amor spōsi ꝓbat͛ delectabilis ex multis que sponsus opat͛ ꝛ laudat in ipā in quibꝫ dicit se delectari. iuxta illud delicie mee eē cu filiis hoīm nō formaliter ſꝫ causaliter quia facit effectualiter delectari. ut est illud. Letabitur dn̄s in opibꝫ suis. Que ꝯsideracio cū p̄cedēti sūme notāda est ꝛ iugiter retinenda. ne nos lr̄a decipiat. ne p̄terea necesse sit singillatim exponē significacōes simbolicas terminoꝝ q̄ p exposiciones alias discusse sūt et in scintillas sp̄uales euolute. Sunt aūt plura q̄ delicias sp̄ualis amoris reddūt ꝯmēdabiles pre voluptate carnis. Dignitas. puritas. ꝯnat͞alitas. seu ꝯformitas. intimitas p̄terea ꝯtinuitas. securitas Itē mediocritas vel eq̄litas stabilitas ꝛ sanitas. Postremo sacietas. Amor spōse deliciosus est q̄a dignus et nobilis purus et ꝯnaturalis seu ꝯformis amori p̄mo fontali cui9 ymago est et gloria. Vn̄ pro regula laus amoris creati ḡtuiti maxime ē laus increati gr̄az hāc infūdētis. ita q̄ vn9 ꝛ idē amor ē dei ꝛ aīe ſꝫ dei ut agētis anime vero ut recipiētis ꝛ coopantis ad actū q̄ꝫ admodū verecundus eodē rubore colorat͛ a verecūdia causaliter et ab ipsa rubedine formaliter. Null9 porro est q̄ nesciat delectacionem in amore carnali non habere dignitatē neq̄ nobilitatē neq̄ ꝯnat͞alitatem ꝯformē menti q̄ est alaor facta quā ut in solis infimis delectet͛. Nichilomin9 per similitudinē ad notā mulieris pulchritudinē allicientē ꝛ delectātē obiectaliter accipitur formositas mētis inuisibilis cū circūstanciis delicias augētibus. sicut laudat͛ hic amor sponse cui9 eē cantat sponsus oculos colūbinos et simplices capillos mundos prolixos subtiles. exalto defluētes dentes candidos ꝛ mūdos nec mutiles. labia insup ꝯp̄ssa nō timida nec pallida. ſꝫ vitta cocinea apta crines cōprimē ꝛ ornare. Eloquiū p̄terea elegās eloquiū dulce q̄a lex clemēcie in lingua ei9 Genas q̄ꝫ rubicūdas ex intimo vigore. Collum forte rectū et stabile. Vbera ḡta neq̄ tumēcia redolencia q̄si mons mirre et collis thuris. Deniq̄ cōcludit. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te. Inuitat͛

ſimul venire de celeſti ꝯuũſacõe q̃ ſimilis mõti libani cuiꝰ inter
ꝑtacio notat candidacõeꝫ ut coroneť eterna plene felicitatis
iocunditate deuictis ex om̃i parte ꝯtradictõib⁹ hoſtilib⁹ q̃ no
tantur i amana ſanyr et hermon ſcd̃m interꝑtacões ſuas in leo
nibus inſup pardis. Amor ꝓinde tãte v̓tutis eſſe ꝑdicať ut in
vno oculoꝝ ſuoꝝ et in vno crine colli ſui vulnerauit cor om̃i
potẽtis. qd̓ vtiq̧ cor vel nullũ vel nõ vulnerabile conſtat eſſe.
Sed hec om̃ia per ſimilitudinẽ dicta ſũt nõ ꝓprietatẽ ꝓ ut et
cetera q̃ repetũtur ⁊ addũtur in delicijs ſpõſe q̃lia ſũt pulchri-
tudo mammaꝝ ⁊ vbeꝝ cũ odore vngentoꝝ ſup om̃ia aromata.
Labia inſup quaſi fauꝰ diſtillans. Sub lingua q̧ȝ mel et lac et
odor in veſtimentis ſicut odor thuris. q̧ꝛ veſtimenta ꝯuerſaci-
onis honeſte redolent ſacrificium celeſte. Et quoniam pluri
mũ ꝯfert ad delicias ſpecioſitas amenitaſq̧ locoꝝ laudať ſoror
et ſpõſa ſič ortꝰ ꝯcluſus ſecurꝰ ab incurſib⁹ vaſtãciũ beſtiaꝝ. et
ſicut fõs ſignatꝰ nõ ꝑturbatꝰ Cuiꝰ orti cũ fõte ſũt emiſſioneſ
tãq̧ꝫ ꝑadiſus maloꝝ punicoꝝ cũ pomoꝝ fructib⁹ vniũſaliter
cũ omnib⁹ aromaticis arboribus et lignis libani ex quib⁹ ferti-
litas v̓tutũ donoꝝ beatitudinũ cũ fructib⁹ ſpiritꝰ inſinuatur
Cõcludẽdo ꝯtinuã indefectibilẽq̧ grãꝝ mũdiſſimã ⁊ ſupnatu-
ralẽ copiã ex alto cũ impetu cui nichil paluſtre pť obſtare ve
nientẽ. Amor inſup miras habꝫ delicias ex intimitate obiecti
ꝯtinuitate ſubiecti ſecuritate ſpei. Itaq̧ ſecura mẽs ſič iuge ꝯ
uiuiũ. Quali ſecuritate gaudebat apľs. Certꝰ inq̓t ſũ q̧ꝛ neq̧ vi
ta neq̧ mors ⁊č. Cõtinuitas ꝑterea vel inuariabilitas ſubiecti
intelligibilis plurimũ ꝯfert ad ſtabilitatẽ delectacõis. Quo ꝯ-
tra ſbiectũ delectacõis libidioſe vel carñlis incõtinua mutacõe
iocũditatẽ eãdẽ ꝯtinuare nõ pť. q̃ fit ut variata diſpoſicione
ſenſus organici varietur affectꝰ ⁊ cadat in faſtidiũ vel ab hoia-
cionẽ qd̓ modo cauſabat dilectionẽ. ſicut in cibis ⁊ potib⁹ ⁊ ve
nereis in odorib⁹ et cãtilenis. Qꝛ ſi delectacões ſpũales recipi
ant trãſmutacõeꝫ circa diuina et ꝑpetua ħ nõ ẽ de ꝑ ſe ſbiecto
aĩe ſȝ de ꝑ accidẽs ex ꝯnexione ꝓ tꝑe vie. Sꝫ ponamꝰ q̃liť erit in
gľa corpꝰ plene obſequẽs racõi nec paſſiõnliter diſcraſiabile
gaudiũ de deo eciã in enigmate viſo ⁊ amato eſſꝫ ꝑpetuũ Amor
poſtremo ſerenitatẽ ꝯciliat ſanitatẽ ꝯfert affert ſocietatẽ Cõ
traria ſũt i amore carnali. Turbiditas. infirmitas. inſacietas.

Sensit hoc amor ipse iam fact9 alacrior ex tremore displicendi cū sollicitudine ꝯplacendi. Dilect9 inqt meus misit manū suā que est vis opatiua intima p foramē occultū aīe penetrās ⁊ illabens vsqꝫ ad vētrē qui in femis sedē habz. Surrexi ꝓmpcior in amando ut apirem dilecto meo ne dum vocanti iam et pul santi ſꝫ interius opanti. Manus mee q̄tin9 essent puriores ad amplexus sponsi stillauerūt mirrā p̄mā coinqnacōis expulsiuā Et digiti mei discrecōez tenētes pleni ob similē causā ne corrumpetur opacio. Mirra ꝓbatissima. Probata ex industria vir tuose penitēcie et venie. Probacior ex ꝯsecucione grē. ſꝫ ꝓbatissima ex certa spe glorie. et ꝓbata per fidem. probacior per spem. ꝓbatissima p caritatē. Pessulū ostii me qd alio nomine vectis verroil galice. Aperui dilecto meo q̇a rigorem omnem ostiū mei ꝯsensus obcludētem amoui. At ille declinauerat at qꝫ transierat. Ita vulgo dr̄. Qui nō vult dū potest. nō poteit dum volet. Nūquid non iusta ē talis mgte tarditatis mulctacio que cū ꝯtīt opaᷓ in bonū future sollicitudinis amplioris Amor itaqꝫ et si dicat pessulo amoto ostioqꝫ apto qꝫ dilect9 de clinauerat atqꝫ trāsierat. nichilomin9 multū ꝯfiteᷓ vocē pul sum ⁊ tactū dilecti valuisse. Anima mea inqt liquefacta est ut dilectus locut9 est. nō excludit pulsū cū tactu quoꝝ vehemē cior virtus eē solet q̄ solius vocis. Qui d aūt sit ista anime liq̄factio ꝯiecturam̄ ex materialibꝫ q̄lis fit i niue q̄lis in terra recenti ad solares radios qm̄ fit sepacio parciū etherogeniaꝝ ab homogeniis. Et qd remanet non se ꝯtinet iā sibi t'minis ꝓpriis sed alienis. ut in ꝯtinente vase seu loco fit per ꝯtrariū in multis obduracio que cedere nescit agenti se penetrare conanti Non secus amor igneus maxime sp̄ualis et celestis facit liquescere cor pium et teneꝝ. Fitqꝫ penetrabile ad nutū dilecti ingredi cupientis ad omnē forme impssionē satis aptū. Cōtra rium vero sepe facit effectū ignis carnis. Ex^{m} de māna qd liquescebat ad solem et ad ignem durabaᷓ. Cor autē duꝝ male habebit innouissimo. Porro duricies ista quomodo causetur. et quid est illud apostoli. Deus cuius vult miseretur. Siquidē deus neminē deserit nisi p̄us deseraᷓ ab eo per peccatum Sed deseracione facta cadit homo in profundum et cōtemnit. Cōtemnēti vero non dat graciam sed resistit. ac ꝓinde nō emolliᷓ

cor nec liquefit ad grē susceptionē. Tandē pena damnacionis
infligitur ⁊ obduracio ↄfirmat̄. Causa igit̄ obduracōis est vo
luntas auertēs et hec incitat voluntas resistēs ⁊ hec ↄtinuat.
culpa promerēs ⁊ hec ↄfirmat. deꝰ graꝫ nō dās et hec nō libe
rat. deus iuste puniēs et hec ordinat: Amor patitur vulnera
Inuenerūt me custodes inqt q̄ circuerūt ciuitatē. Ciuitas et
si possit in bonū accipi cū custodibꝫ suis angelis ⁊ p̄latis quoꝝ
bone sūt pcussiones ⁊ vulnera sācte ↄpūctionis ammoto pal-
lio q̄cūqꝫ vanitatis Attamē custodes isti q̄ circueūt itelligi pos
sūt de pestifora illa gente illiꝰ sathan qui circuit terrā ⁊ pam
bulabat ciuitatē peccatricē. in cuiꝰ medio sūt iniq̄tas ⁊ dolus
⁊ babilonica ↄfusio In quo sensu si textꝰ p̄ns accipit̄ ↄsequen
ter sponsa zelās amorē sponsi ut fit incurrit in aspectū ↄfusio-
nis horribilis qꝛ intercurrit videt iniq̄tatē ⁊ ↄtradictōeꝫ in ci
uitate Quid mi vulneret̄ ↄsenciēs cū ap̄lo. Quis infirmat̄. ⁊ e
go nō infirmor. Quis scādalizat̄ et ego nō vror. Sic eī penta-
polis p̄ctis affligebat neq̄ssimis animā iusti loth nō flagellis
corporalibꝫ. Est aūt apud Isaiam palliū laudis qd̄ dandū eāt
pro spiritu meroris. Nūc aūt ex adūso ↄcipit zelꝰ amoris spiri
tui meroris sublato pallio laudis. Nam quō cantaret canticū
dn̄i in terra babilonis aliena. Amor p̄terea quo ad ꝓprietatē
alterā languet exclamās. adiuro vos fortis obsecracio filie ihe
rusalē supne ciuitatis si inueneritis dilectū. immo qꝛ nobiscū
est ut annuncietis ei q̄ nouit oīa qꝛ amore langueo. Sane qꝛ
ledit̄ amor ⁊ honor ipiꝰ neq̄o nō lāguere qꝛ nullū valeo p̄stare
remediū. Zelus eī domꝰ sue comedit me. Et qꝛ tot mala que
video tollere nō valeo cū lāguore tolero ⁊ gemo. Heu michi
qꝛ incolatꝰ meus prolongatꝰ est ⁊ habitaui cū habundantibꝫ
cedar tenebraꝝ haꝝ. neqꝫ patꝫ vobiscū celer ad dilectū ingres
sus. Cupio eī dissolui et eē cū xp̄o Cupio ciuitatē turbidā de
serere corporis mei ut libera michi fiat pertractacio sūmi boni
facians ⁊ quietās. Est igit̄ causa languoris mei ex vnico amo
re suo duplex. qm̄ ledit̄ a p̄uaricatoribꝫ. neqꝫ michi plene pos
sidendus cito datur. Faciat vtinā languor iste michi mortem
qualis est illa iustoꝝ. Amor sponse quo feruet amplius et feli-
citer langueat p̄stat̄ iterrogacōibꝫ filiaꝝ iherusalē q̄i nesciaꝝ
ut ē illud. Adā vbi es. vel pociꝰ illud ad mariā amore lāguētē.

filio ꝓprio ad mutuā cōmunicacōēȝ mēbrorꝫ sub vno capite cō nexorꝫ. Rursus ad sursū actionē per ɔtēplacōēȝ et ad meritum Deniqꝫ ad pfectā fruicionē ɔpletā ad pmiū. Vtrꝫ vero dies de spōsacōis et coronacōis filij dei fuisset ab inicio seculi adam non peccāte sȝ stāte vel in termino vel circa terminū sicut modo fuit in nouissima hora. qꝫuis dicat agn9 occisus eē ab inicio seculi scȝ in figura abel ⁊ pscieēcia dei. Si pterea lucifer vidisset verbū incarnādū ⁊ videns inuidisset peccasset ⁊ odisset. Si proinde fili9 incarnat9 ɔūsacōēȝ habuisset corpalē cū hominibꝫ vel sacramen talem uel vtrāqꝫ. Si pterea carnē sumpsisset ex virgine maria uel per creacionē humanitatis uel alio modo. Videtur super hijs et similibꝫ trāseundū pocius qm curiose scrutādū cū sup hijs nichil tradiderit scriptura pietatis nisi forte quātū pia mens ɔiecturari potest ad deuocionis incētiuū. Sed neqꝫ audiēdi sūt qui misteriū incarnacōis p racōēs necessarias se putāt uel co- nant ɔcludē. Tūc eñ manifesti9 fuisset angelis ab inicio demō- stratū propter pspicacitatē ingenij cū dicat aplus. Misteriū hoc a seculis absconditū. Cū ex solo dei pordinātis arbitrio non ex ɔnexione causalitatis necessarie ꝓ pfectione mūdi uel aliter omnia generaliter q̄ extra fecit de9 pure ɔtingēter effe cta sūt. Qua sup re puul9 effectus est dyalogus ꝓ intellectu sanctorꝫ quorūdā in hac parte loqueēciū tāqꝫ oportuerit neces sario deū carnē assumpsisse. Postremo qꝫ admirabilis et vtilis sit egressus filiarꝫ syon deuotas animas significāciū ad viden- dum pɔtēplacōēȝ regē salomonē xpm in dyademate quo coro nauit eū mater sua maria. scȝ uel sinagoga. Hec dyademate car neo ista spinco. p multos moraliter et sapiēcialiter vberimeqꝫ tractatū est.

Pulcher amor totus per singula membra videndo vulnerat ⁊ nimis delicijs redolet. Amor nullis sicut ɔstat dimensionibꝫ nullis qꝫ mēbris distinguitur sicut nec aīa racōnalis quāto min9 ipē deus. Nichilomin9 do- ctrina pietatis nobis infantibꝫ q̄si balbuciēdo ɔdescendēs vtit similitudinibus corporeis. De9 pterea q̄muis sit simplicissim9 accipit nomīa ab omībꝫ rebꝫ sicut aīa racionalis q̄ q̄dammodo est omīa tāqꝫ ymago illi9 qui creauit omīa. sic insup amor ei9 li ber assimilans animā deo sortit ab omībꝫ rebꝫ noīa p simbolicā trāssumptionē non per ꝓprietatē. Amor idcirco cū amātc aīa

describit͛ sub multa varietate tropoꝝ. Vt uel sic habet͛ manu-
ductio ad inuisibilia q̄lemcūq; modo ⁊ absq; fastidio capienda
Ceteꝝ ne fortassis ebecior aliq̄s hereret in similitudinibꝰ q̄si
ꝓpriīs ꝓuidit doctrina pietatis dare siīitudines statim aspe-
ctu ꝑmo stultas ad lr̄az neq; vllatenꝰ credibiles. ut q; capilli
sponse sint sic͛ greges capraꝝ. ⁊ dētes sic͛ greges tonsaꝝ. Qua-
lis improprietas mox induxit nō habere ꝫ intelligē idest intꝰ
legē sensū alciorē ⁊ ꝓpriū. Amor rursus ɔmēdat͛ hic a spōso de
multiplici pulcritudine ⁊ efficacia ⁊ voluptate satis ɔsequē-
ter ad finē p̄cedētis simpsalmatis. Vbi septimū incipit drag
ma. Egredimini ⁊ videte ⁊c̄. Est aūt in speciali q̄druplex hoc
loco ꝑ repeticōez insinuata amoris pulchritudo cū quadā ad-
miracōe. Quā pulchra es amica mea. hoc est dicē. Amor meꝰ
repetit q; pulchra triplicat oculi tui colūbaꝝ. cōcludit quar
tum nobis incōprehensibile absq; eo qd̄ intrinsecus latet. A-
mor ut in ꝑma particione lacius expositū est Vnus nature ra
cionalis. Aliꝰ industrie. Tercius gr̄e. Quartꝰ glorie. Qm̄ pul
cher est ꝑmus qui factꝰ est ad dei ymaginē ⁊ siīitudinē. Quā
pulcher. sc̄dus tā q̄ actus ex ꝑmo ꝓgrediēs. Dum vero supni
fundit͛ gr̄a fit simplicacio lōge pulchrior instar colūbaꝝ. Qn̄
te sit vero pulch̄tudīs formositas amoris ꝑ gl̄az expolita intrīn
secꝰ ⁊ pfecta. latꝫ oīs p̄ter deū qm̄ ip̄e pulch̄tudo ē amoris ob-
iectalis q̄ lucē habitat inaccessibilē q̄m nullꝰ hoīm vidit ꝫ nec
videē pt͛ mō q̄ se videt actu infinito. Amor spōse ɔtinet motum
sensū ⁊ delectacōez sacietatē circa deū spōsū totū desiderabilē
Quotqd̄ igitur similitudinibꝰ simbolicis fiat ī hiis cāticis cir
cūlocucio de suis condicionibus intrinsecus omnia resoluun
tur ad istas spiritales et paucas. alioquin lr̄a occideret si non
viuificaret spiritus. Collaudacio siquidē sensuū carnaliū spon
se refertur ad cognicionē intellectualem q̄ non multiplicat͛
per organa visus. auditus. olfactus. gustus. et tactus. Collau
dacio p̄terea mocionū et discursuū spōse refertur ad actionem
liberā volūtatis q̄ nec pedes habet nec linguā nec manꝰ. Col
laudacio deniq; pulchritudīs et placibilitatis oculoꝝ varioꝝ
quibꝰ incitatur ad sensū ⁊ motū delectabiliter ip̄a volūtas cū
intellectu suo refetur ad bonitatem finis vltimi dei. circa q̄m
mouet͛ sentit delectat͛. sicut viceūsa quicq̄d pulchritudinis

Racio diũsitatis ē ɔformitas boni amoris ad pmã regulã cari-
tatis deũ in bono amare difformitas aũt i malo Quis aũt resti
tit deo ꝛ pacē habuit. Sꝫ neq; pax impiis dixit dñs. ſꝫ hoĩibꝫ
bone voluntatis. Est aũt bona volũtas dicēs ex sentēcia deo
Fiat voluntas tua sicut in celo ꝛ in terra. Sup qua ɔformita-
te maxime ad volũtatē pmissiõis q̄ magis indignacio est ꝛ pri
uacio q̄m volicio uel posicio. Quedã alibi notata sũt in vulga
Dormit amor liquefit passus q̃ꝫ vulnera ri.
languet laudat dilectũ iactat amiciciã. Amor loquitur
Ego dormio ꝛ cor meũ vigilat. Sed veluđ in dyapsalmate re-
cogitemus ordinē. Collaudata fuerat pcedenti simpsalmate
multipliciter sponsa usq; in finē quarti capituli vbi ɔcluserat
sponsus optabũd9 immo impiosus. Surge hoc est discede aq̄lo
quasi ligãs aquas vent9 gelid9 deliciis ɔtrarius amorosis. Et
veni auster calẽtes spirãs auras perfla ortũ meũ. q̄ pculdubio
simul est ortus aĩe. De quo in Isaia. Et eris sicut ort9 irrigu9
et sicut fons aquaꝝ sapiẽcie salutaris cuius non deficiẽt aque
viue salientes in vitã eternã. Consone ad textũ pus expositũ
Et fluent aromata illi9. Quo perflãte discedũt fantasmata.
danť karismata. resonãt pdromata. voces diũse intonãt ꝛc̄. A
mor dehinc sponse ɔgratulãs let9 et assenciẽs incipit octauũ
dragma dicẽs et optãs. Veniat dilect9 meus in ortũ suũ effi-
cient. meũ tñ effectualiť uel i effectu Porro finis inuitacõis ē
ut comedat fructũ pomoꝝ suoꝝ idest comedē faciat more et
nunc pluries exposito. Respõdet dilect9 applaudẽs et blãdiẽs
Veni i ortũ meũ pueniẽs votũ tuũ soror mea ex affinitate pñna
scđm diuinitatē. ꝛ materna scđm hũanitatē sponsa mea in fide
et caritate misericordia et miseracionibꝫ in iudicio et iusticia i
sempiternũ Messui colligẽs mirrã meã bone opacõis que sicut
electa dat suauitatē odoris. qñ ab oĩni fetore vane glorie pu-
trescentisq; luxus alienata. cũ aromatibꝫ meis vtutũ ꝛ donoꝝ
suauissimis. Comedi. q̄z comedere dedi fauũ cũ melle meo. qñ
ex humanitate mea et diuinitate cibꝫ pcedit amoris. similiter
et potus vini deitatis cũ lacte humanitatis. Seq̄tur pinde q̄i
generalis nimiũq; liberalis inuitacio. Comedite amici et bibi-
te et inebriamini carissimi Sicut plus est eē carissimũ q̃ dũta
xat amicũ. ita maius est inebriari q̃ solummodo bibere. Tũc

intelligẽdū est sponsā tāq̄ vere carissimā in deliciis ꝑut infra laudatur obdormisse p̄ ebrietate spūs et dixisse qđ sequit̄ in nono dragmate. Ego dormio et cor meū vigilat. Amor inchoat hic septimum simpsalma dormire se dicens et cor suū vigilare. Felix soporacio cum tali vigilia. quātum putas differat a somno veteris hominis et carnalis. fumāt ex corde et stomacho ad cerebrum vbi est sedes ꝓxima sensus ꝯmunis q̄ vocatur ab Aristotele p̄mū sensitiuū. Fumant inq̄m ex alacōes q̄ ex frigiditate cerebri repcusse fiunt gūes ꝛ grossicie sua oppilāt vias sensuū q̄ sicut spūs aīales sensatiui q̄ sentire dant instrumētaliter trāsire nō possint. Fit p̄terea quies ꝛ cessacio sensualium opacionū fatigataꝝ ex vigilia. neq3 res iam vere vidētur s3 uel nichil uel eaꝝ simulachra qn̄ somniare ꝯtingit. Fit deniq3 cōfortacio spirituū vitaliū et naturaliū. Amor vero noui hoīs somnū patit̄ ꝛ somnū ex illuīacōib3 desup aduenietib3 qn̄ vere res aspiciunt̄ aut senciunt̄. eterne sc3 et fantasie reꝝ mutabilium cessant. Reuera nōne tp̄alia si ꝯferant̄ eternis illa pocius simulachra reꝝ dicēda sūt q̄ vere res. Cessant aūt huiusmodi tp̄alia cogitari qn̄ dormit amor ꝓ ꝯtēplacōe s3 cor mētis vigoratur ut vigilet ad inspiciēdū sempiterna dilecti secreta q̄bus alloq̄tur dilectā audire potētem ꝛ dormit a terris ꝛ vigil ē ad domini celestis aduentū Vox inq̄t dilecti mei pulsātis. Sic in apocalipsi ꝓtestatur. Ecce sto ad ostium et pulso aperi inquit michi blandiens ex q̄druplici noīe totaliter amoroso satis exposito uel exponēdo. Soror mea amica mea colūba mea immaculata mea. De hinc intelligēdū est. cur vocet ꝛ pulset nimirū ut feruencior p exerciciū suscitet̄ amor q̄ notat̄ aliq̄ntisper ex ocio tepescere. Propterea trāsfigurat i se torporē istum dilect9 dicēs Quia caput meū plenū ē rore q̄ vtiq3 frigid9 ē ꝛ cincinni mei capilli sc3 cogitacōnū ꝛ intēcionū crispātes ꝛ in altum recurui pro desiderio celestiū guttis noctiū que cū rore similes sūt aut ros ip̄e. Consonat huic intelligēcie nr̄e ꝛ si multiplex altera sit responsio more dormitātis ꝛ q̄si somniculose pigreq3 vigilātis. Expoliaui me tunica mea cura sc3 forēsiū quō induar illa. Laui pedes meos affectionū a luto et puluē fantasmatum quō inq̄nabo illos ambulādo rursus per vias terrestrium. Amor quia non satis excitatus a voce videt̄ tangitur a manu

Mulier qd ploras. Qualis est dilectus tuus ex dilecto. amas
eum p amorē. O pulcherima mulierꝝ q̄lis ē dilect9 tuus quia sic
adiurasti nos. Respōdēs ꝓtinus ꝑ ↄdicōe sua amor laudat di
lectum ex viuaci colore q̄ candid9 et rubicundus ex singulari
decore electus ex milib9 ex ornato vertice. Caput ei9 auꝝ op-
timum cui9 come sūt sicut elate palmaꝝ. fortes scʒ in altū dila
tate cogitacōes sicut exaltat̄ celū a terra. Cogitacōes aūt ho-
minū vane sūt. Et qm̄ abditissime sūt cogitacōes dei nec ↄpre
hendi possunt dicūtur nigre sicut coru9. Ceteꝝ ↄmēdantur
oculi sapiēcie ei9 ex simplicitate colūbina mūdissima ⁊ lactea.
Et qm̄ profūda fluuioꝝ scrutātur habitāt iuxta fluenta scrip
turaꝝ plenissima Gene illi9 sūt ornamēta faciei formose ac re
dolētes sicut areole aromatū ↄsite a pigmētariis. Labia eius
quib9 enarrāt sciēciā labia sūt distillācia moderate ⁊ absq; vlla
putrefactōis labe mirrā pⁱmā ut ē illud cū similib9 Beati pau-
peres spiritu et mites et q̄ lugēt et q̄ nō habēt hic ↄsolacionē
suā sed flent et esuriūt. Manus ꝟtutes executiue sūt tornati
les per agilē eq̄litatē auree p sapiēciā. plene iacinctis celice ↄ
uersacionis. Venter q̄ vim uel memoratiuā vel generatiuā spi-
ritualiter significat eburneus est p cādorē castitatis nō vrētis
Et p saphiroꝝ p̄ciosoꝝ distinctionē celicis donis. Crura illi9
usq; ad pedū firmitatē signāt vias gressuū diuinoꝝ scd̄m mise
ricordiam et veritatē sub typo colūnaꝝ marmoreaꝝ sunt sup
bases aureas inflexibiliter stabilite. Species eius candorē pu-
ritatis odorifere gerit ut lyban9 et electus est inter alias sicut
cedri ꝓceritate sūt inputribilitateq; laudabiles. Cōmēdatur
guttur illi9 suauissimū in vi spiratiua sonatiua et distributiua
ad inferiora corporis mēbra. Et qd per multa fieret morosa di
numeracio. Totus desiderabilis. Amor ad extremū q; subli-
mius ascendere non poterat sbiungit. Talis est dilect9 meus
filie iherusalem. Dilectio dicit amacionē ex electione ſʒ amici
cia addit reamacionē et mutuā ↄmunicacōeʒ. Rursus q; spon-
sa sumit̄ a sponso ne dū ꝓpter ↄmunicacionē ſʒ ad filioꝝ gene-
racionē vbi fundatur cōmunicacio nature scd̄m originem filii
vel filioꝝ a patre. Propterea vxor in eodem gradu videt̄ esse
ponenda quātū ad amorē beniuolēcie cū filiis. scd̄m quā ↄmu
nicacōeʒ magis diligit̄ fili9 q̄ pr̄ q; fili9 ē aliqd ei9 nō aūt pr̄

Presumit igit̃ sancta fiducia multū de deo dilecto ip̄a sponsa diligēs cū addit. Et ip̄e est amic9 me9 filie ihr̄lm. q̄ diligit et diligit̃ ꝛ in secretis cōmunicat. Plus deniq̄ videt̃ dictura fuisse si vinxiss̄. Et ip̄e frater meus. Quid p̄terea si dixiss̄ ꝛ ip̄e est sponsus me9. Quid demū si excedēs velut audaci verbo cō-clusiss̄. Et ip̄e est filius meus puer et minister. Nōne dixiss̄ talia ꝯformiter ad sponsū sic loquētē et laudātē nedum sponsā pulcerrimā et immaculatā s; omnē generaliter q̄ fecerit volūtatem pr̄is sui qui in celis est. Sane suffecit ei fortassis laudacio nō ꝓprī s; alieni oris spōsi ꝛ suoꝝ pastoꝝ ꝛ doctoꝝ q̄i paranim-phoꝝ inter spōsū ꝛ sponsā. Qui sponsā appellāt vbigenā seu dei-genā et ita dei matrē. Ambrosius. Augustinus. Iheronimus. et Bernhardus cū similib9 q̄ꝝ scripta patēt. Et racio ita ꝯuin-cit ex dignātissima cohabitacōne spōsi cū spōsa ꝛ eiusdem per gracie semē fecundacione nō ab altero nec de altero q̄ꝫ de seipo Vt audeat dicē sponsa in supaduētu spūs sācti ꝛ in obumbra-cione virtutis altissimi. Fili9 me9 es tu. ego hodie genui te in die desposacōis mee et leticia cordis mei: Quid h̄ mirabili9 vel dicē deo. Cibus me9 es tu ego hodie comedi te.

Iungit amor soli solus pfect9 ꝛ est par. Aurore nitid9 or-dine terribilis. Amor vnus et vnicus simplex ꝛ pfectus et elect9. Insinuat̃ cū dicitur circa mediū sexti capituli. Vna est colūba mea simplificata videlicet p spiritū sanctū. Perfe-cta mea cui nichil deest eoꝝ q̄ꝝ esse particeps debet. Que preterea iūcta ē michi pfecte ꝛ fini suo. Tūc eni pfectū est vnum q̄dq̄ cū finē suū vltimu fuerit assecutū. sicut ex opposito oīe illud vanū ē q̄d fine suo caret. Propterea vani sūt oēs hoies in q̄b9 nō est sapiēcia. q̄ ip̄oꝝ finis statuta ē. Seq̄tur vna ē matri sue electa genitrici sue. Mater et genitrix sponse recte intelligit̃ eadem increata sapiēcia. cui9 filia est mēs sursū anagogice acta. Nā q̄ spiritu sapiēcie agunt̃ hi filii dei sūt. Viderūt eam filie et btissimā p̄dicauerūt regine et ꝯcubine laudaue-rūt eam. Pēdet hec pars ab illa p̄cedēti. Sexaginta sūt regi-ne et octoginta ꝯcubine et adolescentulaꝝ non est numerus que hec possunt intelligi filie nūcupate. Sequit̃ vox admirā-cium. Que est ista q̄ ꝓgreditur q̄si aurora ꝯsurgēs pulcra ut luna electa ut sol terribilis ut castrorum acies ordinata.

Hec pro textu pn̄tis octaui simpsalmatis trāscursa sint Con-iungamꝰ ad p̄cedēcia tāq̄ ꝓ dyapsalmate. Amor fidēter ausus est dicē post descriptas dilecti ꝓprietates: Et ip̄e est amicus meus. Filie iherusalē subiūgūt ad incēdn̄ fomētū cremētumq̄ peticionē. Quo abn̄t dilectꝰ tuus. O pulcherima mulierum. Quo declinauit dilectꝰ tuus et q̄remus eū tecū. Non itaq̄ petiuit ꝓpt̄ se quē libē possidēt in iherusalē celesti. Sed ob spōsā ideo iungunt tecū. R̄n̄det amor in pn̄cipio capituli. Dilectus meus descēdit in ortū suū qui est in subcelesti iherusalē quo ad vniūsos singulos q̄s gr̄a facit eē q̄si paradisū in benedictōibꝰ vt ibi pascat̄ in ortis. et lilia collegat ad areolā aromatū que om̄ia sūt bn̄dictiones meritoꝝ quibꝫ pascit̄ dilectꝰ ꝛ q̄ colligit qn̄ remunerat. Amor rursus q̄si delectatꝰ ꝯfabulacōi prolixiori ad filias iherusalē narrat in ardori simplici cordis laudes suas sibi p̄us attributas a sponso cū addicione multiplici Et ita ꝓcedit totus huiꝰ capituli sexti ꝛ septimi cōtextꝰ q̄si sua sit alternata narracio usq̄ ad pn̄cipiū octaui uel paulo ān̄te Vbi decimū ꝛ vltimū dragma incipit p collocucionē nominatim ad dilectū ꝛ ip̄iꝰ responsionē. Nos aūt ex ip̄is tria ꝑtiuimus simpsalmata sub triplici ꝟsu nouissimo. Amor igit̄ colloquiū habens cū filiabꝫ ih̄rl̄m que vicē habꝫ panimphoꝝ inter sponsum et sponsā non ut instruat eos ſꝫ ut desiderio suo satisfaciat et doceat̄. Cōtinuat respōsionē ad in terrogacōeꝫ factā immo diffusa ꝟbositate sepiꝰ interrupta dilatat eā. Ego inq̄t dilecto meo intēdo et dilectꝰ meꝰ michi intendit qui pascitur inter lilia candidoꝝ meritoꝝ ab eo michi magnifice collatoꝝ ex quibꝫ me collaudat dicēs. Pulchra es amica mea et decora sicut iherusalē ad cuiꝰ exemplar formata sū atq̄ pacifica: Qꝛ ꝛ si fidenter dixerim pn̄s. Et iste est amicus meus. Nolite mirari qn̄ me dignatur tociēs amicā noīare cuiꝰ iudicio ꝛ virtutū suaꝝ dono dicor terribilis ꝛ castroꝝ acies ordinata Amor iteꝝ ꝯtinuat narrare ꝟba dilecti ad eā. Aūte ait oculos tuos a me quoꝝ vnus ē discretiuꝰ seu speculatiuꝰ. Alter expimētatiuꝰ seu practicus. Quia ip̄i me auolare fecerūt. Dicit̄ in p̄s. Accedet homo ad cor altū et exaltabit̄ deꝰ. Hoc verbū eē potest pn̄tis intelligēcie de auolacōe dilecti q̄ sblimior sp apparꝫ q̄ videri sollicitudini q̄rit̄ āpliori. Ponit eni tenebras latibulū suū

Sequitur laus capillorum dencium et genarum ꝑ ut supra ca°. iiij. Sequitur deniqꝫ materia pn̄tis simpsalmatis iam apta. Sexaginta sūt regine etc usqꝫ descendi in ortum. Secūdus est iste textus in sentenciis si deberent singula discuti que omnia reducūtur ad vnitatem amoris et multiplicitatē eius. Vnitas obiectalis Multiplicitas formalis est. Vnitatē exp̄ssit apl̄us cū tociens dicit vnū corpus. vnus spiritus. vna spes vocacionis. vnus dn̄s. vna fides. vnū baptisma vnus deus. et pater omniū. Et iterum vnū corpus et vnus panis sumus. Et vniūsaliter in euangelio Johannis p totū. Et quid potest cōpendiosius dici q̄ȝ illud apostoli Qui adheret deo vnus spūs est cū eo. Quinimmo illud xp̄i de mādūcāte carnē et sanguinē suū sacramētaliter. In me manet et ego in eo. Ceterum notati sūt status varii i adolescētulis. concubinis. reginis Illustracōes insup varie i aurora et luna et i sole Cōclusa sūt tādē oīa i ordine seu coordinacōe caritatis. qm̄ ꝑus dictū erat. Ordinauit i me caritatē. Nūc iterum repetit et postmodū q̄ntū valeat ordo caritatis et amoris dicēdo. Terribilis ut castrorum acies ordinata: Amor si inordinatus sit nichil forcius et inimicis terribilius ē. Cōsistit aūt ordo amoris ad deum ad se ad ꝑximū. Deriuat insup ordo iste ab ordine tā supcelesti btīssime trinitatis q̄ȝ celesti angelice deitatis. Et iste ordo sup celestis Dr̄ ordo monasticus i hoīe singulari Ecclesiasticus in policia spūali Politicus in regimīe tpali. De qbus nō est hic dicendum p singula nisi q̄ȝ gn̄alis ista potest regula dari. Quia nichil absqꝫ ordine alicubi pulcrum est nichil placens nichil stabile. Sūt a beato dionisio tradite sicut credit reuelāte paulo celestes ordinū āgelicorum. Jerarchie tres monastice in eodē homīe scd̄m metaphisicā sic loquit Aris. et p tropologicā sic loquitur theologus iūcta simul anagogica. Tradita ē ierarchia tpalis maxime p tropologiā incedēs. Porro ierarchia sb celestis monastica et ecclesiastica magis spectat ad simpsalma pn̄s et duo sequēcia. Qua in re posset introduci tota tradicio Dionisii de angelica ierarchia ca°. decimo cū exposicōibus suis. Tradit em̄ q̄ȝ in homīe q̄libȝ nomē officia uel ordines celestiū angelorum reperiri debent. Infima ierarchia scd̄m naturā. Media scd̄m industriam. Tercia et supma scd̄m grām. Multi sup h ordine et ierarchiis multa tradiderunt pro suo quilibet sensu et ingenio.

Deniq redeūt oīa in vnā de porcionib aīe hūane sentēciam cum suis habitib et actib· cū relacione p̄terea ad formalem obiector racionē· qñ vna est obiectalis racio solius dei ⁊ finis vltim9 ē. Et hec in arce reponit vbi mēs amat arce manēs· vnica vnicū· sola solū deū. Proinde racio supior habet p obiecto seipā et res spirituales abstractas sicut angelos. Subseqtur inferior racio deducēs ex superiorib pncipiis ɔclusiones scibiles et ex inferiori sensualitate sensibiles expimētales sensuum exterior et interior circa quas sensacōes ⁊ ex quib infe rior ierarchia ɔstituit sic ex ɔnti inferiori media et ex supiori supma. Prima per naturā. Scda per industriā. Tercia p grām iuncta industria. Sup q̄s oīs collocat mens in arce syon tāq ymago et gloria et similitudo q̄dā beatissime trinitatis. Amor ordinatus habet in qualib ierarchia quādā speciē trinitatis scdm maius et min9. Ierarchia siquidē mētis ī arce syon tāq supcelestis ymgo immo ⁊ deificacio pure gratuite sigillata sig nata ⁊ tracta habet deū ne dū p causa vel pncipio efficiente· q̄zadmodū oēs res habēt. Ne dum pro causa vel pncipio for mante vel obiectaliter uel vitaliter immutāte q̄zadmodū capaces sūt oēs creature racionales scdm memoriā intelligēciā et volūtatē p diūsas illuminacōes et ptiapaciones graciarum gratis datar· q̄les sūt phecie· dona sanitatū· dona linguarū et a breuiato verbo oēs gracie pter grāz gtumfaciētē ⁊ acceptātē ad vitā eternā. Ver eaā p eandē grāz gtumfacientē sanctificantem et inhabitantem que reddit mētem sponsam dei carissimā sororem filiā coheredem amicā ⁊ ɔmēsalē· immo audacissimo animi pietate verbo matrē vnde verbigena vel deigena nominatur. Post istā q̄i supcelestē ierarchiā sūt in homi ne sicut in microcosmo idest in minori mūdo repibiles omnes alie ierarchie figuraliter tam celestes q̄ supcelestes spirituales et tpales. Cui9 rei ɔsideracio manifesta eē potest pscrutāti trinitatē inuenibilem esse in morib hoīs ierarchiis antedictis. Nūqd nō hab sensualis ierarchia. Memoriā· notiaā et amorem respectu obiector philosophice ɔgnoscibiliū ⁊ amabilium· sicut in logicis moralib ⁊ phisicis p in fallibiles regu las ⁊ leges in quib velut in theophaniis ⁊ enigmate videtur trinitas deus. Nūqd non porcio racionis supior hab noticiam

et amorē respectu sui qm̄ sibi maxime pn̄s est. Capaciter ecīā scd̄m memoriā noticiā ꝛ amorē sb̄stāciaꝝ spūaliū ꝛ i materialiū que sb̄ deo sūt eternitatis ꝑticipes. Amor si ꝯsideret psallere cantica canticoꝝ ꝯformiter ad predictas ierarchias se vicissim coaptando nūc sigillatim vel ꝯiunctim ad alias velut celestes vel subcelestes spūales vel tꝑales manifestū est. Nūc ad illam q̄ꝛ super celestem quam latissima sit canticoꝝ materia vel exponendo vel exercende liquido cerni potest

Nescit amor vebiꝰ turbatur crebro vocatꝰ. Pareat ut veniens laus sibi multa datur. Amor nescire dicit se similiter ad psalmistā pluries nominatim ibi. Quia inflāmatum est cor meū et renes mei ꝯmutati sūt ꝛ ego ad nichilū redact9 sum ꝛ nesciui. Per ignoranciā eīm ꝯgnoscitꝰ incircūuelate deus scd̄m Dionisium. Sic amor spōse postq̄ꝫ ꝯfabulādo narrauerat filiabꝫ iherusalem ex ꝑsona spōsi. Descendi in ortum ut viderem poma ꝯualliū que sūt merita humiliū. Et inspicerem si floruisset vinea que per baptismum translata est. Et germinassent mala punica sanctaꝝ intencionum subiunxit. Nesciui anima mea cōturbauit me ꝓpter q̄drigas aminadab. Aptissime q̄dē ꝑ Aminadab q̄ spontane9 interꝑtatur xp̄s qui voluntarie genuit nos scd̄m iacobi vbū. Quid q̄drige sūt q̄tuor euāgelice doctrine q̄bꝫ euecti fideles ꝯturbauerūt mūdū bona cōturbacōe. qm̄ ꝯturbate sūt gentes per penitenciam. et inclinata sunt regna per fidei subiugacionē vocantibꝫ apostolis ꝛ successoribꝫ suis et pie clamantibꝫ quater iuxta q̄tuor euāgelia. Reūtē reūtē sunamitis idest captiua. Reuertē. reūtē ut intueamur te id ē ut reūsam ꝛ ꝯūsam diligam9. Nam vbi amor ibi ocul9 ꝛ ita videre diligē est. Amor spōso ꝯtinuo ꝯūtit alloq̄um ceptū cū filiabꝫ iherusalē. Non q̄dem verboꝝ strepitu sꝫ sola meditacione. Cōuertit inq̄ꝫ ad laudē ecc̄ie de gētibꝫ tā vniūsalis q̄ꝫ singularis qm̄ vnitas nectit oēs ut ecīā remaneat salua cuiuslibꝫ singl̄aris ꝓprietas. Nichilomin9 placꝫ in h̄ simpsalmate mēcionē facē et sermonē sup vniūsali et ꝑ allegoriam q̄tenus sollers lector animadūtat ita potuisse fieri ꝑ vniūsum decursū iam peractū p̄ncipaliter scd̄m anagogiā cū illuminacōe phesica q̄ꝫadmodū in seq̄nti ꝛ vltimo simpsalm̄te. ꝯūtetꝰ oīo ad tropologiā q̄i ꝓ adolescētulis. sicut istud magis aptatur ad cōcubinas et reginas.

Et p̄cedencia texunt̄ de illa q̄ vnice pfecta est ꝛ electa virgo filia soror sponsa immo q̄ꝫ mater honorificata ꝛ qdammodo dea facta. Est aūt iste sensus allegoric9 dicendus in h̄ libro ꝓprie lr̄alis tāq̄ ab auctore salomone p̄ncipaliter intēt9. Vbi voces aliud loquūtur s; res lr̄az significāt qzadmodū de lignis libani que ꝯstituerūt sibi regē. Amor nominari potest tripliciter ꝯformiter ad actū triplicē ierarchiū. Nam est amor purgatiu9 cui ſuit tropologia et moralis sciēcia. Est amor alter illumiatiu9 cui ſuit allegoria et speculatiua theologia. Dictum est hacten9 p̄ncipaliter de amore pfectiuo scd̄m anagogicā ꝛ practicā theologiā speculatiuā iungēdo aliqn̄. Dicēdū est in h̄ nono simpsalmate p̄cipua intēcione de amore illuminatiuo p allegoriam aut p speculatiuā theologiā Decimū vero simpsalma deſuiet m̄xime amore purgatiuo scd̄m tropologiā ꝛ moralem scienciā: Hic eñ debitū soluere conabimur ne dū pfectis et sapientib̄ s; eciā min9 perfectis qui ꝓficiūt aut ꝓficē desiderāter incipiūt. Amor illuīatiu9 conat̄ per allegorias ex narracōe sponse ad filias iherusalē sub p̄sona dilecti ecclesiā de gentib̄ ꝯmendare sub nomine sunamitis q̄ captiuitatē sonat. Qui sēsus per expositores copiosissime ꝛ q̄ꝫ p̄ncipaliter tractat9 ē in hoc toto canticoꝝ libro Docz h̄ glosa coꝝ ordinaria ex coꝝ dictis particulatim excerpta. Vocat̄ q̄ꝫ osculacio oris incarnacio xp̄i similiter despōsacio et amplexacio cū similib̄. Dicūtur adolescētes siue adolescētule simplices de ecclesia. Dicūtur ꝯcubine ꝛ regine p̄lati maiores ꝛ minores bene fecūdātes ꝛ regētes ecclesiā. Dicit̄ vnica colūba perfecta tota vniūsalis ecclesia ad vnū pastorē xp̄m et vnicū ei9 vicariū in terris pōtificem sūmū simplificata. De hinc pluralitas pastoꝝ et sodalium et tabernaculoꝝ et obpugācionū refertur ad hereticos. Porro lectul9 florid9 cū similib̄ spectat ad ꝯtēplatiuos sic̄ egressio spōse ad exteiores et vineas trahit̄ ad actiuos p̄sertim p̄latos et rectores ecclesie maiōes ꝛ minores ꝛ doctores adeo q̄ fere tota ꝯnexio corporis mistici ecclesie significata p ort9 corporis veri traducit̄ ad illos nūc nōie oculoꝝ q̄ illumināt nūc per choros castroꝝ q̄ letificāt et defendūt in ꝯcordia quasi chori Nūc laudat̄ ab admiracōe q̄ꝫ filia p̄ncipis ex pulcritudine gressuū q̄ñ sūt calciati ꝛ p̄parati ad euāgelizādū pacē ꝓ ut loqtur

Ysaias. Quā speciosi pedes euangelizāciū pacē euangelizanciū
bona. Rursus ipi idē ↄpantur capillis qñ adherēt xp̄o capiti
immediacius et sūt ordinati sicut greges capraꝝ q̄ apparuerunt
de galaad idest de aceruo testimonii scripturaꝝ. De quibꝫ xp̄s
Testimoniū inq̄t phibēt de me. Cōpant̄ iteꝝ dentibꝫ ↄteren
tibus cibū spiritalis doctrine sub vnitate ordinata pro ut est
grex ouiū q̄ ascēdit de lauacro baptismi uel penitēcie nō sine
multiplici fructu sꝫ gemellis fetibꝫ ꝓpter geminā dei ⁊ ꝓximoꝝ
caritatē. Cōpat̄ insup sua ↄūsacio que p genas figurat̄ cortici
per humilitatē pallenti. mali punici ↄtinētis in se grana do-
ctrinaꝝ rubicūda p caritatē sub ordine mirabili sentenciarū
que dicūtur hic occulta genaꝝ uel ipius ecclesie. Cōpatur iun
cturis feminū ⁊ monilibꝫ vmbilico ⁊ crateri tornatili qui nūq̄
indiget poculis. Ventri qꝫ et aceruo tritici vallato liliis ⁊ du
obus vberibus duobꝫ insuper gemellis hynnolis capree ꝓpter
vim genitiuā spiritaliter atqꝫ nutritiuā. Cōpat̄ collo ⁊ turri
eburnee ꝓpter vim sustentatiuā ⁊ castā oculis. Rursus et pisci
nis in esebon que sūt in porta filie multitudinis ꝓpter vim spi-
ritaliter inspectiuā ⁊ aquis doctrinaꝝ fecundā instar piscinaꝝ.
Dicuntur insup nasus propter vim olfactiuā spiritualiter vñ
percipiunt insidias hostiū sicut a turre libani fit corporaliter
que respicit ↄtra damascū. Dicūtur caput ꝓpter vniūsalē vim
regitiuā et influxiuā sensuum spūaliū ⁊ motuū sicut a carmelo
monte nutrimēta corpaliter accipiuntur. Porro come capitis
huius spiritalis sūt sicut purpura regis rubicūda et precipua
propter caritatis nitorē que iuncta est canalibꝫ a superna ihe
rusalem fluentibꝫ. Deniqꝫ laus tocius ecclesie ab ipis sumitur
qñ per eos pulcra est ⁊ q̄ decora ⁊ carissima in deliciis. Cuius
altitudo assimilat̄ palme quoniā et ipi p̄lati cū doctoribꝫ sunt
siles vberibꝫ et botris ꝓpter vim nutritiuā nūc in lacte simpli
cioris doctrine nūc in vino subtilioris. Dicit ꝓpt istos spōsus q̄
ascēdet in palmā per grāz et apphendet fructus eius per remu-
neracionē. Et vbera tua loq̄tur ad sponsā sic̄ botri vinee cau
sa dicto mō. Et odor odoris tui a q̄ sonat p̄dicacio erit sic̄ odor
maloꝝ. Odor inq̄ vite in vitā bonis ⁊ in mortē malis. Guttur
tuum significās vim gustatiuā est sicut vinū optimū ex effica-
cia. Subiungit postremo spōsa q̄i secū reputans et loquens.

Dignum non dubiũ quin vinũ dilecto meo ad potãdũ labñsq; et dẽtibꝫ illi9 ad rumĩnãdũ causaliter intellige q̃ potare facit et ruminare Amor increat9 abissus amoris fons fluui9 ⁊ flumẽ cui9 diriuacio est ip̃i9 vocacio. cur ab inicio vocatã ⁊ electam synagogã velut arẽtẽ deseruit et repudiauit sup infusa et desponsata genciũ ecclesia Pẽdet ista q̃stio ab ordine diuine ꝓuidencie q̃ caritatẽ ordinauit in effectibꝫ suis q̃s vtiq; dicẽ possumus amores suos. qm̃ suũ dicẽ amare est. Amauit ⁊ facta sũt Vidit insuper cũcta q̃ fecerat. quo oculo nisi amoris ⁊ erãt valde bona Valde igiť amabilia. qm̃ bonũ ⁊ amabile ɔ̃uťunť ꝓpť ea res vnaqueq; tm̃ habet de amabilitate q̃ntũ deo amãti placitum est. Cesset igiť supba curiositas mortaliũ sup huiusmodi questiunculis. Cur respondet ꝓph̃a. Quecũq; voluit fecit. Respõdet ⁊ ꝑ seip̃o. Miserebor cui miserebor et clemens ero in quẽ michi placuerit. Repudiata ẽ synagoga ꝑus electa. demeruit ita ꝑus fieri dicente ꝓph̃a ad deũ. Qm̃ qui se elongãt a te peribũt pdidisti om̃es q̃ fornicanť abste Elõgata est ꝑrñt. fornicata est dispsa ẽ et repudiata. et ecclesia gẽcũ g̃tis electa sub typo fasti supbe et hester graciose. Amor etern9 q̃lem dicẽd9 est diligẽ plus. Vel p̃stitũ i g̃ra nũc existentẽ sicut synagoga fuit. vel p̃destinatũ odiosũ pcc̃o actuali q̃lis erat ecclesia gẽcũ futura. Respõsio fit p distinctionẽ. qm̃ scd̃m p̃ntẽ iusticiã plus amauit synagogã reprobã tũc existẽtẽ in g̃ra. ʒ simpliciter pl9 ecclesiã gẽciũ tũc existẽtem in culpa. Vt nõ glorieť stulta p̃sũpcio oĩs carnis in ɔ̃spectu suo. Amor increat9 q̃s amasse plus amand9 est. angelos uel hoĩes. q̃s insup inter hoĩes. vel xp̃m vel totam ecclesiã. rursus in ecclesia. uel matrẽ suã vel Iohãnẽ cui ɔ̃missa ẽ in custodia Vel petꝝ cui sue ɔ̃misit regimẽ ecclesie quẽ plus sb̃inde dilexit vel iohẽʒ vel petꝝ. Rursus si deus ab eterno dilexit mũdum creandũ cũ oĩbꝫ q̃ in eo sũt. vel ex tp̃e Et quomõlibꝫ dicať si plus dilexit vnã creaturã q̃ aliã. cũ in actu dilectionis sue infinito nõ inueniri videať posse plus vel min9 ʒ videť ɔ̃tra si omnia dilexit equaliter. cũ non fallať in dilectione sũt omnia eq̃liter bona. Ampli9 si diligit oĩa et nichil odit eoꝝ q̃ fecit. q̃ pacto creature sue q̃s fecit quottidie deficiunt corrũpãtur intereũt moriũtur ne dũ morte tp̃ali sed q̃d eciã horribili9 ẽ eciã solo cogitatu moriunť morte eterna.

Propterea si dilexit om̄ia cur nō om̄ibꝫ dat salutē. cur nō prosp̄itatē. cur nō delicias. cur malis ꝓspera. cur bonis aduersa. Cur mala tolerat. immo laudat in creaturis racionabilibus. Supbiā in equo. Inuidiā in cane. Irā ⁊ ferocitatē in boue. Avariciam in cornicula. Segniciē in bubone. Luxuriā in sue vel hirco. Gulā foracē in lupo et ita de similibꝫ. q̄lia tn̄ velut odiens reprobat in homībꝫ punit et dānat. Tales sūt q̄stiones sup ꝓuido et ordinato amore dei sine numero. Pro quibꝫ sit hec vnica ꝯclusio. Qđ amor dei in se vnicꝰ est inuariabilis et immotꝰ siue ꝯpetr̄ racionabiles ad hoīes saluādos vel damnādos siue cōparetr̄ ad creaturas irracionabiles. Attamē multiplex ⁊ variꝰ dicitr̄ amor eternꝰ relatꝰ ad effectꝰ scđm q̄s dr̄ recipe maius ⁊ minus in amando pro ut creature sue recipiuntr̄ plus vel minꝰ de perfectione in essendo. Aliquibꝫ cōtulit solū eē. aliquibus viuere quibusdam sentire. Nonullis raciocinari et intelligere. Superaddit aūt electis suis bene viuere et letari cū beneplacito gracie sue quos fecit capaces ⁊ pticipes ymaginis et glorie sue per memoriā sui intelligēciam eternoꝝ cū mēito hic in via in osculo sancto oris sui sb̄ spe beatificacōis in gloria Neqꝫ est qui dicē possit. Cur ita facis qui om̄ia quecūqꝫ voluit fecit facit et faciet in secula seculoꝝ Amen

Visit amor vineas ortos et poma reseruat. Oscula vult pueri fortis amor quasi mors. Amor visit ortos. Veni dilecte mi egrediamur ⁊c̄. Reseruat poma dilecto vult deosculari fratuelem suum infantem qꝫ sugentem vbera matris. Quis michi det te fratrem meum ⁊c̄. Deniqꝫ fortis ut mors dilectio Et quatuor istas amoris ꝓprietates vltimas q̄si totidē linguas igneas vel scintillas aut sub similitudine fontis quasi totidē riuolos iuxta quos canitur decimum ⁊ postremum simpsalma canticorum. Possemus adaptare p̄cedentibus secūdum anagogiam et allegoriam. Nichilominus placet apropriare tropologiam amori purgatiuo quasi pro adolescentulis quorū nō est numerus. Plures siquidem sunt imperfecti q̄ꝫ perfecti vel diu iam proficientes. Competit adolescentulis ad huc lac sugere cum infante ihesu quem introducit fratrem suum sugentem vbera matris sue que hic accomode multū intelligitr̄ virgo maria Iuuat intencionē nostrā qꝫ deinceps p totū capitulum

nulla fit mẽcio de dilecta sb appellacione sponse ꝫ soror appella tur et dilecta de qua subiungit᷑. Soror nr̃a paruula est ⁊ vbera non habꝫ q̃i nodũ apta sit viri ꝯnubio. Amor purgatiuus et perfectiu9 differẽtes habẽt ꝯdicões. sicut et psone quibus ꝯueniũt incipiẽtes ⁊ pfecte multũ distãt Sicut p̄terea diuisifi cantur intriclineo cordis inferi9 ⁊ superi9 habitaculũ aut pocius arx sblimissima sup ip̄m tricliniũ. De quo plurima supponunt᷑ hic declarata sup cãtica cãticoꝝ. Marie specialiter tractatu. ii°. Et exultauit spirit9 me9 Et in ope metrico sup idẽ magnificat vicibꝫ repetitis. Amor purgatiu9 in adolescẽtula sunamite dũ inchoat tẽp9 amaciũ ad huc paruula ne dũ apta numero ꝯcubinaꝝ et reginaꝝ. donec adoleuerit etas ⁊ vberibꝫ intumuerit ꝯuerti debꝫ ad ꝯsideracõeꝫ hũanitatis xp̄i. maxime dum infantul9 erat sugẽs vbera ad lr̃am matris marie. vel per allegoriã mr̃is ecclesie. Ita fatet᷑ Bñhar. fecisse se in nouiciatu sup illo. Fasciculus mirre dilectus me9 michi. Et alioꝝ sine numero sũt exẽpla. Altera ꝯñs ad istã ẽ ꝙ passiones sensuales veraciter fiũt in ꝯcupiscibili et irascibili sic amãtis et afficiẽtis se per pietatẽ. gaudiũ. spem. timorẽ aut tristiciã. Deosculacio p̄terea nõ querit᷑ immediate fieri ad caput xp̄i qđ est de9 vbi est os eius diuinũ ꝫ ad pedes hũanitatis querẽdo veniã Vel ad manus spirit9 in petẽdo et reddẽdo gr̃aꝫ ut p primũ osculũ declinet a malo ⁊ p scđm faciat bonũ quousq; dignet᷑ dilect9 tenere manũ dexterã eius ⁊ deducẽ idest delectabiliter ducẽ. ⁊ cũ gl̃a suscipe ut iam perfect9 amor dicat. Defecit cor meum et caro mea de9 cordis mei ⁊ pars mea de9 ineternũ. Deniq; cõuenit huic amori purgatiuo vita actiua ꝯsistẽs p̄ncipaliter in refrenacione vicioꝝ cũ ꝯsuefactione ṽtutũ moraliũ. Quibꝫ p̄suppositis q̃i ꝓ dyapsalmate loq̃tur iam text9 noster ⁊ ab eo sumamus q̃ req̃rit amor iste. Amor purgatiu9 quẽ nouiciũ dicimus qui ꝓtendit᷑ ad om̃es xp̄ianos lr̃atos ⁊ ydiotas impfectos proficientes ⁊ perfectos. potest rememoracõeꝫ suã ad paucissima reducẽ magis per interiectões suspirãdo q̃m per sbtilia speculando. Supponam9 ex ancilla theologie gramatica que interiectio est pars oracionis significãs mẽtis affectũ voce incognita. Addi poterat gestu in cognito. Primũ ꝓpter aures disciplĩne capaces. alterum propter oculos gestuum cognitores.

Dixeramus ista ꝙ nulla pars orōnis efficacior est ad mouēdos
affectus ꝙ interiectio tradente Hugone et experiencia teste
Gestus sunt ad oculos voces ad auditum. Exempla sūt insen
sibilib9 manifesta· qualia videm9 trāsferri per deuotos simpli
ces in oracionib9 suis ad deum coram ymaginibus crucifixi aut
iacentis xp̄i in p̄sepio · vel adorati inter magos uel p̄ntati in tē
plo · vel fugientis in egiptū · vel reuertētis vel inuēti in tēplo
vel descendētis in nazareth. Simpliciū itaq3 fides ⁊ si non po
test ad rememoracionē altitudinis sapiēcie dei pertingere ꝑ
subtiles intellect9 meditacionis fiat qd dicit Dionisius ad ꝯ-
gregātis p̄ris vnitatē et deificam simplicitatē vnio vel vnicio
ad qd faciendū simplex fides et erigēs spes et amplexās amor
sufficiūt magis effectualiter suspirādo q̄si ꝑ interiectōes· q̄les
sunt. O vtinam q̄m per intelligibiles alias speculaciones que
non sunt in hominis arbitrio· sicut interiectionis affectōnes
Nichil enī magis in potestate nostra est ꝙ desiderium vel volū
tas. Ceterū practica patet in istis latissime per omnem lectio
nem meditacionem et oracionem immo cogitacionem · ut ꝯfe-
stim suspiret amor nouicius ad deū quocūq3 sibi proponat· vel
in speculo uel in enigmate interius uel exteri9 intelligibiliter
uel sensibiliter. Et dicat cū psalmista. Diligam te dn̄e forti-
tudo mea vel ad huc succinctius cum illo qui recogitans di-
ctum · ꝙ q̄a sumus filij dei misit deus in corda nostra spiritum
filij sui clamantem abba pater. Reflexit se sup se. Quid postu-
las dum dicis abba pater. Respōdit sibi ipsi suspirabundus ni
chil vltra te Adhuc sic in isto te nichil vltra petēs q̄a neq3 q̄d
peteret vltra petebat. Composuerunt sibi multas pro multi-
tudine diuinarum inspiracionum visitaciones responsiones
huiusmodi breuissimas conformes effectui pietatis Vt illud
ibi vbi ihesus maria. Dilectus meus michi et ego illi. Domine
ihesu suscipe spiritum meum. Et de qualibet peticione oracio-
nis dominice dicēdo cum suspiracōe interiectiua. O pater no-
ster. O qui es in celis ⁊ celatis ineffabilib9 ⁊ ignotis: O sancti
ficet nomē tuū sāctificās ⁊ sāctificādū. O adueniat regnū tuū
regnū oīm sctoꝝ ut sis oīa in omnib9 · ut regnes in me q̄ regnare
debes. O fiat volūtas tua p̄ceptiua ꝓhibitiua ꝯsultiua cohibi
tiua et voluntas bn̄placiti tui deus sicut in celo et in terra.

auertas aūt faciē tuā a volūtate pmissionis qm̄ in dignacio ē otra vicia nō eo℞ solicio Propterea rogam9. Conūte nos de9 salutaris noster ⁊ oūtendo nos aūte irā tuā a nobis cadere nō pmittēs nos. Amor nouici9 potest in rememoracione ꝓ om̄i stabilitate ⁊ sciēcia fixos habere ⁊ habētes act9 spectātes ad incarnacionē dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i qui p euāgelia digesti sūt ⁊ in pictis vel sculptis ymaginib; ostēdunt̄ satis oformiter ad apl̄m Nichil iudicaui me scire nisi ihesum xp̄m et hunc crucifixum. Similis est racio vel pocior de remuneracione circa eukauristie sacramētū. At vero forte dicit aliqs q in picturis ⁊ ymaginib; repn̄tat̄ de9 sub formis sensibilib; q̄ occasionē dāt errori sicut in figuracōe trinitatis. Respōdem9 cū illo q̄ dixit pictorib; ⁊ poetis. Qdlib; audendi sp̄ fuit equa ptas. qm̄ ut pictores fingunt illa q̄ ad rei veritatē aliter se habēt vel habuerunt. Ita scriptores ne dum poetici sed ꝓphetici ⁊ euangelici ⁊ morales multa dicūt sb̄ parabolis et figuris aliter q̄ se res habeat nisi coaptem9 signa re℞ cū reb;. Sufficiat igit̄ amori nouicio pro om̄i stabilitate exerciciū in desiderio katholice vite pn̄tis cū suspirio ad eternā. Quasi dicendo. Quis michi det te fratrem cū similib; ascēsiuis ꝓtensiuis ⁊ vnitiuis interiectionū affectionib; Vt O abba pr̄ O diligā te O osculer te O amem te Amor nouicius sciēs ab apl'o q oportz accedētē ad deū credē q deus est et q se querētib; remunerator est accipit fidē ⁊ spem p q̄s erigit̄ et dirigit̄ ut dicat Ego dilecto meo et ad me oūsio ei9 Vnde de tota caritate quia diligētes se diligit oūtit̄ ad orōnē sciens illud. Sine me nichil potestis facē. et qm̄ nemo venit ad patrē nisi p filiū. adiungit fidei spei et caritati orōnem ut approximet deo scd̄m doctrinā Dionisii. Et q orō sepius arida est et ieiuna nisi lactet̄ et foueat̄ adiungit lectionē scd̄m doctrinā pietatis. quā otinēt om̄es scripture canonice et sancte deuocōni ogruētes. Et hoc significat sb̄ methaforis variis ad lectionē et meditacionē aptis vt p ag℞ in quo est thezaur9 regni celestis. i quo per allegoriā dicit̄ exisse Ysaac et Iacob ad meditādū. Compat libros villis vineis et malis punicis vnde suscepit flores et fructus sancto℞ desiderio℞. ut incipiat habere doctrine lac in vberib; que possit dāe dilecto Coiungit ad extremū fidei spei caritati oracioni lectioni ⁊ meditacioni

graciaꝝ actionē. q in odore mādragoraꝝ spirāciū in portis sen
suū suauiter ⁊ ad fecūditatē valēciū designat. Amor nouicius
sꝫ inde notat ꝓprietatē alterā añ penultimā in ordie qnqgesi
mā ⁊ scdaꝫ in ħ simpsalmate sine q nullꝰ aut exiguꝰ ī doctrina
pietatis ꝑfectꝰ accesserit Et hec ē rememoracio seu nō obliui
osa retēcio p lectoꝝ. Et ħ obseruasse denotat vbi sꝫsequit Oīa
poma noua et vetera dilecte mi seruaui tibi. Sup adiutorio et
bonitate memorie sensualis multi multa tradiderūt. Seneca
in epistolis suis et declamacionibꝫ. Tuliꝰ in sua rethorica no
ua tradens artem quandā pro rethoribꝫ. Cōposuerunt aliī cer
tas abreuiaciones sentēciarum uel ex aliīs ꝯpositas tradide
runt memorie figuras. nonnulli protraxerunt q̄ꝫadmodū fe
cimus de gama cantici cordis. et alibi de pennis columbe de
psalterio ⁊ aliīs musicis. Traduntur hac intencione in mathe
maticis figure theoreumatum non ut ibi maneat herēs ymā
ginacio. sꝫ ut ad intelligenciam proueheatur. Alioquin dicente
Augustino. Faciliꝰ est in terra nauigare q̄ per huiusmodi fi
guras scienciam acquirere. Alioquin reddet homo preterea
faciliter fantasticꝰ ⁊ ineptꝰ ad intelligibilia. Sint igit figure
pauce ⁊ ordiate ad adiutoriū fātasie ministrare debētis intelle
ctui fātasmata clara serena ordinata tranqlla ad intelligibiles
spēs abstrahēdas. scdm quas intellectꝰ ⁊ volūtas iā valeāt di
missis vel q̄i sopitis fātasmatibꝫ negociari circa racionē intelli
gēciā ⁊ amorē diuinoꝝ. Cōuenit ħ mō rememorari pabolicos
sermones scripture sacre. pticulares insuper historias de rebꝰ
singularibus. Nam cū sciencia scdm Aristotelem sit de primis
de perse vniūsalibꝫ et necessariīs nūq̄ haberet de pdictis sciē
cia nisi per reductionen ad intelligencia et vniūsalia et parti
cularia inducunt pro exemplis māuducētibꝫ a sensu in intelle
ctum. Sic eñ omnia lr̄aliter posita de historiīs reducūtur ad
vniuersalem dei prouidenciam. Nec aliud nitimur ostendere
aut ad moralem ⁊ diuinā instructōeꝫ sꝫ vniūsalibꝫ regulis vtq̄
Lya sigficat vitā actiuā ⁊ Rachel vitā ꝯtēplatiuā sic martha
et maria petrꝰ ⁊ iohānes et de ꝯsimilibꝫ Duo° scdm q sciēcia ꝯ
cludit vēa ⁊ certa qd fieri neqt innitēdo ymginacōi ⁊ meōrie sen
suali. Amor noviciꝰ ꝯcepto feruore spūs ex doctrina pietatis
et assidua ruminacione ipius iam oscula vult pueri ihesu xpi.

Quis michi det inquit te fratrē meū p ꝯformitatē humanitatis sugentem vbera matris mee per dignacionem nimie caritatis Vt inueniam te solum foris ne turba pudoris turbacionem inducat. Et deosculer te per sincerū et sanctū deuocōis effectū in pignus dilectōis et arrā desposacionis. Et iam me nemo despiciat velut indignā. Te tanto amore apprehendam. te non propriis viribus sed apprehensa a te. Et ducam ducta a te. In domum matris mee q̄ est vniuersalis ecclesia. Vbi fideles in te regenerantur Et in cubiculum genitricis mee quod est aliqua specialis et arcior religio q̄m sola vniuersalis sb te abbate xpo Vbi obseruer ornar et erudiar in nouiciatu meo placencior eē tā q̄ sub aggeo in triclinio feminarū. Ibi me docebis quoniam tu deus scienciarū es dn̄s. et edocta et spiritualibus epulis refecta de manu tua. Dabo tibi poculū ex vino cōditum et mustū malagranatorū meorū. Non quo tu vescaris vel inebriaris sed ego per te. Dicam q̄ ex sentencia i experiencia spiritus et deuocione Leua eius sb capite meo per spei sustentacionē quatinus i pace in idipm dormiam et requiescam. dum tu domine singulariter in spe cōstitueris me. Et dextēa caritatis tue amplexabitur me te protegente et custodiente in me tranquillum hunc statum deuocionis et cō turbacione hominū. a ꝯtradictione linguarū per ministerium filiarū iherusalem quibus digneris mandare et dicere. Adiuro vos filie iherusalem ne suscitetis neq̄ euigilare faciatis dilectam donec ipa velit. Que eciā dicant cū admiracione. Que est ista que ascendit de deserto deliciis affluens innixa sup dilectū suum. Nimirū ego sum monita per te per os Ysaie suadentis vt qui ambulauerit in tenebris et nō est lumē ei speret in domino et innitatur super deum suum. Ceterum gracias ago dilecte mi q̄ dicis et ita fecisti. Sub arbore malo suscitaui te. Ibi corrupta est mater tua. Ibi violata est genitrix tua. Arborem malum intelligo crucem tuam. Ibi corrupta et violata est mater mea sapiencia tua que bonorū omnium mater est et genitrix in virtute ex morte culpe suscitans me. Denique audio et obedio dum p̄cipis. pone me ut signaculum super cor tuum. ut signaculum super brachium tuum. Sed obsecro fiat in me experimentaliter causa que subiungit. Quia fortis est ut mors dilectio. Amor nouicius sic dixisse sic optasse

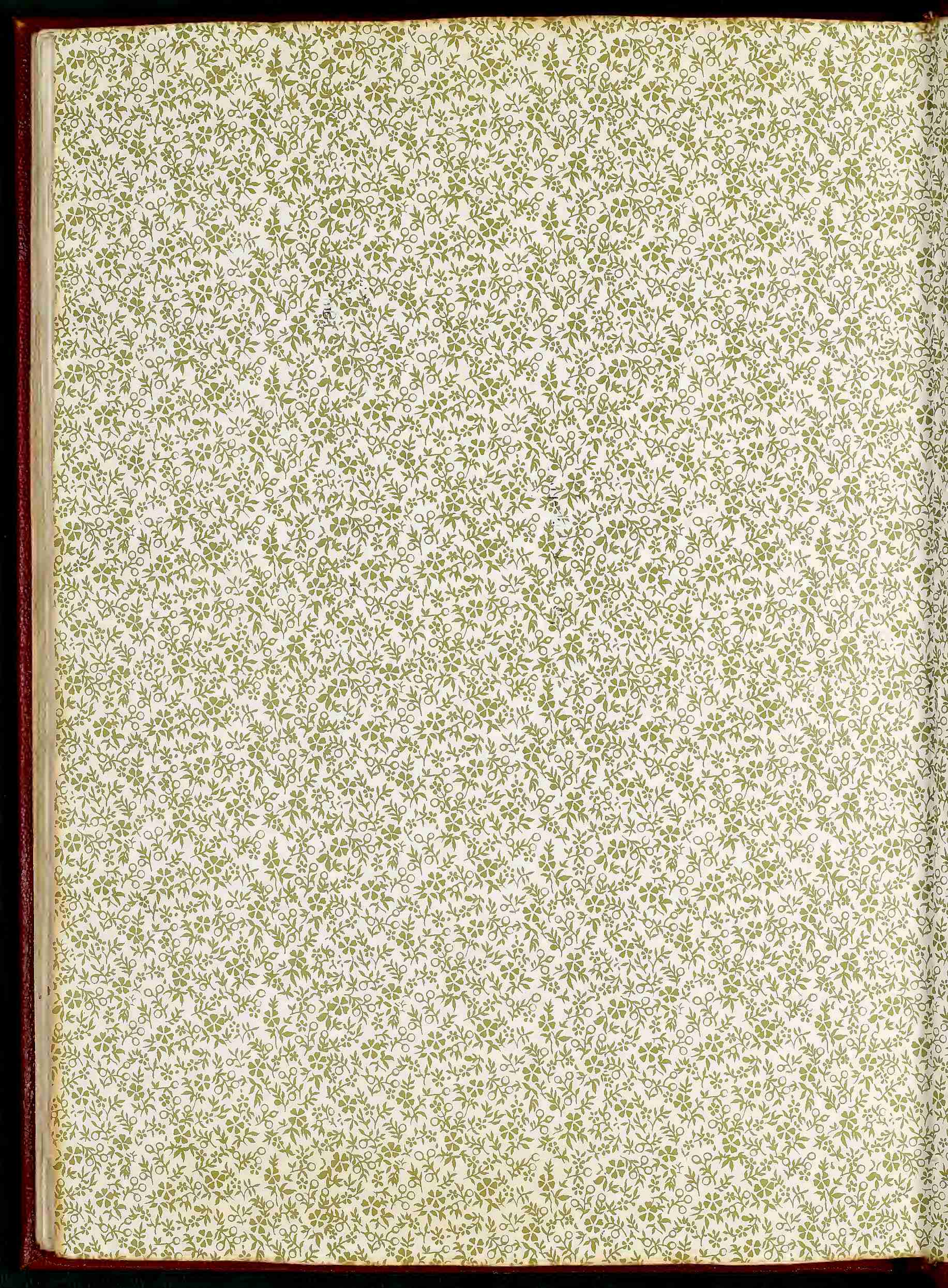
putetur sub typo dilecte sunamitis adolescentule. Nunc per tractetur vltima proprietas amoris que conueniens est in quocumque qui vere dilexit. Fortis amor quasi mors. Mortificacio siquidem carnalium desideriorum in bonis dum crescente caritate minuitur et moritur cupiditas. Zelus insuper vel emulacio xpi dilecti quam dura fuerit tam actiue quam passiue sicut infernus. Docuit hoc sua mors in cruce: Ex qua factum est illud O mors ero mors tua et morsus tuus ero inferne. Docuit hoc idem zelus et emulacio tot martirum pro dilectione xpi In quibus lampades amoris fuerunt lampades ignis atque flammarum. In quibus preterea aque multe populorum et tyrannorum non potuerunt extinguere caritatem nec flumina super irruenciu tribulacionum et exundancium supra modum obruerunt illam. In quibus denique facta clamauerunt. Si dederit homo omnem substanciam domus sue pro dilectione quasi nichil despiciat eam immo nec animam propriam dilectioni facit cariorem clamantes cum apostolo. Siue viuimus siue morimur domini sumus. Amor proinde nouicius nec contemnendus sed erudiendus videretur a xpo. Commendatur humilitas eius sagacitas virtuositas vsque in finem capituli et libri contra vanum timorem et noxium torporem. Soror nostra loquitur xps velut ad filias celestis iherusalem paruula est per sui reputacionem et vbera non habet excrescencia per tumorem. Quid faciemus sorori nostre in die temptacionis quando alloquenda est varijs hereticorum astucijs aut hostium ceterorum insultibus crebris. Respondet ad tuicionem paruule sororis. Si murus est virtutum cardinalium et donorum constitutus ad custodiam eius. edificemus super eum propugnacula argentea per collacionem doctrinarum eloquencia fulgencium. Si ostium est per quod ingredi possit hostis compingamus illud tabulis cedrinis hoc est imputribilibus responsionibus sentencijs. Porro gratus amor sunamitis nostre ab ysaac confitetur iam in se completum esse quod proponitur faciendum. Ego inquit murus clausus scilicet vndique ad defensionem virtuosam ne subintret hostilis mansio Et vbera mea sicut turris ad constantem et sagacem eorundem hostium desuper impugnacionem. Ex quo virtutum ornatu agendo et resistendo facta sum coram dilecto meo qui pacem reperiens quia cum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt omnia que possidet nec timori cedit humano diabolico vel mundano

Non quidem propria virtute sed illius qui custodit et custodi bus tradit. Propterea sub typo vinee subditur de nostra suna mite. Vinea fuit pacifico in ea sub audi pace de quo modo di ctum est. Facta sum coram eo quasi pacem reperiēs que vinea habet oculos qui sunt potencie vires ipsius anime cum habi tibus et actibus suis. Tradidit pacificus xp̄s eam custodib9 angelicis duodecim doctoribus seu prelatis et hoc quidem nō sine mercede quoniam vir affert ꝓ fructu eius mille argente os qui sūt tottidē act9 boni uel meritorii in numeri profecti one designati. Confirmans rursus xp̄s custodiam adolescen tule sue sub premisse vinee typo dicit vinea mea coram me est per contemplacionem et custodiam. Deinde sermonem pro tinus conuertit ad eandem. Mille argentei supple sunt illi9 qui est tibi pacificus remuneracionis perfecte. reddentur eis qui sunt tui pacifici rogantes que ad pacem tuam sunt et effi caciter laborantes et ducenti argentei quasi perfectioris nu meri hiis qui custodiunt fructus eiusdem vinee ne predentur aut demoliantur. Sequitur vox dilecti xp̄i. Que habitas in ortis doctrinalis pietatis aut virtualis operacionis. Amici auscultent qui sunt omnes zelantes profectū salutis tue. Fac me audire vocem tuam non clamore verborum exteriorum sed piorum desideriorum: Amor nouicius respondet uel ex humi litate verecunda indignam se reputans loqui dilecto sibi pre sencia amicoꝝ. Fuge dilecte mi. sicut petrus exi a me domine. Vel si alciora senciamus de ea. Dicemus hanc responsionem ex fiducia procedere per insinuacionem osculum et amplexum dilecti postulare in peticione secreti ad alciora secreciora loca. qm̄ sint orti cū amicis. Ita enī prius optauerat. Quis mi chi det te fratrem meum sugētem vbera matris mee ut inue niam te solum foris ut deosculer te. et nemo despiciat uel re spiciat. Sperās igitur a dilecto fugiente super montes aro matum post se sursum trahi. amoroso quasi suspirio blanda su surrauit in amicorum presencia. Fuge dilecte mi assimilare ca pree hynnoloq cervorum per alacrem amoris et sursum agen tis hilaritatem super montes eternos a quibus mirabiliter il luminas. Vbi est secretum solitudinis serenum cubiculum pa cis latibalū caliginis in foraminibus petre ꝛ cauerna macerie.

Ubi sunt deserta seculoꝝ et speciosa deserti regis pacis ꝛ lu-
cis et terra viuenciũ deserta in via ꝛ inaquosa carnalibus Ubi
est desiderium collium eternoꝝ. Ubi loqueris ad coꝛ in multi-
tudine magna dulcedinis amantibꝫ te. Abscōdes eos in abscō
dita faciei tue a cōturbacione hominũ et in abscondito taberna
culi tui a cōtradictione linguaꝝ. Illuc ad extremum tracta et
posita sola cum solo. vnica cũ vnico. quid aliud expectem. q̄d
oꝛem. quid insinuem a dignacōe dilecti mei nisi illud ab inicio
Osculetur me osculo oꝛis sui. AMEN

DEO. GRACIAS

Super sapientis hebrei cantica Johannis de Gersona. Excel-
lentissimi parisiensis Cancellarij scriptum quidem haud futi-
le finit feliciter. Nurenberge. Anno ꝛc. Septuagesimo. Im-
pressorie artis industria effigiatum.

78. GERSON, JOHANNES. De spiritualibus nuptis, sive opusculum super cantica canticorum. Gothic type, 39 leaves, 37 lines. Folio. Boards, modern. Ornamental initials painted in red. Editio princeps. Very rare. (Johann Sensenschmidt,) Nurnberg, (14)70. $225.00

*Hain *7715. Stillwell G252, records but 2 copies.*